

சிஷுமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.
பூவாளுர்ப்புராணம்.

திருக்கைலாசபரம்பலரை நிசமாகமகித்தார்த
வசமயராசாரியபீடமாழ் ளிளங்காநின்ற
திருவாவடுதறையாதின
மஹாவித்துவான்

ஸ்ரீ கச்சியப்பசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

இ ஃது

மேற்படிபூர் செட்டிப்பத்த சனங்களின்

வேண்டுகோளின்படி

அவர்களுள் ஒருவராகிய

திரிசிரபுரம்.

சி. தியாகராசசெட்டியாரால்

சென்னை;

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

த. ஸ்ரீ மாகிஸ்

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்புப்பாபிரம்.

—:0:—

சும்டகோணம் காஜேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்

சாமிநாத ஐயரவர்களாலியற்றப்பட்டது.

அறுசீர்க்கழிநெடி லடி யாசிரியவிருத்தம்.

குலம்பூத்த குழக்கன்றை யிழந்தலமந் தலறுமி
ந்தக் கோவின் யானும், அலம்பூத்த துயருறுவ தல
தியற்ற லென்னேயென் றமெச்சர்க் கோதி, நலம்பூ
த்த தனதுகுலக் கொழுந்தின்மிசைச் சயந்தனத்
தை நடத்தி நல்லோர், புலம்பூத்த முறைநி ழுவு ம
னுவேந்தன் புரந்தருளும் பொன்னி நாட்டில். (க)

இனமார்ந்த பசுமிறையை வசமாக்க வேய்ங்குழ
லை யிசைத்தே பான்முன், முனமார்ந்த வனமாலே
யணிமாயன் றினநாணின் முழுகி யேங்கக், கனமா
ர்ந்த வைம்பதமும் வேய்ங்குழலி னமைத்திசைத்
துந் உசியு மன்பர், மனமார்ந்த பசுபதியை வசமாக்கி
ஜேர்வருமங் கலத்தின் கீழ்சார். (உ)

ஹீந்நிருக்கு டேன்மையது தவத்துறையா தியீத
லங்கண் மேவப் பாங்கர், ஏற்றிருக்குந் தகையதெழு

பதுமுனிவர் சிஷ்ப்பேறெய் தியது திங்கட், கீற்றிடு
க்குஞ் சடையினன்குங் குமதனசந் தரிபாகன் து
ரு மன்பர், போற்றிருக்கு மஞ்செவியன் வீற்றிருந்
ம் பெருமையது பூவா ஞ்ராக். (ந)

மணமலிபைந் துணர்பொதுளும் பொழில்சுலவ
ப் பூவாடூர் பான்மி யத்தைக், கணமலிபல் லணிநி
ரமபு நிதியொன்று பெற்றனமாம் கவின வென்றே,
யுணமலிவா னமுதனைய கவிவலவ ரிறுமாப்ப வுரை
க்குந் தோறங், குணமலியின் சுவைகுதிசொள் டெ
ந்தமிழின் மொழிபெயர்த்துக் கொடுத்திட் டாளு

அனையபெருந் திறற்புலவர் பெருமான்யா ரெனி
ற்றன்பா லடைந்தோராக கெல்லாம, இனையல்புரி ப
சுத்தன்மை யகற்றுபு டுப ரின்பநல மியைக்கு மாந்
தைத், தனையனைய விமையமட மயிறனககுப் பசுத்
தன்மை தணப்பித் தின்பந், துனையவியை தரப்பரி
ந்து விளக்குதிரு வாவடுதண் டுறைமூ தூரில். (ரு)

பரிசுபெற வுட்புகுவோர் பரிசுபெற்று வெளிவ
ருவோர்ப் பார்த்து நீவிர், அரசரெந்த நட்டிணுக்
கென் றிடச்சிலரின் றிங்கரச ரானே மீங்கு, விரசு
முன மேயரச ரிவர்முன்னம் யாமுமிடி வேந்த ரெ
ன்றே, பிரசமுற வெளிர்விடுக்கும் விதம்பெரிய கொ
டைச்செல்வ மியைந்த தாகி. (சு)

ஆங்கொருசார் சிலரிருந்து மாணக்கர்க் கியற்ற
மிறை யன்பி னோத, ஆங்கொருசார் சிலரிருந்து
வடமொழிதூழ் றிதவாத மாற்றி மேவ, ஆங்கொ

ருசார் சிலரிருந்து சிவபுராணக்கதைக ளமிழ்திற்
சொல்ல, ஆங்கொருசார் சிலரிருந்து முப்பொருளி
னியறேர வமைந்ததாகி. (எ)

தண்ணியவா ரியமொழியுந் துரிழ்மொழியும் யா
ம்புரிமா தவப்பேறென்றே, கண்ணியகங் களிதுளு
ம்புங் கவினுடைத்தா யருட்சைவா கமத்தை யாரா
ய்ந், தெண்ணியள வளவுபுதா மிருத்தலன்றி யொ
ருவிடு மிச்சி யாத, மண்ணியமா மணியனைய முனிவ
ரர்கட் கிடமாய மடால யத்தில். (உ)

வதிந்தருள்பஞ் சாக்கரதே சிகன்சுருணைக் கடன்
முமுகி வடசொல் லோடு, முதிர்ந்தசுவத் தென்
சொல்லு மாயகடல்'கடைந்தறிவின் முதிர்ந்த சார
ம், பொதிந்தமைதி ராவிடபா டியவமிழ்த மளித்த
ன்பு பொருந்தே னுள்ளும், பதிந்திலரு சிவஞான
யோகியெனும் பாற்கடலிற் பருகு கொண்மு. (சு)

அன்னசிவ ஞானயோ கிகளுமகிழ்ந் ததிசயிப்ப
வணிமுன் யாவு, மன்னவமை பலகவிக ளொருநொ
டியி லெளிதுரைக்கும் வாகை மேயோன், முன்ன
வமை முப்பொருளி னியல்பையடுத் தவர்க்கழகா
மொழிதல் வல்லோன், பன்னவமை கச்சியப்ப மு
னிவர்பெரு மானென்னும் படிமை யோனே. (கரு)

அநநகர் மான்மியத்தை யழகியவச் சினிலமை
வித் தளிப்பா யென்று, சுந்தரவத் தலத்தமலனடி
க்கன்பு பூண்டொழுகு தொண்டர் வேண்டி, நந்த
மது புண்ணியந்தா னிருந்தபடி யிதுவெனவுண் ண

ளியு வந்து, சிந்தலிலா தாய்ந்துகர லிகிதவழக் களை
ந்தச்சிற் சேர்த்திற் தானால். (கக)

நலம்படைத்த சிதம்பரவே ளிதம்பெறப்பன்னை
ளியற்று நற்ற வத்தாற், குலம்படைத்த பேறென
வே வந்துதித்த குணக்குன்றங் கோதி லாத, புலம்
படைத்த பெருமையன்புண் ணியபுருட னியற்றமி
ழம் புதியிற் றோய்ந்தே, டலம்படைத்தீ பொருணய
மாம் பலமணிகொண் டுவந்துறையும் பான்மை மிக்
கோன். (கஉ)

புவியரசர் புகழ்பெருமை மினுட்சி சுந்தரப்பேர்
பூண்ட. நாள்மைக், கவியரசி னிடைக்கற்ற கடிமல
ர்க்கற் பகமெனது காம தேனு, சவியமையக் கல்
லாப்புன் புலமைவனத்தினைத்தானே தடிந்து மே
வும், நவியமடுத் தவர்களைத்தன் பேரலாக்குந் தன்
மைமீஇ நகுமா மேரு. (கங)

நத்தனய னுதியர்கள் பணிந்தேத்தும் பூவானார்
நடரா சற்கு, நித்தியமா திகளென்றுந் தணுவாது ந
டப்பவினா நிலங்கண் மேன்மை, பொத்தியபுண் ணி
யவழிதா னீட்டுபொருள் கொடுவாங்கிப் பொருத்து
நல்லோன், சத்தியநா வினனினைமைத் தியாகரா ச
ட்பெயர்கொ டமிழ்வலை லோனே. (கச)

முற்றிற்று

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவரா னூர் ப்புராணம்.

பாயிரம்.

விநாயகர்.

திருமாலும் பிரமனுமற் றமரருந்தா 'மலர்வேதச்
சிரத்தெஞ் ஞான்று, மொருவாத பிரணவத்தி னூர்
யபொரு ளொருதானென் னுலகந் தேற, மருவாரு
மலர்க்கொன்றை மன்னவனப் பிரணவமால் களி
றாய்த் தந்த, பெருவாழ்வு தருங்களிற்றுக் கிடமாகு
மெனதுள்ளப் பிறங்கன் மாதோ.

பரசிவம்.

செம்பொன்னை வளர்தழுவிற் செறித்து நவை நீர்
த்தெடுக்குஞ் செல்வர் பேரல், வம்பொன்செய் மணி
மவுளி யரிக்குமலர்த் தவிசிருக்கை யயற்கு மேனைப்,
பைம்பொன்செய் யுலகினர்க்கும் பாரினர்க்கும் பல
வுயிர்க்கும் பவங்க ணல்கித், தம்பொன்செய் பதமுரு
ளுந் தனிமுதல்வ ரெவரவரைச் சார்ந்து வாழ்வாம்.

ப ரா ப ரை.

மணியொளியு மலர்மணமும் வயங்கிரவிக கதிரு
மதிக்கலையும் போல்த, துணிவருளுந் சிவபெருநா
னுடன்பிரியாத் தன்துயல்பைத் தொல்லையான்மாப்,
பிணியொருவ வெகித்தருளுந் திருமேனி யிடத்து
மிசப் பிறங்கக் காட்டி, யணிவிரவி வீற்றிருக்கும ப
ராபரையை யெழுநூன்று மகத்துள் வைப்பாம்.()

திருமூலநாதர்.

பொன்பூத்த மணிமார்பன் வளியழலுங் கணை பா
கப் புவிதேசர்க, பின்பூத்த விருகடரு முருளாக
வெளிவழியா விரைந்து கங்கை, கொன்பூத்த சடை
த்துளும்பப் பகைகடந்தெண் வடிவுமொரு சேல
மெய்யின், நென்பூத்தி வுறுப்பாகிந் திருமூல நா
தர்பதஞ் சேர்ந்து வாழ்வாம். (ங)

வேறு. குங்குமசவுந்தரி.

நங்குழ லடுத்தவர்க ணன்மையிது போலத டொன்
தங்குவாக னென்றுழை தரித்தவரொ டொப்பப் டொன்
பைங்கிளியை யங்கைகொடு பண்ணுரை பயிற்றுங்
கீங்கும சவுந்தரிதன் கோலநினை வாமால். (ச)

வெள்ளைவாரணப்பிள்ளையார்.

அள்ளிலை ஞாங்கர்மழு வாதிச ளிருந்து
மொள்ளுகிர்க ணுதியி னுருப்பகை கடந்த

வள்ளலென வேயொரு மருபபூனிகல் வென்ற
வெள்ளைமத வாரணமென் மெய்வினை முடிக்கும்.

முருக்ககடவுள்.

உயர்ந்தவரு மலல்வரு மோங்கியதன் னோக்காற்
பயந்தமுவி னொப்பரீனல் பாரையறி விததாங்
கியைந்தமுத வர்னமகனொ டேனல்வளர் மாதும்
ப்யந்தமுவ் நின்றபுனி தற்கடிமை செய்வாம். (சு)

வேறு. திருநந்திதேவர்.

தத்தமக் கிறைவ ராயந்து தகச்செயு முழையுந்
தெனபா, லுததமன் முழையு முஃப ராதிவேயர்க்
குறாது நீங்கக், கைததலப் பிரம்பி னோச்சிக கண்
னுதல் சேவை யார்க்கும், பத்திவி னருந் நந்தி
பனிமலர்ப் பாதம் போற்றி. (எ)

வேறு. தண்டிசநாயனார்

அந்திமதி முடிக்கணிந்த வழகர்திரு வடிபிழைத்
தார் யாரே யாக, வெந்திறலி னவருயிரை ஈட்டுவ
தே மேலான விமலா னந்தந், தந்தருளு முத்தியெ
னத் தாரணியோ ரறிந்துய்யத் தந்தை தாள்கள், சிந்
தவெறிந் தவர்மலர்த்தாள் சிந்தனைசெய் தவர்மல
முஞ் சிந்து மன்றே. (ஐ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

மடடுவிரி நறுந்துளப மாலாவ மயனாலு ழாறை
பி னாலும், சுட்டியறி யாதபெருஞ் சுகப்பொருளை

யொருவிரலாற் சுட்டிக் காட்டி, மொட்டினமென் முலையுமையாள் கொடுப்பவருந் தியவமிழ்த முழுந் மாங்கே, கொட்டியது போற்கவிதை கொழித்தகவ் ணியர்மணிதன் குலத்தாள் போற்றி. (கூ)

திருநாவுக்கரசநாயனார்.

சுருங்கடலிற் றமையுந்நீர்ப் பெருஞ்சிலையி னுட ப்பிணித்துக் கண்ணோ டாமை, யொருங்குறுத்த வடனார்குழாந் துயர்க்கடலி னொருங்கழுந்த வுந் துழைபந் தேற, னொருங்கிதழ்ப்பொற் கொன்றையும் வெண் டும்பையும்பா சறுகுமுடி நிலவ ளைத்தார், தருங்கருணைக் கடன்முழுநிக் கருங்கடலின் மிதந்த வரைச் சரணஞ் சார்வாய். (கூ)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

நீடியதண் கயிலாயத் தாடியிற்ற னிமல்வரு நிழ ற்ற வரங்கே, கூடிவரும் பெருங்கிழமை குறித்து மது பிறப்பிடத்துங் குழகன் முன்னின், துடியபெ ண் டகைதுனிதீர்த் துழிதருதோ முமையுள வுவ ப்பாற் பெற்றுப், பாடியெனை யாண்டமுனைப் பாடி வள நாடனையே பாடி வாழ்வாய். (கூ)

திருவாதவூரடிகள்.

ஷடநிழலி னொருநால்வர்க் கருளுநிலை யிதுவென் றுவயக்கி யாங்கு, விடமிடற்றி லணிந்தபிரான் குரு

ந்தடியி விருந்துணர்த்த விழைந்து கேட்டோர்,
தொடருநிலை யிதுவென்று தெரித்தது போற் கரை
நுருகிச் சொரிந்து கண்ணீர், படருண்மெய்ம்
மொழிதொடுத்த மாணிக்க லாசகர்பொற் பாதம்
போற்றி. (கஉ)

வேறு. நமச்சிவாயதேசிகர்.

ஐந்தொழி னடத்த வேதுதனை யுருக்கொண் டடு
ததிடு மதனையே யுருக்கொண், டிந்திய வழியி னிய
நகுரு தடங்கு மிருவினை யொப்பினர்க் கருளைத், தந்
திட வுலவாக் கிழிசவு ணியர்தந் தலைவனார்க் கருளி
ய துறைசை, வந்தீரு ணமச்சி வாயதே சிசன்றன்
மலரடி வணங்கினம் பெளிதே. (கங)

ஆவையடக்கம்.

பெருங்கடன் முகந்து முகிலின் முமிழ்ந்த பெரு
குநீர் வாரியை யுலகி, நொருங்குதன் எனத்தி னிடு
வது முளதோ வோங்கிய வேரியா திகளு, னெரு
ங்குபைந் தருக்க ணிழன்றபூ வானார் நிமலனார் புக
ழ்பெரி தேனுஞ், சுருங்கெறுப் பனைபோ வியன்ற
வா றெம்மாற் சொலப்படுந் தொக்கபே ரவைமுன்.

கங்கையும் பனிகால் வெண்மதிக் கொழுந்துங்
கடுக்கையு மென்றிவற் றோடு, பொங்கிய விடிமு
முரகமுந் தழுவும் புலால்கம முத்னமெய் தரித்தார்,

மங்கல மதுரச் செந்தொடைப் பாடன் மடுத்தரு
ள் செவிகளிற் சிறுமை, தங்கிய வெளியேன் பாடி
னு மடிப்பார் சலமில்சங் கரனெனு மாண்பால். (1)

புரண வரலாறு.

வேறு.

திருத்த னல்கிய புராணமும் வாழினுட் சிறந்தரு
டருஞ்சைவத், துருத்தி ரப்பெயர் பூண்டசங்கிதை
புனி லோங்குகேத் திரகண்டத், தருத்த மல்கநன்
குரைத்தகூ விளவனத் தான்றமான் மியஞ்சாலப்,
பெருத்த லைபகத் தனைவருந் தெரிதரப் பெயர்தது
ரைக் குவன்மாதோ. (சு)

பாயிர முற்றிற்று.

நைமிசச்சருக்கம்.

ஞால நல்கிய நான்முகக் கடவுள் பண் டொருநாட
சீல மல்கிய தேவர்கள் சூழ்ந்தன ரேத்த
வேல மல்லலந் தனிசுடை யிருந்துழி யவன்பால்
வரல கில்லிய ராஜிமா தவர்பல மடுத்தார். (சு)

வணங்கி நின்றனர் வழத்தினர் மலரணைக் குரிசி,
விணங்கு நின்சரண் சரணமென் றடுத்தன மெளி
யே, மணங்கு செய்க்கலி யுகத்தினு மஞ்சத வின்றிக்,

சுணங்கொண் மாதவம் புரியிடங் காட்டுகி யென் றார். (௨)

ஆருந்த வத்தின ருரைத்தமை யம்புயன் கேளா ப், பொருந்து ளத்திடைப் புறாரியைப் போற்றின ன் றெளிந்து, வருந்த லின்றியே நீயிர்மா தவமினி காற்றத், திருந்தி ருந்தலுந் தெரிக்குதுந் தெரிமினெ ன் றியம்பி. (௩)

விழும மல்குதன் மனத்திடை விமலனா ருளாம, பழுதில் சக்கர மொன்றுறப் படைத்தெதிர் நோக் கிக், குழுமி வந்தமருதவத்தினீர் குடிற்றிமித் திகிரி, தழுவி ரின் னுழித் தவம்புரி தகவென விடுத்தான். (4)

விடுத்த சக்கரம் விண்ணிமீர் நெடியவ னங்கைப், படுத்த சக்கர மெனவொளி பரப்பிவான் வழிபோ ய்த், தொடுத்த தேத்தடைத் துணர்ப்பகஞ் சாசை யஞ் சோலை, யடுத்து மேதகு மொருவன மணவிநி ன் றதுவே. (5)

மருக்க மழ்ந்தபங் கேருகத் தவிசின்று வனவனை, புருக்கு மன்பொடு பணிந்தன ருடன்விடை கொ ண்டார், பொருக்கெ னப்பெயர் நேமியின் புறந்தொ டுர்ந்ததுபோ, யிருக்கு மவ்வன மெய்தின றெய்த ருந்தவத்தோர். (6)

காணி றைத்தவண் டாமரைக் கண்ணியான் கரை
ந்த, பாணி றைத்தன மொழிப்படி. பருதிதங் கியுனி
த், தேனி றைத்தகான் றவஞ்செயச் சிறந்ததென்
மெண்ணி, வானி றைத்தமா த்வத்தினர் மனமகிழ்
சிறந்தார். (எ)

அங்கண் வைகின ருருந்தவ மாற்றினர் வதிந்தார்,
சொங்கு யிர்த்ததா மரையினுன் குயிற்றிய நேமி,
கங்கு மக்கட நைமிச மெனப்பெயர் தரித்த, தெங்
க ணுள்ளபன் முனிவரு மீண்டநோற் றிருந்தார். ()
வேறு.

காற்றெறி முற்றஞ்செவிக் கயமு னிக்குழாம
போற்றுவ குருளையிற் புதன் றை யானனந்
தோற்றுகி வள்ளுகிர் வேங்கை தொக்குழி
யேற்றினப் புகுநிரை யின்று போதுவ. (க)

கிரிய பொதும்பினுட் செழுமி வானரா
வாருவ் கோம்பியேர டடுத்த மாமயி
லேருற மகிழ்வன வெவையு மின்னணஞ்
சீருற வயின்வயிற் செறிந்து வாழ்வன. (க௦)

பகைநகை நொதுமலும் பாற வேரியற்
றகையுற யாவையுந் தவிர்ந்த நைமிச
முனையவிழ் கடுக்கையா ரருளின் முன்னுறம்
வனையறு முத்தியின் வயக்க மாண்டதே. (கக)

இயலபின லுயிரிறந திட்ட னுட
லாவைதல லாலுயி ரகீதது மாணுடல்
செயிருறத திபது சிந்தி யாவவட்
பரிசிய ம்ருசமும பதவைச கூட்டமும.

கடுவளி யொறறலிற கதழாது பாரமிசைப்
படுமரக குளகுவாயப பூப்ப' தலலது
நெடுநிலை மரததுறு குளகு நோகலா
முடுகுமும மகமபொழி முகதத வேழமே.

சுலமபடு பிறவிகால சாயக்குந தேசொடு
சலமபடு தீரததங்க டுங்கு மெண்ணில
விலமபடு சிறுமைச னிரிகு மாமணி
விலமபடு பொழிறொறு மிமைக்கு மெண்ணில (

கோட்டி நம பூததவுங் கொடிகள பூததவுஞ்
சேட்டி நம புனலவளா தீரததம் பூததவும
பாட்டளி மதுவுணப் பரிம ளததொடு
காட்டுவ பெருங்வின கான மெங்கணும. (கடு)

வேறு.

கூம மலகிய வீததகு நைமிசக காட்டி நமறொ
ருகால்த, தேம மல்கிய சவுனக ராகிய ரிருநதுநோ
ற்றுழியனனோ, சாம மலகிய கண்டூர் திருவடி

த் தாமரை மனத்துள்ளி, யோம மல்கிய நீடிய லே
ள்வியொன் றுஞ்ற்றிநின் நுனர்மாதோ. (க௬)

யாக மன்னிய வாயிடை யிருடிய ரீட்டமோ டிந்
த்குிட்டர்ன், மாக வைப்பினு மண்ணினும் பாதல
மருங்கினு முறைகின்றோர், போக முற்றிநன் முத்
தியை யடைதரப் புரறுவழியாக, லேக னல்கிய
மூவறுப்புராணமு மினிதுணர்ந் துயர்கூதன். (க௭)

பூக்க சூதனை யிருந்தமா தவத்தினர் பொள்ளெ
ன வெதிர்க்குண்டார், தக்க வாதன மெனப்படும்
பிரசியைத் தந்தன ருபசாரந், தொக்க வாய்மொழி
நிறைத்தன ரகங்கரி துளும்பினர் வழிபட்டார், நக்
கன் மான்மியங் கேட்குமா தரவுட னவிறன்மே யி
னர்மன்னோ. (க௮)

வேறு.

தீர்த்த மேன்மையுஞ் சிவதல மேன்மையுஞ் சிற
ந்த, மூர்த்தி மேன்மையும் வருணமு நிலைகளு மு
றையி, னூர்த்த வேணைய வழிகளு மனைத்துமா கிய
தேன், வார்த்த தானின தானன வாரிச மேனாள்.()

சிறகர் வண்டென வனைத்தையுந் தேக்கினுஞ் செ
ம்பூர், தறவ வைகின மவற்றினுட் காவிரி நாட்டி
ற், புறணி னுக்குநல் லருள்புரிந் திருந்தபூ வரண.

ரினைவன் மான்மியந் தொகுப்புற வியம்பினை யன்
றே. (2-0)

ஆனைய மான்மிய மனைத்தையும் விரிவினாற் கே
ட்க, நினைவி னுடிய விழைவின நிரம்பிய செல்வங்,
கனைய வார்கட லுலகினிற் பெற்றவர் கலியா, னினை
யு மாந்தருக் கிவது தகுதியே யாமால். (2-௧)

ஆத லாலற மாதிகள் வளரும்பூ வாஹர்க்
காதை கேள்வியின் வறியரேங் கருத்தினி தடங்கி
வோத னீதியென் றுரைத்தன ருரைத்தமை கேட்ட
குத மாதவ எனத்தெருமி முகங்களி னுளும்பி. (2-2)

வேறு,

அருள்வளர் பூவா னுரி னமலனைத் தியானஞ் செ
ய்து, குருவெனும் வியாதன் பாத மலரினாக சூம்பி
ட்டேத்தி, மருள்வளர் வினைகால் சிக்கு மாதவந்
தூக்கஞ் சூன்ற, விருடியர் முகத்தி னோக்கி யமிழ்
தென விதனைச் சொன்னான். (2-௩)

சித்தச நகரின் மேய திருமூல நாதர் பாத, மெத்
தனை யளவையா னு மியப்பிடப் படுமோ வவ்வா
றுத்தம் சரிதந் தானு மொருவரா லுரைக்க வொ
ண்ணு, தத்தகு பூவா னுரி னமலன லுரைக்கி னந்
லால். (2-௪)

உரைத்திடற் கரிய தேனு முபகுவென் றிருடி
கேட்பந், திரைத்தெழு வ்ாணி யாற்றுத் தீரத்துப்
பொதியச் செம்மல், புரைத்தபத் கொய்து செர்ற்றா
ன் புகன்றதை யுபகு வெண்போன், மரைத்தலை விள
ங்கச் சொற்றான் சயிமினி வணங்கிக் கேட்ப.(உரு)

அன்னணம யானு துங்கட் சுருள்வளர் தவ்த்தி
ன் சீரு, மன்னிய தீர்த்தச் சீரும் வயங்கிய மூர்த்தி,
தனபாற், துன்னிய சிறப்பு நீத்தோர் தொக்கெழு
பதின்ம ராங்கு, நன்னர்மெய்ஞ் ஞானம் வேட்டு ந
கையழல் வளர்த்த வாகும். (உசு)

வழுக்கறு முறையால் வேள்வி வளர்த்துழிப் பி
ரமெனய்த், யொழுக்கமோ டிறைவர், பூசை யுஞற்
றிய வாகு மந்த, விழுக்கறு முனிவர்க் குள்ள மிர
நாகியெண் புயத்து, நாதர், முழுக்கமெய்ஞ் ஞான வு
ண்மை முறையுளி தெரித்த வாகும். (உஎ)

அருந்தவன், றனக்கு நன்றி யாற்றுமச் சுவினித்
'தேவர்த், கிருந்தழல் வேள்விப் பாக மினி தீற்றி றுத்
த காலைப், பொருந்துவ தன்றென்றோ திப் பொருக்
தெனப் பெற்ற சாபந், திருந்திய பூசை யாற்றித்தே
வர்கோ னொழிந்த வாகும். (உஅ)

சுந்தர னென்றோர் மன்னன் னொடுத்தொரு கலை
யை ழீழ்த்துச், செந்தவ னொருவ னிட்ட சாபத்தா
ம் நீம்பூ வாளிக், கந்தர்ப்ப னான காலேக் கண்ணுதற்
கழிய வீணை, யந்தன னொளாழ் பூசையிர தியா தரி
த்த வாறும். (௨௯)

மாரவே ஞ்ருவம் பெற் று வந்தனை புரிந்த வாறு
ஞ், சீரறா வுமையாள் சாபஞ் செய்யவா டுழிப்போ
ந் தீசன், வீரிய நுகர்ந்து சென்று கங்கையின் விடு
த்துச் சாபஞ், சாரவப் புறவாந் தன்மை தழுவ
வொழித்த வாறும். (௩௦)

மாதவ னொருவற் காக வட, ராதுசார் கையையின் மே
ன்மை, தீதறு பூவா ஞர்க்குச் செறியவு மாங்கோ
ருந்தி, போதவு மருளி முக்கட் புண்ணியன் கருணை
செய்யக், கோதறப் பிதிரர் வானங் குடிபுகுந் திரு
ந்த வாறும். (௩௧)

நந்தன வனத்திற் சென்று நங்கைபார்ப் பதிமுன்
வாங்குஞ், சந்திர வதியோர் ஞான்று தண்மலர்
கொய்யப் போந்து, வந்தெதிர் மணிசூட் மற்கு மன
நிறை யழீந்து தீமை, சிந்துமஞ் சுளற்குத் தேச
திகழ்மக ளான வாறும். (௩௨)

சந்திர வதியைக் கண்டு தளர்மணி சூடன் றாஜ்
ஞ், சந்திர சூட னென்னத் தகும்பழ மலையிற் றோ

னறி, யந்தமில் பொருள்க ளீட்ட வடுத்தவன் பூவா
ளுரி, லெந்தையை வழிபா டாற்றி மீண்டவ னேகு
மாமும். (௩௩)

சார்ந்தனன் வழிபா டாற்றுகு சந்திர குடன் று
னுங், கூர்ந்தநல் வனப்பிற் சான்ற குமுதையுந் தம்
மு னோக்கித், தீர்ந்தவர் வருத்தங் கூரச் சிவபிரா
னிரங்கி நன்மை, யார்ந்தமஞ் சுளன்பாற் சித்த ரா
ம்மகட் பேசு மாறும். (௩௪)

சித்தராய் வந்து நின்றார் திருமூல நாத ராகத்,
தொத்தல்ர்ப் புன்னை நீழற் றேன்றினர் மறைத
லோடு, மத்தமுற் றலர்போன் மாழ்கு மஞ்சளன்
குரவன் கூறப், பத்தியி னிலிங்க பூசை பண்ணின
னுய்ந்த லாமும். (௩௫)

கூவின வனத்து நாதர் கொழித்திடுங் கருணைப்
பேற்றான், மேவின வேர்க்கு மன்றல் விதியுனி முடி
ந்த வாமுந், தாவறு துங்கட் கிங்கே சாற்றினுங் கே
ண்மி னென்ன, வேர்வற முறையே கூற ஆக்கினன்
ஞத் மேலோன். (௩௬)

நைமிச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆத்திருவிருத்தம் - ௩௨.

தலவிசேடச்சருக்கம்.

திரும கட்குந் திருமிக் களிப்பது

பொரும கட்கும் புயவ்வி நல்குவ

துருவ வாணிக்கு மொண்கலை யீவது

மருவி வாழும்பூ வாழார் ளளபதி.

(௧)

பொன்ன சம்பிய பூம்புனற் பண்ணைவாயப்

பொன்னி னன்ன னுண டாதுகும் பூக்குழா

மன்ன மன்னிநின் றாநின் தடந்தொறு

மன்ன மன்னவ ருங்குடைந் தாடுவார்

(௨)

கமக்கு வாசந் தருந்தரை யெங்கணு

மமைக்குங் கண்க ளிமைப்பற் பூந்துர

சுமைக்கண் மாமலர் தூர்த்துப் பெருங்கவி

ளமைக்கு நந்த வனங்க ளனந்தமே.

(௩)

குளிருந ஊர்குவை யுங்கொடுத் துத்தமக்

களிசெய்துக்கதென் றேபுன லார்ந்தொளிர்

தனையு மாறுந் தடாகமும் யாவையுந்

துளிசெய் தேம்பொழில் சூழ்ந்தக லாதவே.

(௪)

ஐயர் வையிய வாடக மாளிகை

வெய்ய தாயினுஞ் சுட்டொன்று வித்தலாற்

செய்ய தீச்சிதை யாமை யகந்தழீஇ

வைய முய்ய மழைவளஞ் செய்யுமே.

(௫)

மணியி னூழ்புரி மாளிகைத் தங்கள்பாற்
ழிணிநி லாவிய ஓக்கஞ் செறிததலா
லணிநி லாவிய சாளரத் தால்வரும்
பிணியி லாவிளங் காலிசேப பேணுமே

(௬)

நாட்டு மொண் பொரு ளெத்தனை கோடியு
நாட்டி வைக்க நனந்தலை நல்கலாற்
சேட்டு வரன்முழு துந்திக ழாவண
நீட்டு வார்கொடி யாற்சனி வீட்டுமே.

(௭)

கொடுக்குந் தோறுங் குருஉமணற் கேணியி
னெடுக்குந் தோறு மிரும்புனல் போழ்சுரந்
தடுக்குந் தென்னிதி யாளர் மலைதொறு
மடுக்குஞ் செல்வ மகளர சாளுமே.

(௮)

திறங்கொ ளந்தண ரான்மகஞ் சீர்ப்பன
மறங்கொண் மன்னவ ரான்வய மாணுவ
பிறங்கு நாய்கரி னுனிதி பெட்பன
வறங்கள் யாவும்பின் னோரின்மிக் காவன.

(௯)

“ஒழுக்கம் யாவையு மாங்கே யொழுக்குவ
விழுக்கம் யாவையு மாங்கே யிழுக்குவ
மூழுக்க வின்பமு மாங்கே முழுப்பன
விழுப்ப மில்லவு மாங்கே விழுப்பன.

(௧௦)

வேறு.

கண்ணகன் மாட மேடை கதித்துவா னாகடு தூ
ர்ப்ப, விண்ணெழு பருதிச் செல்வன் மிடைந்தமற்
றவற்றி னூடே, நண்ணுதும் பெருட்டே யன்றோ
நகைமணி யொற்றை யாழி, பண்ணினன் தேர்க்கு
ப் பூட்டும் பரியுமொன் றன்றி,வையான். (கக)

நவமணித் திரளிற் செய்து நாகநா டளக்கு மா
ட, முவவுவெண் டிங்க டன்மெய் யுரினுறத் தவழு
ந் தோற்றங், குவளையங் கண்ணி னல்லார் குளிர்மு
கத் திங்கட் கொப்ப,வவமலி கறையைத் தேய்க்கு
மாள்வினை போன்ற தம்மா. (கஉ)

வாரண நிரைக ளார்க்கு மறுகுஞ்ஞ் மாட வீதித்,
தோரண நிரையி னூர்த்த சுடர்மணித் தநுளங் கோன்
ற, சீரணி யொளிமீப் போர்த்த சேயொளி மணிப்
பொன் மீட, மேரணி பூதி பூசுமெரிநிறத் திழை
யே போன்ற. (கங)

மங்கல வினைக ளெங்கு மதுரவின் னியங்க ளெங்
கும், பங்கய வதனச் செவ்வாய்ப் பரத்தையர் நட
ன மெங்குங், கொங்குயிர் முல்லை மாலைக் கொம்ப
னார் சூழவை யெங்கும், பொங்கிய கலவி யின்பப் பு
ணரியிற் றோய்வ தெங்கும். (கச)

வேதமந் திரங்க ளெங்கும் வினைசெய்மந் திரங்க ளெங்கு, மோதுசந் தனங்க ளெங்கு முரைத்தசந் தனங்க ளெங்குங், காதல்செய் பாட லெங்குங் கரு ங்கணம் பாட லெங்குஞ், சீதீள வாசமெங்குந் தே வர்கள் வாச மெங்கும். (கரு)

இந்திர ணிகந்த செல்வ மெனைத்தையு மளித்த வ வ்வு, ரந்தமில் வளத்தி னிற்ப ததிசயங் கொல்லோ வந்தச், சுந்தர நகர ஞானந் துளறுத் தருந் மா ற்றூன், முந்திய நாம ஞான கேத்திர மென்ப முன் னோர். (கசு)

தருக்களு ளென்போ லெந்தத் தலத்தினுஞ் சிற ந்த திந்தத், திருக்கிளா தலமென் றுண்மை தெரிப் பது போல நல்ல, மருக்கிளர் வில்வ கானம் வளர்த லால் விஜாக ளெல்லாங், கருக்குமத் தலந்தான் வில் வ கானன மாய தன்றே. (கஎ)

மாரனுக் குருவ ிந்த வாய்மையாற் பூவா னூரீ மாரனை யிரதிக் கீந்து மங்கலஞ் சிறப்பச் செய்த காரண மதனு லவ்வூர் கல்யாண புரமென் றுகுஞ் சீரிய மன்றல் செய்த சிறப்பினு மப்பேர் பூணும். ()

வேறு.

இரவித் திவனென் றொருமா முனிவன் பரவக் கையழிற் பயனைப் பிதிரர்

தலவிசேடச்சருக்கிம்.

விஜயப் பெருமேன் மைவினைத் தவினார்

சரவும் தகபா பவியா னதுவே.

(கக)

ஓம் வ ஹ.

திருவானைக் காவினுக்குச் சற்றீ சான திசையின்
யோ சனையொன்றின் முனிவர் போற்று, முருவார்
ந்த தவத்துறைக்கு வடபாற் கவ்வி யூதி*யொன்றி
ற் காவிரிக்குத் தரத்தி னென்று, மருவாரின் றொளி
வளரும் பூவா னாரை மாதவங்கள் பவநதோறுந்
ளர்த்தோர்க் கன்றிப், பெருகார்வத் தொடுமடைதல்
வணங்க லாதிப் பெருநலமெய் தாதுதவம் பேணார்க்
கெல்லாம்.

(20)

வே ஹி.

பருதிதன் னுலகின் வாழ்வர்பனிமதியுலகின் வா
ழ்வர், பொருளில்பொன் னுலகின் வாழ்வீர் பூமக னு
லகின் வாழ்வர், திருமறு மார்பன் வைப்பிற் சிவனு
வர் சிவலோ கத்தின், மருவுவர் பூவா னாரி னொரு
தினம் வதிக்கப் பெற்றோர்.

(21)

கடல்வரு மமுதந் துய்த்துக் கடவுளர் கதியுள்
வேட்ட, மடவியர் பவளச் செவ்வாய் வருமமு தீ
னிது ழாந்திப், படவா வணிந்தார் ஞான வமுதமு

* கவ்வி யூதி-தூண்டுகுரோசம்.

ம் பருகி வாழ்வ, ருடலுறு பயனி தென்றாங் குறு
வரை யூட்டு வோரே. (௨௨)

அந்தணர் பெரியோர் சற்றே ரருட்பணி விடை
யி னுள்ளோ, ரிந்தநல வினைஞர்க் காங்கோ ரில்லக
மியற்றி வைப்போர்க், குந்தொளி யமரர் தத்த முல
கினைக் கொடுக்க நேர்வர், சந்திரன் சூடியில் வேய
ந்தரா தமதுல களிப்ப நேர்வர். (௨௩)

தினைத்தனைத் தவந்தா னங்கள் செய்யினு மந்த
வைப்பிற், பனைத்தனைப பயனை நல்கும் பழுமர வித்
துப் போல, வெனைத்துள் பழிபா வங்க ளீண்டினு
மாங்குற் றோர்க்குக், பனைத்துகு மழைவாய்ப் பட்
வுப்பெனக் கரைந்து போமே. (௨௪)

பலவெடுத் துரைப்ப தென்னே பழிகருங் கொடி
யு மேருக், குலவரை யடுப்பிற் செம்பொன் வண்
ணமாங் கொள்கை போல, நிலவரை யாவ ரேனு
நின்மலன் பூவா னூரி, னலமுற விருந்து வாழி ன்
வையறு முத்த ராவார். (௨௫)

தலத்துறு மேன்மை யாது சாற்றினே னிற்கு வி
ப்புா, னலத்துறு முனிவீ ரும்பர் நாகர்யா வரும்வந்
தாடும், பலத்துறு தீர்த்த மேன்மை பகருதுங் கே

ண்மி னென்னுப், புலத்துறு பொறியை மாற்றும்
புண்ணியச் சூதன் சொல்லும். (உசு)

தலவிசேடச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆத்திருவிருத்தம்- எ அ.

தீர்த்தவிசேடச் சருக்கம்.

இரயிற் குவமா தவன்பத்திக் கிரங்கிக் கையழிற்
பயனதிகந், தரவொப் பிகந்த பூவானூர் தனக்குப்
பெருமை நிருமித்த, வரவச் சடிலப் பெருமானு ல
ந்நா னெழுந்து பற்குனியென், றுரவுப் புன்றறண்
ணதிக்கங்கை யொழுகும் புனித முலகுறவே. (க)

சுரந்து வளரும் பாவத்தைச் சொல்லும் பற்கு
வெணுங்கின்னி, நிரந்து நீயென் பதுபோக்க னிகழ்
த்து முதனூற் பாவத்தைக், சுரந்து போக வொழித்
தருளிக் கமழ்ந்த நறும்பூந் திரைசொழித்துப், பாந்
த வந்த நதிக்குரைப்பர் பற்கு னீயென் றொருநா
மம். (உ)

தேவர் பிதிரர் முனிவர்கடன் றீராச்சிதட் ரே
யெனினும், பாவ முழுதுஞ் செய்தொழுகும் பதித,
ரெனினு மிழிகுலத்தோரீ, யாவ ரெனினு மிதின்
முழுகின் முழுகிக் கிடந்த விரும்பவ்மு, மோவில்

சமுசா ரமுமென்னு முத்தி யிடைநின் மெழூந்த
கல்வார். (௩)

தென்பாற் கையென் றிமையாருஞ் சிறப்ப வு
ரைக்கும் பூவாளுர், தன்பாற் திகழும் பற்குணியா
ந் தடவுந் தீயைத்தக் கிணங்கை, யென்பா ரறிந்
தோ ரந்நதியை யெய்திப் படிந்தோர்க் கேயன்றி, ய
ன்பாற் புறத்தே கொடுபேரந்தங் காடு வார்க்குப்
பயனுறுமே. (௪)

வெற்ற பதியின் விதியாற்றான் விளைத்த வினிய
புண்ணியத்திற், பொற்ற தலத்தி னாதாவாற் புரிபு
ண் ணியமோர் பதின்மடங்கா, முற்ற தவஞ்செய்
புண்ணியத்தி னும்ப ரிறைஞ்சும் புட்கரத்துப், பற்
றி யிழைக்கும் புண்ணியந்தான் பகரி னூறு மட
ங்கடிகம். (௫)

தடவா னிறைஞ்சும் புட்கரத்துத் தழைபுண்
ணியத்திற் பிதிரர்விழை, வடபாற் கையச்செய் பு
ண்ணியந்தான் வகுக்கி னோரா யிரமடங்காம், வட
பாற் கையச்செய் புண்ணியத்தின் வளர்ப்பு லாளு
ரெனுந்தென்பா, லிடமநீர் கையச்செய் புண்ணிய
ந்தா னெண்ணிற் பதினா யிரமடங்காம். (௬)

*பூவா னூரென் றுலகமெல்லாம் *புகழந் தலத்தி
லன்ஹிபாடுசெய், தோவா தெழுந்த புண்ணியத்து
க் குயர்வு மொப்பு மத்தலத்திற், றுவா தெழுந்த
புண்ணியங்க டாமே யனது பிற்தலத்து, மேவா
நின்ற புண்ணியங்கண் மேவா வுயர்வு மொப்புமே.

அவ்வா றுயர்ந்த பூவா னூ ரகத்திற் புரியும் புண்
னியத்தி, னவ்வான் பதிப்பற் குனிந்தியி னூற்றி
யெழும்புண் ணியமதிக, மவ்வார் நதிச்செய் புண்
னியத்தி னவ்வூர் சிறுப்ப வீற்றிருக்கு, மவ்வார் ச
டையார் சன்னிதியி லாற்றி யிடும்புண் ணியமதி
சம். (அ)

பொன்னு மணியுங் கொழித்தொழுகும் ஆந்த
ண் புனற்பற் குனியாற்றின், மன்னு மரபாற் படிந்
தெழுந்து, மலிந்த பிதிரர் தருப்புணஞ்செய், *தன்
ன நதியின் கரையிருக்கு மாலின் மூலந் தனிற் பிண்
டந், தன்னை யிடுவேரர் பிதிரர்கடன் றணந்து சிவ
லோ கத்தடைவார். (ஆ)

கூறு மனைய புன்னதியிற் குறித்துக் கடன்கள்
செயப்பெற்ற, மாறு தவிர்ந்த பிதிரருந்தாம் வருந்
து நரக வேதனையும், வேறு வினோந்த பல்வினையும்

விழுந்து போக 'வெழுந்துபோய்ப், பேறு கதுவு
ம் வான்குதியிற் பெயராதின்பத் தழுந்துவார். (௧௦)

இயக்குங் காலடி பாத்திரமென் றிரண்டு மேனேத்
தலங்கலினும், பயக்கும் புன்றீர்த் தங்கலினும்
பார்க்க வேண்டி னுற்போல, நயக்கும் பூவானூரிட-
த்து நலும்பற் குனிமா தீர்த்தத்து, முயக்கந் தவிர்
ப்போ ரவையிரண்டு மோர்ந்து பாடார் வினை முடி
ப்பார். (௧௧)

யாவ னொருவ னேற்பலென விசைந்தா னிழிந்
தோ னுயிடினு, மோவி லவனே பாத்திரமா முறு
ங்கா லங்க ளனைத்துமாம், பாவ மறுக்குந் தவந்தா
னம் புண்ணத் துணிந்தோ ர்த்தலத்தி. னுவ வகங்
கைப் பொருள்கிடைத்த வன்றே புரிந் தாழாமே. ()

ஆயன மிரண்டு மதிபருதி யரவு தொடரும் பொ
முதிரண்டும், பயிலு முவாவோ ரிரண்டும்விதி பாத
மாதப் பிறப்பிவையு, முயர்வு புரியு மகாளயபந் க
முமற் றைய்வு முறுநாளி, னியலு மன்ன சிராத்த
மாங் கியற்றி னளவாப் பயனுறுமே. (௧௩)

'ஆன்ன மளிப்ப வுதவாதேற் பிண்ட மேனு மாந்
கிடுக, சொன்ன விதுவுங் கூடாதேற் றேய மேனு

ந் திலத்தோடு, நன்னர் மனுவா லிறைத்திடுக ந
வைநீ ரிந்தத் தருப்பணமு, மன்ன சிராத்தம் வட
கையயி னுற்றும் பயனைத் தருமாதோ. (கசு)

அனைய நகிபற் குனிதிரத் தன்ன மளிப்போ ரெவ
ரோனும், நினை வரிய வளஞ்சிறந்த நிமில னுலகத்
தெளிதெய்தி, நனைவிண் டிலர்ந்த வய்யான நண்ணி
யன்ன மொவ்வொன்றுக், கினைத லறவொவ் வொ
ருகற்ப மெதிரில் போகத் தழுந்துவார். (கரு)

இருள்கால் சிக்குஞ் சோதிமணி யீழ் கிழைமெ
ல் லியகலிங்கம், பொருளே னையவு மந்நகியிற் புனி
தர் தமக்குக் கொடுப்போர்க்கண், மருள்கா லறுக்கு
மறிவோடு மண்ணிற் பெருஞ்செல் வத்தினரா, யரு
ளா தரவாற் சிவபுரியி னமர்ந்தா னந்தக்கடலீபடி
வார். (கக)

மிருகம் பறவை பருதினும்வாழ் மீனா திகளு மப்
புனல்வாய், மரமுங் கொடியு மவைபயந்த கனிகா
ய் துகர்ந்து வளருயிருந், திருகு வினையின் வலிமு
ருக்கித் தேவ ராகு மெனிலாங்கே, யருவப் புனரோ
ய் மானிடர்க ளுயர்வா ரென்ப ததிசயமோ. (கௌ)

பரவ மறுக்கு நறுந்தீர்த்தப் பரிசு பகர்ந்தா மினி
முனிவீர், நாவ றழுவு மிப்புனியி னனுவமுற் றறுக்

கும் பூவானூர், மேவியினிது வீற்றிருக்கும் விமல
மூர்த்தி.மேன்மையினே, நீவி ருணர்மி னுரைத்து
மென நிகழ்த்துஞ் சூத மாத்லனே. (கஅ)

தீர்த்தவிசேடச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம - கூகூ.

மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம்.

மணிகிடந்திரட்டும் வெரினெடும் புழைக்கை வா
ர்ந்தநான் மருப்பலை செவியி, னணிநடை யயிரா
வதப்பெடும் பாக னருச்சனைக் கிரங்கிமுன் னிழந்
த, கணிதமில் வளங்கூர் திருவளித் தலினும் கல்
யாண புரத்திலீற் றிருக்குந், திணிதரு மெண்
டோட்டலைவனா தம்மைத் திருமூல நாதரென்
றுரைப்பார். (க)

வரிச்சிறைத் தும்பி மதுதுகர்ந் துளரும் வனச
நான் மலரணைக் கிழத்தி, விரித்தமெய் யன்பால் வ
ந்தனை புரிந்து விழுப்பொருள் வழங்குதற் றுரிமை,
பரித்தமை யானுஞ் சீபல வில்வத் தடியினிற் பயி
லுத லானுந், தெரித்தவப் பெயராம் றிகழ்ந்தகல்
யாண புரத்தமர் செல்வரைத் துதிப்பார். (௨)

செய்யதிக் கொழுந்தை நீட்டிய தென்னச் சிவந்
துவாரந் தெளிர்செழுஞ் சடிலத், தையர்மா தவ

ரீ ளாற்றிய வேள்விக் கருண்மிகச் சிறந்துமெய்
ஞ்ஞான, மொய்யென வருளுங் காரண னதனூ லு
யர்திரு மூலநா தருக்கு, வையக முழுது ஞானதர்
னேச ரெனும்பெயர் வழங்கிட்ப் படுமால். (ங)

வேறு.

வில்வ வனத்தில் வதிந்தருளும் விழைவால் வில்
வ வனநாதர், செல்வ மிகுந்த மங்கலத்தைச் சேர்
ந்த விரதிக் குதவுதலாம், கல்வி மிகுந்தோர் கல்யா
ண நாத ரெனவுங் கரைந்திடுவார், பல்வந் தனைசெ
ய் திமையாரும் பயிலும் பூவா ஞாரரையே. (ச)

அன்ப ரொருவர் தமக்கீரங்கி யான்ற வதுவை
முடிப்பதற்குத், துன்ப மகன்றுஞ் சித்தரெனத்தோ
ன்றித் தூதீ நடத்தலினு, லின்ப மெவையுங் கொ
டுத்தருளு மினிய பூவா ஞரமர்ந்த, நன்பொன் ன
னையார் தமைச்சித்த நாத ரென்று நவிறுவரால்.()

உரைத்த பெயரு ளொன்றேனு முரைப்போர் த
மக்கு மப்பெயர்தான், புரைத்த பாவ மனைத்தினை
யும் புரட்டு மமரர்க் கெனவானி, னிரைத்த போக
மனைத்தினை யு நிறுத்தும் போகம் வெறுத்தவர்க்குத்,
திரைத்த நறுநீர் முடிவைத்தார் செய்ய பாத நிழல்
சேர்க்கும். (ஊ)

மசக டமக்கப் பெயரிட்டு வழங்கு வாரு மண்ணு
லகிற், ரொக்க பொருளின் வளத்தோடுஞ் சுழற்
துவன்றப் பிணிபாவ, மொக்க வொழித்து வான்க
தியி லுயர்ந்த பேர்க மிகநுகர்வார், மக்க ளவரு ம்வ
வாறு வாழ்ந்து கதியை மருவுவார். (எ)

மறைகண் முழங்கும் பூவானூர், வீரதர் நாம மி
ட்டழைக்கும், பறவை பசுவா தியும்பண்டைப் பா
வ முழுதுங் கழிஇவளங்க, ணிறையுந் துறக்கத் தர
ம்பையர்பா னீடு போக துகர்ந்தப்பாற், பிறையும்
புன லு முடிக்கணிந்த பெருமான் பணிசெய் தருள
பெறுமால். (அ)

சக்க முனிவர் பூசித்த தகைசால் வில்வ வனத்
தென்று, நக்க னுறையுந் திருக்கோயி னண்ணிப் ப
சும்புற் பசுவாதி, மிக்க பசிக்கு மேய்ந்திடினும் வி
ழுமப் பணிசெய் தனவென்றே, பொக்க மசற்றி
மேற்கதியிற் புகுவித் திடுமப் புண்ணியனே. (க)

வளங்கூர் வில்வ வனத்தமர்ந்த வரதர்க்கெனவே
விடப்பட்ட, விளம்பு வைகல்பைங் கிளியூடு மிரலை
தகரென் றிவையனைத்துங், களங்கூர் வினைகண் மு
முதிரியக் கயிலை மலையிற் பெருங்கணமாய்த், துள
ங்கா வறிவிற் சிவபெருமான் சுடர்பொற் கோயி லி
டைவதியும். (க0)

கடன்கொண் டேனுஞ் செய்யாத கருமம் பலவு
ம் புரிந்தேனு, மடன்மிக் குடையோர் மனைமைந்
தர் தம்மை வளர்க்கு, மாறேபோ, லடல்வெள் வி
டையார்க் கெத்திறத்தும் பொருளார்த்துனரேமெ
ய்யன்ப, ருடையோ ராயும் பொருளுதவார், பொய்
யன் பினரே வழிபடினும் (கக)

மெய்யன் பினரே பொருளளித்து வேட்ட வேட்
டாங் கருள்பெறுவர், பொய்யன் பினர்கள் டொரு
ளளியார் புழந்தா ரேனும் பூவாளு, ஐரய னிடத்
து மிகப்பயனை யடையா ரந்தோ விதென்னை, யுய்ய
லுறுவார் பொய்ப்பொருளை யுறுதிப் பொருளா வை
ப்பார்களோ. (கஉ)

வறியன் பசியைத் தணியாத மல்கும் பொருளா
ன் கொடுநிரையத், துறுவ னெனிற்பல் பொருளெ
வையு முதுவி வளர்க்கும் பூவாளு, ரிறைவர் பவிபூ
சனையாதி யினிது சிறப்பி யாதீட்டி, நிறைவித் திடு
ம்பாக்கியத்தார்போய் நிரைய முறுகற்கையுறவோ.

செல்வ மிலரே லுழவாரஞ் செய்க கோயி லலகி
டுக, நல்ல பசுவின் மயநீரா னுளுந் தெளிக்க சிறு
தூறு, கல்லி யெறிக மலர்பறித்துக் காம ரலங்க றொ
மித்தணிக, வல்ல லகற்றிப் பெரும்போக மனைய வே
ண்டுங் கருத்தினரே. (கச)

உடலிற் பிணியாற் பணிபுரிதற் கூக்க மிலடேற்
 | னலாழிக், கடவுட் கோயில் வலம்வருக, கரூலந்
 தோறுந் தரிசிக்க, விடமுண் டிருண்ட கண்டர்புக
 ழ் விரிகக் தியானஞ் செய்துநிக, வடர்வல் வினையை
 க் கெடுத்தின்ப வாழ்வி படிய வேண்டுநரே. (௧௫)

கோயி லடுத்துத் தரிசிக்கக் கூடா 'வசத்த ராயி
 டினும்,வாயி லடுத்துத் தரிசிக்க வாயி லடுக்க மாட்
 டீர்நும், பாய தமது கடைத்தலையிற் படர்ந்து சிக்
 ரந் தரிசிக்க; மாய வினையின் வலிமுருக்கி வாழ வே
 ண்டுங் கருத்தினரே. (௧௬)

எழுந்து நடந்து கலாததலைமுன் னெய்த மாட்
 டா ராயிடினும், விழுந்து கிடந்த வாறாங்கே வில்
 வ வ்னத்தில் வீற்றிருக்குங், கொழுந்து மதிய மிலை
 த்தவர்தங் கோல நினைக்க பெயர்மொழிக, வழுந்து
 படும்பல் பவக்கடலி னகல் வேண்டு மறிவினரே.()

பிறவிப் பகைக்கும் பிணிப்பகைக்கும் பெயராப்
 பாவப் பெரும்பகைக்கு, மறமிக் குயிர்க்கும் படை
 வில்வ வனத்தி லினிது வீற்றிருக்கு, மறவர மகிழு
 ந் திருப்பணியே யாகு மவற்றுண் மிகவுயர்ந்த, வி
 றைவருறையுந் திருக்கோயி வியல்பி னெடுக்கும்
 புண்ணியமே. (௧௭)

பொருண்மிக் குடையோ ரிட்டிகையாற் புரைதீர்
சிலையா லிழைத்திடுக, பொருண்மிக் குடைமையி
ல்லாதார் பொற்ப மடித்தான் மண்ணினும், நிரண
மதனும் செய்திடுக தேவ, தேவ 'னிருவேர்க்கும்,
பொருளில் பயனைச் சமமாகப் பொருக்கென் றளிப்
ப ள் வினையாடவே. (கக)

வேறு.

வருந்திர ணத்தாற் கோயில் வகுத்தபுண் ணிய
த்திற் கோடி, திருந்துமண் ணதனும் செய்யிற் செ
ப்புயிப் பயத்தி ரட்டி, பொருந்தும்வன் "மரத்தாற்
செய்யிற் பொருத்துமிட் டிகைக்கு நாற்றி, தருந்த
கு சிலையாற் செய்யிற் சாருமெண் மடங்கு பேறு.()

புதிதுறப் புணிகள் வேறு புரிவதற் பழைய தொ
ன்றை, விதியுளி புதுக்கு லோர்க்கு மிக்கபுண் ணிய
ந்தா னெய்து, மதிமுடிக் கணிந்த வில்வ வனத்தின
ர் கோயில் பேணு, மதிபயன், சிவனே யாவ தல்ல
து பிறிதொன் றன்றே. (உக)

வேறு.

பொருளளவை தனக்கேற்ப விலவவன நாதருக்
குப், பொற்பார் கோயிற், திருமலிய விழைத்தவர்க
ள், செறிந்தபல பாவவினைச் சிழிழப்பி னீங்கி, மரு
புவட கயிலையிற்போய்க் கணநாத ராரிருப்பர் வகு

த்தோர் சுற்றங், குருமலிபொன் னுலகிடையிந்தி
ரர்பதினால் வர்களைவுங் கூடிவாழ்வார். (௨௨)

எம்முடைய திருமூல நாதீரமர் திருக்கோயி வி
னிது செய்தோர், தம்முடைய பிதிரொல்லாந் தண
வாத பெருநிரையத் தடையி னீங்கி, விம்முடெருஞ்
சுகக்கதியின் மேவீவீரமும் துவர்குல்மே தினியிற்
பாணு, வெண்மதியென் றிவைவழக்க முள்ளளவு
நயியாம லுவப்பின் வையும். (௨௩)

யாவனெரு பணிவிடையையாலயத்தி லிழைக்கி
ன்ற னவனுக் கெந்தப், பாவ்வினை களுநசிக்கும் பா
க்கியமெல் லாமவற்கே பல்கும் விண்ணிற், காவல
னு மவனாணைக் கஞ்சவன்மற் றவனினைத்த கரும
மெல்லாங், பூவுலகி னெளிதாக முற்றமவன் பெரு
மையையார் புகல வல்லார். (௨௪)

வேறு.

நாத்திக னடுகிலை பிழைத்த நாவினன்
வேத்தவை கேட்கவெங் கோள்வி ரித்தவன்
பாத்திரத் திரும்பொருள் படுத்தி டாதவன்
மூத்தவர் தந்தைதாய் மொழியைக் கீழ்ந்தவன். ()

பிறருறக் கொடுத்ததைப் பிடுங்கிக் கொண்டவன்
பிறர்பொருள் கவர்ந்தவன் பிழை செய்தவன்

பிறர்மனை விழைந்தவன் பிள்ளை விற்றவன்.
பிறர்வளங் கண்டுளம் பொறுத பெற்றியன் (௨௬)

அண்டாநா யகர்தமகீகமுதங் கூட்டிடா
துண்டவன் மறைகளோ தூது வுடவன்
மண்டபுழல் வளர்த்திடான் மறையி னேந்தெனக்
கொண்டவெச சங்களைக் குயிற்றி டாதவன். (௨௭)

விரனைக் கொன்றவன் விரதங் கொன்றவன்
போரிடை வஞ்சனை புரிந்து வென்றவ
னாரியர்க் கிரும்பழி நாட்டி யிட்டவ
னாரினைக் கெடுத்தவ னூன்விற் றுண்டவன். (௨௮)

செய்ந்நன்றி கொன்றவன் சினக ரத்திடை
யையதுண ணிடையின ராகந் தேரய்ந்தவன்
பெரய்யுரை க்ளந்தவன் பூசு ரக்கொலை
மையலி னிழைத்தவன் மாதைக் கொன்றவன் ()

தருநிரை தடிந்தவன றடாகந் தூர்த்தவ
னிருமுது குரவர்பா விடுக்கண் செய்தவன்
சுருவினை யழித்தவன் கன்னி யைப்புணர்ந்
தொருவினன் முதலுப பாத கத்தரும். (௩௦)

குரவனைக் கொன்றவன் குரத்தி கொங்கைதோள்
விரவீறப் புணர்ந்தவன் வெங்க ளுண்டவ

னிரணியுந் திருநீனே னிவரைக் கூடினோர்
பரவிவ ராதிமா பாத கத்தரும். (௩௩)

குழகனே நின்தனே கூறி நின்மவன்,
பழகுவே தாகமம் பழிந்து நின்றவன்
விழவுபூ சனைவிம லாக்கு நீக்கிய
வழிதகை முதலதி பாத கத்தரும். (௩௪)

உய்ந்திடு நெறியெது வென்னி லூர்விடை
யந்தன னாலைய மாக்கிப் போற்றலே
மைந்துடை யாலையம் வகுக்கு மாள்வினை
நந்தின ருய்யவு நவிலக கேண்மினே. (௩௫)

உருத்திர கணிகைய ரோடை யானைமா.
செருத்தலான் வயறிகழ் பாததி ராதிபுட்
கருத்துறு விருப்பினுற் கையில் வாய்ந்தன
பொருத்திமிக் கிறைஞ்சிடிற் போமப் பாதகம் ()

கவற்றுவன் பாத்தங் கழிக்கக் கூறிய
விவற்றினும் வல்லுற ரெளிதி னுய்யவு
நவிறுதுங் கேண்மினே நன்மை யெய்துவான்
மவற்றுல கிடும்பையிற் றணந்த வந்தணீர், (௩௬)
வேறு.

விளங்கு பஞ்சமி பூரண பின்பக்க மேவிய பதி
னன்கு, துளங்கு மட்டமி யாதிரை சும்பத்திற

ரோன்றிய மகமாடி, வளங்கொளுந்தலை யுவாவொ
டு கூடிய மதித்தின மீனத்தி, னுளங்கொள் பூரணை
யமமதி யிடைவரு மோங்குமுத்தரமென்ற. (௩௬)

திங்கள் வாரத்திற் கூடிய தலையுவா செங்கதிர்
வாரத்திற், தங்கு சத்தமி யயனமுன் னாகமேற் சாற்
றிய வவையென்ற, பங்கு முற்றறு மனைவகை நாளி
யும் பற்குனி நீராடிப், பொங்கு மாமறை யந்தண
ர்க கேன்றபல் பொருள்களுங் கொளவீசி. (௩௭)

ஆன நெய்பொழிற் தரவிந்த நாளனு லாக்கிய தி
ரியிட்டி, ஞான நாயகன் றிருமுன்னர் விளக்குறீஇ
நறம்புகை கமழ்வித்து, ஞான நாயகன் றிருமுடி
க் காவின்பான் மந்திரத் தினிதாட்டி, யீன நீங்கிய
சுகந்தமும் வில்வமு மெடுத்தெடுத்திருக்கித்தி. ()

மூன்றி ரட்டிய சுவையின லுண்டியு முதல்வனு
க் கினிதூட்டி, யான்ற வந்தண றிருட்சிவ பத்தர்க
ளார்வல ரிவர்க்கெல்லா, மேன்ற வாறுநா லுண்டியு
மளித்தளித் திறைஞ்சிவந் தனைசெயயின், மான்ற
பாதகச் சிமிழ்ப்பினின் றெழுந்துபோய் வரன்கதி
களிற்சேர்வார. (௩௯)

வேறு,

வீரமே வியபாவம் விளையாத வியல்பினர்கண்
மாறனாக் குருவளித்த வள்ளலார் திருமுடியி

னீரநீர் சிறிதாட்டி னேழுலகு நடுநடுங்கக்
கோரமநயெழுங்கங்கைக் குலநதிதம் முடிக்கணிவா

அலகிப்புசும்ப் பூவாண ரமலனார் திருமுடியின்,
மலரணிவார் மதியணிவார் வலம்வந்து விழுந்துக
ர, தலமுகிழ்ப்பார் சுரர்கூழ்ந்து தாழ்ந்திருகை முடி-
க்கூப்பி, நலவரங்கள் ஷேட்டிரப்ப நாய்கராய் வீழ்
றிருப்பார். (சுக)

மல்லல்புனல் சூழ்வில்வ வனத்திலொரு மறை
வருக், கில்லியற்றி நிலமாதி யீந்தவரைத் தாபிக்கு
ம், பல்லம்ரர் தொழுவிலிங்கடி பதிட்டைபுரி பய
னெய்து, நல்லசிவ பத்தர்களை நாட்டினுமப் பய
னெய்தும். (சஉ)

திருமூல நாதரமர் திருக்கோயி லலகிட்டுப், பெரு
கார்வத் தொடுமெழுகிப் பிறங்குசுதைக் கோலமிடி
ன், மருவாரு மலர்ச்செல்வி வதிந்தவர்மா மனையெ
ங்கு, மொருநாளு மொழியாமே யொண்பொருளா
லலங்கரிக்கும். (சங)

திங்கள்விழா வருடவிழாத் திவசவிழா விவைபுரி
ந்து, வெங்கடுவா லலங்கரித்த மிடறுடைப் வில்வ
வனத், தங்கணரை வழிபடுவோ ரகன்மனையி லொ
ழியாமே, மங்கல்நல் வினைத்தொழில்கள் வைகலு
ம்வை கலும்வளரும். (சச)

எம்பெருமான் வில்வவனத் திறையவன்மா தவ
ரமரர், தம்பெருமான் றிருவிழாத் தனிவிரீதந் தரி
சித்தோர், கொம்பணையா னொடுவிடைமேற் கொ
ண்டுவரத் தரிசித்தோர், விவம்புமலங் கெடச்சீவன்
முத்தர்களாய் வீற்றிருப்பார். (சரு)

செல்வமலி வில்வவனச் சிவலிங்கத் தருட்பெரு
மை, சொல்வகையின் முற்றுவதோ தூயமுனி வீர்
முனிவர், வல்வினைகள் கெடவேள்வி வளர்த்தபடி.
கேண்மினென, நல்வினைசெய் சூதமுனி நயந்தெடு
த்து மொழியுமால். (சக)

மூர்த்திவிசேடச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௧௪௨.

வேள்விச்சருக்கம்.

திருமலியு மணிமாடஞ் செறித்துபல வளந்துவ
ன்றித் தெய்வ நாட்டைப், பொருமிறைவர் தவத்
தையிற் போந்துவினை முழுதிரியப் பூசித் தங்குப்,
பிருகுவங்கி ரகவசிட்டன் கசியபனத் திரிசுச்சன்
பெருமை சால, மருவுகவு தமனிவர்க னெழுவருமா
தவம்புரிந்து வசிக்கு நீளில் (க)

மாதவரன் னவர்மைந்தர் பாற்கவரே யாங்கிரசர்
வளர்வா சிட்டர், காதல்செய்கா சிபிராத்தி ரேயர்க

வுச் சர்க்கள்கவுத ம்ய ரென்றா, வோது மீவ ரெழுட
தினம் ருடங்கிருந்து தம்முனிது வுச்சாவி னூர்க, ம
தில்புரம் வனநதிகேத் திரந்திசுழ்வி மானமைந்து
ஞ் சிறந்த தானம். (௨)

நெடுங்காலந் தமதறிவி னாய்ந்தாய்ந்துந் தெளியா
து நெரேலென் றேகிக், கொடுங்கால னுயிர்குடித்
த கூத்தயர்ச்சே வடிக்குழைக்கா தழகர் தம்பாற், க
டுங்காத லன்புடைய தாதையர்தா ளிணைவணங்கிக்
கடாவி நின்னீ, ரொடுங்காத கருணையினு லெழுவ
ருமற் றெழுபதின்மர்க் குணர்ந்தி னூரால். (௩)

எத்தகைய புரங்களினும் பூவாளு ரெனும்புரமு
மில்ங்கு காணி, னுத்தமமா கியவில்வ வனமுநதி க
ளின்மலர்க் ளுந்தி யோடி, முத்தெறிபும் பற்குனி
யுந் தலங்களிற்சீர் முதிர்ஞான தலமுந் தெய்வச்,
சித்திரமார் சிகரத்திற் கல்யாண சிகரமுமே சிறந்த
வாகும். (௪)

வேறு.

அனையபுர முதலான வைந்துறுப்பு மிகச்சிறந்த,
தனைநிகரு மொருதானந் தக்கதிரு மங்கலமே, வ
னையுகழ்சே ரன்பிலென வகுத்தவிரு தலத்தினிட
யே, சினையவிழ்மென் மலர்ச்சோலை செறிதரவீற்
றிருக்குமால். (௫)

வேள்விச்சருக்கம்.

அத்தலத்திற் றிருமூல நாதரெனு மருடபயா
னுத்தமத்தி லுத்தமமா யொளீர்கயம்புச் சிவ்விந்
த, மெத்திசையி லுள்ளவர்க்கு மினிதருள வீற்றிரு
க்கு, மெத்தியவன் புடையீரும் வெட்டெனப்பே
ர்ப்ப பெறுகென்றார். (சு)

அகத்திடையே யெழுமகிழ்ச்சி முகத்துவழி யா
லலர்த், தகத்தவத்து ஞுழக்கின்ற தாதையர்சொற்
றமைகேளா, மிகத்துதித்துப் பணிந்தெழுந்து விள
ங்குமெழு பதின்மர்களு, முகத்தினுநின் றிருள்கொ
ழிசகு முயர்ஞான தலமடுத்தார். (ஏ)

வேறு.

வார்ந்தபற் றுனியிற் றேழ்ந்து மாபுளி, கடன்க
ண் முற்றித், தேர்ந்தமெய் யன்பி னோடுந் திருமூல
நாதர் முன்பு, நேர்ந்தபைங் காந்த மீர்க்கு நெட்டி
ருப் பூசி போலச், சார்ந்தனர் துதிக ளார்த்தித் தா
ழ்ந்துமற் றிதனைச் சூழ்ந்தார். (அ)

ஈங்குவந் தடுத்த லோடு மென்னென மொழிகே
ம் பார, நீங்கினார் போலச் சிந்தை நிறைந்த மம்ம
ர்களி னீங்கி, யோங்கிய தாத லாலே யுயர்ந்தவித்
தலத்து நாமே, வீங்கிய போகம் வேட்டல் விதியு
மன் றுயர்வு மன்றே. (க)

காலவெல் லீசளி னீங்குங் கடவுளர் பேரக மெ
ல்லாஞ், சாலவன் பிறப்பின் மீட்டுஞ் சார்ந்துயிர்
தளர்வ தன்றிச், சீலமெய்ஞ் ஞான நந்தந் தினைக்
"குமந் நெறியோ காணு, மேலென முயன்றெல்
லோரு மேவுறு கதிக டம்மால். (சு 0)

வித்தக யோக மாதி விளைத்திடு மழியா விற்ப, மு
த்தியு முகுந்த னாகி மொய்த்துவாழ் கதியு மன்றக்,
கைத்தெழு, நமது வேட்டை கைகட வாம வின்
மே, யுத்தம மெய்ஞ்ஞா னத்தை யுறுநெறி முயற்
ல் வேண்டும். (சு 1)

மேதகு ஞான முக்கண் விமலரா லுணர்வ தன்
றி, யோடாயிர் வருக்கந் தன்ன லுணர்வதொன் றன்
மே யந்தச், சேதனப் பொருளா யுள்ளார் திருவுள
மகிழும் வண்ணந், தீதறு வேள்வி யென்று செய்
துமென் றதனைச் செய்வார். (சு 2)

இட்டிகை கொணர்ந்து லேதி யாதிக ளியல்பி னா
க்கி, யட்டொளி மணியாற் பொன்னாற் பாத்திர ம
னைத்து மாக்கி, மட்டுமிழ் சோம மாதிக் திரவிய வ
கைக ளெல்லாந், தட்டற வருவித் தன்னோர் தனி
த்தனி தொடங்கி னார்கள். (சு 3)

வேறு.

இருத்து விக்களு மீண்டிய மானரு மெல்லாங்,
கருத்து மிக்குறு காதிலாற் றீக்கையைக் கலந்தார்,
திருத்தன் சன்னிதி தனிற்சிவ னூர்தமக் குரிய, பெ
ருத்த * வேள்வியைப் பேணுத றொடங்கிமற் றவர்
தாம். (க்ச)

இட்டி யேபிர வர்க்கிய மக்கினிட் டோம, முட்டி
லாவிதை யாதியாஞ் சமத்தைகண் முயன்ற, சட்ட
காலமூன் றினுஞ்சவ னங்கண்மூன் றினையுங், கிட்
நீக்குமோர் கற்பனூல் விதிப்படி கண்டார்.(கரு)

வேறு.

காசில் சாம வேதியாகள் கான மினிது தொடங்
கினு, ரேசி லோதிர் கணத்தினர்க் ளியற்றி னார்கள்
சமுசனையை, யாசி லுத்து வரிகணத்த ராத்து வர
மபண ணினர்நாட்டுந், தேச மலியெண் கோணமு
தச் செய்த யூப் மலங்கரித்தார். (ககூ)

நானு விததெய் வதப்பசுக்கள் பலவு நானால் யா
த்திட்டா, ரானு மறையின் மந்திரத்தா ளவற்மைப்
படுத்து வபையெடுத்துக், கானூர் தழலா குதிசெய்
தார் கணூரந்த வேளை யங்கத்தி, னானு குதியும் விதி
யானே யுளுற்றி னார்கள் வழுவாமே. (கக)

வேள்வி-சைவசகிரியாகம்.

வேள்விச் சபையி னுள்ளாரை விறந்த வேளைய
ந்தணலர, யாள்விற்தகனென் றேகுறித்திட டாற்
றப் பூசை யியற்றினார், கேள்விற்துறைமா தவர்த
ம்பாற் கிளந்த பாடி மினீதேற்று, வாள்விட் டெறி
க்கு மணிமவுலி வான நாடர் மகிழ்கூர்ந்தார். (கஅ)

அமலன் வில்வ வனநாத னமரர்க் கமரன் றனைக்
குறித்து, விமல வேள்வி மாதவர்செய் விளக்க மு
ரைத்தா முனிவீர்காள், பமர முரனு மலர்க்கடவுள்
படர்ந்த படியுங் கேண்மினென், வுமிழ்தண் சுவை
யி னமிழ்தமென வுரைக்குஞ் சூத மாதவனே (கக)

வேள்விச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசுத

பிரமன் வரவுச்சருக்கம்

இன்னண மகந்தவ ரியற்றுழி, யுலோக
நன்னர்வள நோக்கநறு மாமலரின் மேலான
தன்னியல்பி னுற்றனது லோகமதி னீங்கி,
யன்னமிக லூர்த்துவெளி யாற்றினியல் கின்றான். ()

வில்வளரு மாடமலி வில்வவன நேரே
யெல்வளருநீ வானெறி யியங்கலுது காலைக்

பிரமன்வரவுச்சருக்கம்.

கல்வரை யென்க்கடவு மன்னமுசை யாமே
நில்வினைய காயதுதன் னெஞ்சமுளை வெய்த. (உ)

முன்பினிரு பக்கமிரு நாற்றிசையு முட்டி
வன்புகுறை கின்றமட வன்னமதை நோக்கா
வென்படுவ தீதென விலங்குமுடி வேத
னன்பினொடு பாராதன னகன்றபுவி தன்னை. (ங)

பார்த்தளவில் வில்வவன நாதரெதிர், பண்ணுந்
தீர்த்தர்விழை யாகுதிக டம்புகை முகத்தி,
னார்த்தவவர் வாயின மனூற யஞ்செவி நிறைத்த
தோரத்திது சிறந்ததல மாகுமென வுன்ன. (ச)
வேறு.

அச்சமு மன்புந் தோன்ற வுதிசய மனத்த னதி,
வெச்சென லோடு தண்ணென் றெழுந்தலேவர் விள
ங்குமெய்ய, னுச்சியிற் குவித்த கைய னொலிமறை
துதிக்கு நாவ, னுச்சிய வூர்தி விட்டு நண்ணினான்
பூவா னாரை. (ரு)

பெருமறை வாதஞ் சில்லோர் பிரமவர் தங்கள்
சில்லோர், கருமவர் தங்கள் சில்லோர் காழறு ஞா
னஞ் சில்லோர், மருவிய கணிதஞ் சில்லோர் வழ
ங்கிய நீதி சில்லோர், பொருவிலகற் பங்கள் சில்
லோர் புராணவர் தங்கள் சில்லோர். (கூ)

சிலர்களா க்மத்தின் வாதஞ் சிலர்வியா க்ரண வாதஞ், சிலர்மிகு நிசண்டின் வாதஞ் சிலர்கள்காப் பியத்தின் வாதஞ், சிலர்களு டகத்தின் வாதஞ் சிலரலங் கார வாதஞ், சிலர்தனு வேத வாதஞ் சிலரேனைக் கடியின் வாதம். (எ)

இவ்வகை வாத மெல்லா மிருடியர் செய்யா நிற்பச், செவ்விய தெய்வ வேள்வி சிறந்தெதிர் விளங்கித் தோன்ற, வவ்விய மகன்ற சிந்தை யயன்மிக ம்கிழ்ந்துவடலே, கௌவையம் புனலிற் றேய்ந்து கடன்கழித் தடுப்பச் சென்றான். (அ)

இனிதுற வேள்வியாற்று மிருடியர்.முதலோரெல்லாங், கனியொடு கந்த மூலங் கையுறை யாக வேந்திப், புனிதமென் மலரி னனைப், போந்தெதிர் கண்டா ரன்னா, னனையவர் தம்மைக் கையா லமைத்துயர் கோயில் புக்கான். (கூ)

மாதவர் மருங்கு சூழ மந்திரம் புகுந்த வேதன், றீதற வெதிரே தோன்றுந் திருமூல நாதர் செய்ய, பாதபங்கயத்தின் வீழ்ந்து பணிந்தெழுந் தாடிப் பாடிக்க, காதலின் வலம்வந் தென்னைக் காத்தியென்றிரந்து பின்னும். (கௌ)

இத்தலப் பெருமை சற்று மெண்ணுற வெளிய னேற்குப்; பத்திதந் தருள் வேண்டிப் படர்சிறை

யன்னந் தன்னே, யுத்கம்பெயரா வண்ண மும்பரிந்
நபை யச் செய்தாய், பொத்துமென் பிழைபை யீங்
குப் பொறுத்தியென் றுரைத்து மீண்டான. (கக)

அந்தில்வந் தாற்றும் வேள்வி யந்தணர் முகத்தி
னோக்கு, யிந்தவைப் புகத்தி னாத ரின்னருட் குரிய
ரானீ, ரெந்தினீ வேறப் பாற்போ யெய்திடுங் கரு
மமென்னா, மந்திர வேள்விச் சாலை மலர்முகத
தோடு புக்கான். (கஉ)

சாலையை யடுத்த லோடுந் தாபதர் தயங்குங் க
ஞச, மாலை யமாக்கி னானுக் காதன மருக்கி யங்க
ண், மாலையி னுதவித் தீங்காய் வண்கனி யாதி நல்
கி, வேலையி ன்மிழ்த மென்ன விழுத்துதி விளம்பி
ச் சொல்வார். (கங)

அன்னமிக் குயர்த்தோ னீயிங் கடுத்தலா லமலர்
தம்பா. லென்னுமன் பில்லேஞ் செய்யு மெழின்மக
முற்றிற் றேயா, மன்னிய வில்வ மூல வரதர்க்கு ம
கிழ்ச்சி யேயாந், துன்னிய வவிகள் சாலச் சொரிந்
துசெய் வேள்வி தன்னால். (கச)

நாங்களும வில்வ மூல நாதனா ருளரல். வேள்
வி, றோங்கிய பயனைச் சால வுற்றன மதுவு மன்றி,
நீங்கரும் பிரபஞ் சத்தி னிகளமு மின்றே நீத்தாம்

பாங்குறும் பரமா நந்தப் பரவையும் படிந்தா மெ
ன்றார். (கடு)

செஞ்சொலா லினைய கூழித் திசைமுக னோடு மு
ங்க, னெஞ்சிய வேஸ்வி யாற்றி யினியமா புண்ணி
யங்கள், விஞ்சுற வளருஞ் சுததி யேகனி தினு த்தின
மெய்யார், மஞ்சனுக்குரிய நெய்தோய் வபையழ
ன் மடுத்திட்ட டாரால். (கசு)

வேறு.

சனக முத லோரிறைஞ்சந் தமனியநா புரமலா
த்தா, ளனகர்மகிழ்ந் துமையோடு மடன்மழவெள்
விடைமேலா, லினமலியும் பூதகண மெம்மருங்கு
மிகநெருங்க, முனிவர்சோரி வபையவிதம் முகங்க
மழ வெதிரினின்றார். (கௌ)

சயசயவென் றேத்தெடுத்துத், தனிநெடுவா னி
டைநெருங்கும், வயநெடுவே ல்மரர்சோரி மலர்மா
ரி நிலமறைப்ப, வியமுமுதும் பலரியம்ப வெதிரி
ன்றார் தமைநோக்கி, யயனோடுமா தவர்பலரு மஞ்
சலியோர் டெழுந்திருந்தார். (கஅ)

ஆராத காதலின லனைத்தெலும்பு நெக்குடய
வேராட வுடன்முமுதும் விழித்துணைகள் பொழி
கின்ற, நீரகக் கிடைகிமிர்ந்த நிறைநீர்மின் வண்

டவிடப், பாரார விழுந்தெழுந்து யன்முறைகூழ்ந்
தேத்துவரால். (கக)

வேறு.

புள்ளா கியநான் முகனீண் முடியும் போரே ன
மதா கியமால் பதமுந், தள்ளா வலியு மனமுந் தலை
மைச் சலமுந், தளரத் துருவிப் பணியு, நள்ளா
ரமுதச் கவையே சரண நரரா யினுநன் மையினே
த் துனர்பால், விள்ளா தவிளங் கொளியே சரண
மெய்ஞ்ஞா னதலத் திறைவா சரணம். (௨௦)

தண்ணூர் மதிவேய்ந் தபிரான் சரணந் தழலா டி
யசங் கானே சரணம், பண்ணூர் தருவீ ணைதரா ச
ரணம், பனிமால் வரையின் மருகா சரணங், கண்
ணூர் தருவா ணுதலாய், சரணங் கடமா கிரியீ ருரி
யாய் சரணம், விண்ணு டர்விழுத் துணைவா சரண
மெய்ஞ்ஞா னதலத் திறைவா சரணம். (௨௧)

சங்கக் குழையாய் சரணஞ் சரணஞ் சங்கத் தலை
வா சரணஞ் சரணங், கங்கைச் சடையாய் சரணஞ்
சரணங், கங்கைத் தலைவா சரணஞ் சரணம், பங்கக்
துமைவாழ் பவனே சரணம் பங்கத் தெமைநீப பவ
னே சரணம், வெங்கட் பணியா பாணு சரண மெய்
ஞ்ஞா னதலத் திறைவா சரணம். (௨௨)

மணமார் தருவில் வவனத் தொளிநு மணியே
 நினதரு ஞ்ஹமன் பினரே, துணியார் சமுசா ரவலை
 த் திரனேத் துணியா வடியே நுநின்பத் தியினம், பி
 ணியார் சமுசா ட்நெடுந் திரைகள் பிறமும் பிறவிக்
 கடலைக் கடவாத், துணியா ரருள்வான் கரைசே நும்
 வகை செய்யாய் சிவசங் கரவென் றனரால். (௨௩)

வேறு.

இருடிய ரெழுபதின் மருமிருண் மலவலி யினை
 நூறிப், பொருள்களி னுயரிய பொருளெனு மடிநி
 ழல் புகுமாறே, யுருகினர் துதிசெய வவருள மறி
 தரு முமைபாகர், தெருடரு மருளினே யருளிய திக
 ழ்திரு வுளமாரூர். (௨௪)

அடர்சிறை யனம்வெளி வழிநடை தடையுண
 வயன்மேவி, யிடர்கெட வழிபட விருடிய ரவனொ
 டெஞ் சியவேள்வி, நடவலு மிறையவர் வரவிது
 வினியவர் நலஞான, முடையவ் னிடைபெற் று
 ணர்மினென் றுரைசெய முயர்குதன். (௨௫)

பிரமன்வரவுச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருநுத்தம்-௧௮௬.

ஞானவுபதேசச்சுருக்கம்.

மாதவ ரொழுபதின் மருக்கும் வள்ளலார்
மேதகு ஞானமங் கடுள வேட்டமை
பாதபங் கயப்பணி யலது புற்றுருக்
காதல்செய் நந்திதன் கருத்திற் றெள்ளினுன (க)

புடையெலா மீடைதரும் ஐத நாதரை,
யடைதரு மமரரை யங்கண் வேறுற
ழிடைதரு மெவரையும் விலக்கி னுன்றோ
வுடையவன் நிருவுளக் கருத்தை யுன்னியே. (உ)

ஒதிரு வினைச்சம முற்று நின்றிடு
மாதவ ரொழுபதின் மருக்கு நாதரை
தீதற வருள்விழி சேர்த்திக் கைத்தலம்
பாதபங் கயமீவை பதித்திட் டார்சிரம்.

திருவருள் கொடுத்தபின் நிகைப்பு
மருவிய சிவமென வந்த தன்னையு,
மருளினல் லதையறி யாத வாறியு,
மிருண்மல வியல்பையு மியம்பப் புக்கனர். (ச)

வேறு.

எண்ணி லாதன வண்டமற் றவையெலா மீண்ட,
நண்ணி மாயையோ சடநவின் மலங்கண்மூன் று
னும், வண்ணம் வேறுற வவத்தையா தியின்வருந்
தான்ழாப், பண்ணு வானல னருளினும் படைப்ப
வன் யானே. (ரு)

சிவனு ருத்திரன் சச்சிதா னந்தன்மே வேசன், ப
வன்ப ராபர னிற்குண னின்மலன் பழையோ, ன
வைய லுப்பவ னெனமறை நவில்பவ னெவனோ,
வவனெ னத்தல் முனிஷீர்கா னெமையறி மின்னோ.

அண்ட டீமாரணு வெனப்பெரி தாயணு வண்ட,
பிண்ட மேயெனச் சிறிபதாய்ப் பெய்தரா நிறை
வாய், விண்டி டாதமெய் யருளிஞ லலதுமே வா
தாய்க், கொண்ட தாமெம தியல்பையா வருங்குறு
த் தறியார். (எ)

தும்ம னோர்புரி தவப்பய* னெண்டெளி தருள
ச், செம்மை யாதியி னவையவத் திருவுரு வெடுத்
தா, மெம்மை யோர்ந்தவ ரெமதிய லுருவமு மோ
ர்வார், மம்ம ராளரில் வவையவ வடிவுமாய்ந் தறி
யார். (அ)

விமல யோகமும் போகமும் வீடுமெய்ந் தாலு
மமர ராதியர்க் காற்றுமைந் தொழிலுமே னையவு
மெமது பாவனைக் கிருவுரு வில்லையே விலவா
மெமது பாவனைத் திருவுரு வுண்டெனி லுளவாம்.

இருண்ட வ்ராணவ மகன்றவா ரறிவெம துருலாந்
தெருண்டு பார்மினோ செய்தவ முனிவரீர் மலமாய்

* நொண்டி - முகந்து.

மருண்ட மாயையைக் கடந்தநா மாயையி னுருவம
வெருண்ட வாருயி ரெனவொரு காலத்து மேவொம்.

மாயை யாலியற் றிடப்படு முருவெலா நிலையா
மாயு மாஸெம துருவமென ஞானமா யாதால்
மாயு னாகியர் மாயையி னுருவெடுத் தெடுத்த
மாயு நீர்மைய ரவர்ப்பு மெனவா மாட்டார். (கக)

மாயன் மாமல ரயனிவர் மாதவப் பயத்தான்
மேயி னுர்திதி சிருட்டியென் நிவைவிளம் பிவர்க்கு
தூய தாகிய திதியொடு சிருட்டியுந் துடைக்கு [ந்
நாய னாகிய நமையன்றி நண்ணு வுதினையே. (கஉ)

அலகி லாதன வுயிரெனப் பிடுவன வவைதா
நிலவு மாணவத் தனபல நிறைந்தவா ணவத்தோ
நிலைவி லாக்கநீ மத்தன பல்வரைத் தவற்றோ
உலகு மாயைய பலவென மூவனிகப் படுமால் (கங)

அனாதி முத்தன யிருப்பவ னானெனு நாமே
பநாதி பந்தமா யிருப்பன வாருயி ரனைத்து
அனாதி முத்தன கியவெம தருளிநு லந்த
அனாதி பந்தநீங் குறவனு பந்தமு மடுக்கும். (கச)

உயிர்கள் சார்ந்ததன் வண்ணமா யிருப்பதுண்
மையினும், செயிரி னீக்கநாஞ் செறித்திடு மாயை
யே கரும, மயிரி லாவலை யிரண்டையு மளவளாய்

மும்மை, மயருமார்ந்தலை போக்கொடு வரவெ
லா மருவும். (கரு)

மறைக்கு மாண்வத் தழுந்திய மாணுயிர் கலாதி,
நிறைக்கு ஞானமாய்க் கருமங்க ணிகழ்த்தியா னெ
னதென், றறக்க மேவிழிப் பிரண்டுட னுடல் டேவவ்
வே மெடுத்தித், துறக்கநாளி ல நமமென் றிவை
தொறுஞ் சுழலும். (கசு)

மூல வாணவத் தாருயிர் முயங்குநாள் காறு, மரு
லு மாயையுங் கருமமு மவமென மயக்கு, மேலு
மாயைதர்ன் சுத்தமே யசுத்தமென் றிரண்டாய்ச்,
சால வேதனு வாதிநான் சாகியுஞ் சாரும். (கௌ)

கரும மென்பதா காமயஞ் சஞ்சிதங் காழ்த்து,
மருவி டும்பிரா சத்தமுன் றாய்வரன் முறையே,
பொருவி னல்வினை தீவினை பண்ணிய பாவ. மொரு
வி லின்பதுன் பங்கவென் றென்றிரண் டாகும்.()

உருவத் தாற்கரு மம்பல வீட்டியு முருவங்
கருமத் தாற்பல வீட்டியுங் கலங்குவ தன்றித்
திருவத் தாமெம தருளினைச் சேர்ந்துபே ரின்ப
மருவத் தானறி யாதுமும் மலத்துறு முயிமே. (கக)
வேறு.

உழிதருமா ருயிர்க்கிரங்கி யன்திசிருட் டியின்யா
மே யுலகத் தெங்குங், கழிசிறப்பிற் தலந்தீர்த்த மூ

ரத்தியென வருக்கொண்டு கரிசு தீர்த்து, வழியரு
ளுஞ் சிவதரும முபத்தியினும் புத்தியினும் மலிவி
த் தப்பா, விழ்விவிருச்சரியைமுத லெட்டானு மும்
மலமு மிறுத்து மன்றே. (20)

கேவலமே சகலமிவை கீழ்ப்படுத்துக் கினர்ந்தெ
ழுந்த வுண்மை ஞான, மேவுதலுஞ் சிலரென்பா
விரவிவிழி யெனவொன்றாய விரவு வார்க, டாவில
ருள் வளர்சுத்த வைந்தவத்தை யினுமுறையே. சா
ர்வர் சில்லோ, ரோவிலருந தவத்திரென் றுரைத்தி
றைவர் திருமூல லிங்குக் தானார். (21)

ஆங்கடுத்த நான்முகனு மறைந்துதன துலகினி
ற்போ யமர்ந்து வாழ்ந்தான், நீங்குதலை மழலைமொ
ழித் தேவியொடுந் திருமூல நாதர் தோன்றி, யோ
ங்கியமெய்ஞ் ஞானமுணர்த் தியமுனிவ் றனைத்தி
னையு முணர்ந்து தெள்ளித், தேங்குபர மாணந்தப
பெருங்கடலி னொன்றாகித் தினைத்து வாழ்ந்தார். (22)

அறங்கினரு மவபிநக விட்டமுடித் தலைதவழ்ப
ற் குனிநீ ராடி, நிறங்கினர்வெண் பட்டுடுத்தார் நிகரி
ன்முனி வரர்நிகளா புரியின் வாழும், பிறங்கொளி
'வேற் சுதவர்ம வேந்தனுமாங் கெய்தியவ பிருத நா
னந், நிறங்கினரச் செய்துமுனி வரர்ம்கழ வந்தண
ர்க்குச் செய்தான் ஞானம். (23)

அவபிருத நான்மெந்தப் புனலிடைச்செய் யிணு
மந்த உலங்கற மெண்ணீர், சிவமலிவான் கங்கையி
னும் பயன்றருமென் றுற்சிறந்த பூவா ளூரி, னுவ
மையில்பற் குனிந்தியி ஷவபிருத நானமுதச் செய்
தோர்க் கெல்லாந், தவமலியும் பயனினைத்தென் றெ
டுத்துவரைத் தமாருக்குஞ் சாற்ற லஹோ. (௨௪)

வேட்டமனு வங்கியொடு தத்தமிருக் கையைய
டைந்து விதியி னாற்ற, லீட்டுமா ணியிற்கடைந்த
வங்கியினை யுடன்கூட்டி யினிமை கூர, நாட்டமு
று மாகுதிநித் தலுமோம்பித் திருமூல நாதர் பாத,
மூட்டுமுளத் தினராகி முனிவரெல்லாம் பாவெளி
யின் முயங்கா நின்றார். (௨௫)

சிலநாளிங் றுனமகல வழங்கினவர் கைப்பொரு
ள்போற் செயல்க ணீங்க, விலகாத பேரின்ப மேலீ
ட்டின் செவ்வியது மேவ லோடுஞ், சுலவாத வறி
வினர்க ளங்கியினை யுளத்தொடுக்கித் துரியா தீத,
நிலையான சிவபோகத் தொன்றாகி யசைவற்று நெ
டிது வாழ்ந்தார். (௨௬)

முனிவரெழு பதின்மருக்குந் திருமூல' நாதாரு
ண் முதிர்மெய்ஞ் ஞான, மினிதுதெரித் தருளிப்பவா
றிதுவாகு மினியறத்தி னியற்கை வல்லீர், பனிமல
ர்க்கம் பகப்பொதும்பர் நிழலிருந்து விண்ணவர்தம்

இந்திரனருச்சனைச்சருக்கம்.

௩௩

பதியாள் வேந்தன், கனிவுளத்தி ன்ருச்சனைசெய்
கதைகேண்மி நெனச்சுதன் கரைத லுற்றான். ()

ஞானவுபதேசச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௨-௩௩.

இந்திரனருச்சனைச் சருக்கம்.

அருந்தவப் பிருகுவி ஞர்வப் புத்திரன்
நிருந்திய மாதவச் சிவன னென்பவன்
பொருந்திம வரைப்புறம் பொதிந்த கானகத்
திருந்தருந் தவத்தினை யிழைத்திட டானாரோ. (க)

புண்ணிய வுடம்பெலாம் புற்று மூடிய
தொண்ணிறத் தளிர்மல ருமீச வைக்கனி
யெண்ணில துவன்றிய விணர்த்த தாருவுந்
திண்ணிய கெரிடிகளுஞ் சிஹைசெய் திட்டவே. (உ)

அன்னனஞ் சிவனரங் கமரு நானையிற்
றன்னிக ரிலாதசை யாகி யென்றெரு
மன்னவ னருந்தவ வரத்திற் றென்றிய
துன்னிய பேரெழிற் சுகன்னி யென்பவன். (ஈ)

பாங்கியர் பற்பலா யிரர்தற் சூழ்தர
வேங்கிய புறநக ருற்ற வவ்வனந்
தாங்கரு மகிழ்ச்சியிற் சாரந்து தண்மணம்
வீங்கிய மலர்பல விரும்பிக் கொப்பவன். (ச)

முல்லையு மயிலையு முற்றஞ் சூழ்தா
மல்லலம் புற்றது வயங்கக் கண்டன
ளொல்லையங் கடுத்திது னுளது யாதென
வில்லியின் வழியினு லிஷிது நோக்கினான். (௫)

நோக்கிய வில்லியீ னோற்கு மாதவன்
தேக்கருள் விழியொளி திகழ்ந்து தேர்ன்றலும்
பூக்குழற் சுகன்னிதான் பொன்வண் டதெனத்
காக்கையிற் றுரும்பினுற் சலாவிச சூன்றனள். (௬)

விழியினைக் கெண்டலு மேவும் யோகமங்
கழிதா யீர்கொலென் றறவு னோக்கினு
னெழின்மிகு மிரதிபு மிணைகொ லோவெனுங்
கழிவனப் பினானருக் கண்ணுற் றுன்றோ. (௭)

சிறையழி புனலெளச் சிறந்த மாதவ
னிறையழி யுள்ளசு ளெரேலென் றீர்ங்கதிர்ப்
பிறைறுதன் மடந்தைபாற் பெட்பச் சென்றது
மிறைவளர் மாரீனும் விசிகந் தூண்டினான்
தீதறு யோகத்திற் சிந்தை தீர்தா
வேதமங் விழைத்ததை யாது மெண்ணலன்
மாதிரை யுளத்தினை மாட்டி னுன்னின்
மேதகு காமநோய் வெல்லற் பாஸதோ,
வற்றிய வுடம்பினன் மறுத்த வண்டியன்
பறிய யோகினன் பமவ மாகவ

னுற்றனன் காமநோ யென்னி லேவெவர்
முற்றிய காமத்தின் முழுகி டர்தவர். (௧௦)

வேறு.

மாரவேள் சரங்கள் பாபி மையல்கொள் சிவன
னென்பான், வீரவே லனைய வாட்கண் விளங்கிழை
யவண்முன் கையை, வாரகா கியதன னெஞ்சம் பி
ன்னிட மலர்க்கை நீட்டிப், பாரவான் புற்று விண்
டு பார்விழப் பற்றி னானால். (௧௧)

துலங்கிய சுகன்னி யஞ்சித் தொடிக்கரம் விதிர்த்
துத் தள்ளி, யலங்க லுங் குழலுஞ் சோர வலறிவேர்
துதலி னூட், விலங்கரை மணிக்காழ் சிந்த வினைச
சிலம் பிரங்கி யார்ப்பக், குலவகெழு பாங்கி மார்தங்
குழுவிடை யோடி வீழ்ந்தாள். (௧௨)

நடுங்கிய வுடம்புங் காய்ந்த நாவும்வா ரிமைகள்
கூம்பி, யொடுங்கிய விழியு மோவா தோங்கிநீ னாயி
ர்ப்பும் வீங்கிப், படுங்கவி னெஞ்ச நோக்கிப் பயந்
ந்தன் ளிவளா மென்று, கொடுங்குழைப் பாங்கி மா
ர்கள் கொர்மெனத் தெருட்டி னாரால். (௧௩)

மூர்பிடை யெடுத்துப் புல்லி வருடிவேர் துகிலி
னொழுகி, கார்பாந் தனைய கூந்தல்கையினு லொது
க்கி யிட்டிச், சோர்பனி முகத்து மென்கால் சுழல

வார் விசிறி யூக்க, வேர்ப்பவ ளாகி மெல்ல வேட
ரித் தடங்கண் விண்டாள். (கச)

வேறு?

கையாறு சிறிதகலச் சீகன்னியய நுயிர்த்திருக்கு
ங் காலந் தன்னிற், சையாதி யெனுமிறையு மனைவி
யர்நா லாயிரவர் தன்னைச் சூழ, வய்யான மெனச
சிற்றந்த வேங்குமந்த வனத்தினுறு விரோத மாக,
நையாத பெருங்களிப்புத் தலைசிறப்பக் கொய்யுளே
மா நடவிச் சென்றான். (கரு)

கவனவாம் புரவியினின் றிழிந்துவனத் துள்ளு
றப்போய்க் கலந்த காலைச், சிவனனீ டியபுற்றி னெ
திர்தோன்றத் திப்பியந்திப் பியமென் றோடி, யுல
கையோ டுத்திறைஞ்சி யெழுந்துமுனி வரனொ
ளிரு முருவ நோக்கி, யவ்லமார் விழிப்புனல்கண்
டார்செய்தா ரிலுங்கிதுவென் றருகே பார்த்தான்.

கோற்றொழக்கைப் பாங்கியருந் தன்மகளு மொ
ருங்கிருந்த குழுவை நோக்கி, யாற்றரிய விடரிவற்
கிங் காற்றினவ ரிவரேயென் றகத்துக்கொண்டு, காற்
றினும்பல் விரைந்தடுத்துத் தனித்தனிகூய் முனிக்
கிடுக்கண் கண்டார் யாரே, சாற்றுக்கவென் றுன்றந்
தை பாங்கியர்யா னேறியேன்யா னறியேனென்றார்.

எலலாரு முனிக்குக்கண் புரியுமை யுரைத்து
ரைத்தங் கேக வல்லே, வில்லாநங் கொடுப்புருவ
ச் சுகன்னியடி பணிந்தெழுந்து விளம்பு சின்றாள்,
செல்லாரு நெடும்புற்றி னிலலிவழி' யேமுனிவன்
செங்கண் டோன்ற, வெல்லாபொன் வண்டென்
னத் துரும்புகொடு சுலாவினே நெந்தீர் யெந்தாய.

அறியாமை யாலடிபேன் விழியினே வண் டெனக்
கெண்ட வறத்தின் மிக்கான், செறிவார்வெள் வுளை
முன்கை தன்காத்தாற் பிடித்தனன்யான் றிகைத்
துத் தள்ளி, வெறியார்ந்த மலர்க்கூந்தற் பாங்கியர்
பால் வல்விரைந்து மீண்டு சேராந்தேன், நெறியா
ரு மனுவேந்தித் நிகழ்ந்தபடி யிதுவென்று நிகழ்த்
துத் தாழ்ந்தாள். (தக)

அந்தோவென் செய்தனையென் னாயினுமா குகனி
னிநீ யஞ்சே லென்னாச், கொந்தாரு மலர்க்கூந்தற்
குமரியையங் கிரீடுமுனியைக் குறுகி யேத்தி, யெந்
தாயென் மகள்பிழைத்த பிழைபொறுக்க வேண்டு
மென விரந்தா னாகச், சிந்தாத கவலையெல்லாந்
சிந்திமுனி வரன்தனைச் செப்பினானல். (உ௦)

வேறு.

மன்னார் மன்னனின் மாமகள் செய்பிழை
கன்னை யான்பொறுக் கத்தவ வேண்டினக்

கன்னி யைக்கடி செய்தெனக் கீமதி
நின்னே யுஞ்சப்ப பேனிது நீக்கிமுன். (உக)

என்று கூறலு மேந்திலை வேலவ
என்று நானுமுய்ந் தேனுவில் செய்தியை
யின்று சால முடிப்பெலந் தாயென
வொன்று மன்பி னுவந்திது செய்தகான். (உஉ)

முனிவ ருக்கு முடிகெழு வேந்தாக்கும்.
புனித யோகர்க்கும் பொற்ப முடங்கலுய்த்
தினிதின் யாரையு மீண்டுவித் தங்கிமுன்
பனிம லாக்குழற் பாவையடி நல்கினான். (உங)

செய்த வத்துச் சிவனெனன் பான்மதன்
கைத வத்துக் கணைக்கதங் காற்றுவான்
பெய்தன் மன்னன புதல்வியை வேட்டவ
னுய்தல் கொண்டுடன் வாழ்ந்திருந் தானரோ. ()

வேறு.

இவ்வாறு சிவனெனனு மிருடிமனை வாழ்க்கைக்
குச், செவ்வாய்மைத் துணையாகிச் செய்பனியிற்
றலேநின்றும் துவ்வாத வமிழ்தனைய சுகன்னியொழு
கிடுநாளி, ல்வவார்தண் பொழிற்கானத் தகவினிகே
வர்களடுத்தார். (உரு)

ஆங்கொருசார் நின்றவனங் கிணைநோக்கியடும
தனன், பூங்கணையா லலைப்புண்டு புரைபட்ட வுளத்

தினராய், மாங்குயிலி னிசைமருட்டு மழலைமொழித் திதலைமுலை, வீங்குபணைத் தோண்மங்கை விழி யெதிரின ஹரைசெவ்வார். (௨௬)

மாந்தளிரி னிறத்தணங்கை வரவருண னீந்தான் காந்தருவ மடமாதோ கவின்மிகுகின் னரமாதோ, வாய்ந்தவெழி லரமகளிர் வனப்பின்மிகு வனப்பு டையை, யேந்தினமென் முலைக்கொடியே பிருநில னீர தோவல்லை. (௨௭)

மணிமுறுவற் சுந்தரியே மத்தகா சினீயா, ரணி மிகுந்த வன்னுடைய வருப்பினமென் முலைநோக கிப், பிணியுழந்து தளர்ந்தனம்யாம் பிறங்குமசு வினிகேவர், தணிவருநோ யெமைத்தணப்பத் தண் ணளிசெய் தருளென்றார். (௨௮)

உய்யாத் பெருங்காமத் துரைக்கின்றார் முகம்பா ராள், பொய்யாத நெடுங்கற்பிற் புறவடிநோக் கின ள்புகல்வாள், சையாதி மகள்சிவனன் தன்மனைவி சுகன்னியென்பே, ரெய்யாது விழைந்ததுமக் கெ ளியேனல் லேனென்றாள். (௨௯)

வெறுத்தமொழி யான்மறுப்ப வெற்றவுடம் பின ராகி, ஹறுத்தபுதே வர்ணமொழிவார் வராதோச மடமாதே, யறுத்தவிள மையும்வனப்பு மழகிவெ

ம் பாலுளத்தை, நிறுத்துவிழுத் திடினன்றோ நின்
பெண்ணைக் குறுபயனும். (௩௦)

நரையெழுந்து திரைவிழுந்து நனிமூத்த தாப
தஞ், லரையன்மக ளாண்வுனக் கார்வநிரம் புவதர்
மோ, வரையுனைய மணிமுலையாய் வழாக்கற்பி னி
லைவழுவிப், புரைபடுமென் றுலதுவும் போகாமை
புசலக்கேள். (௩௧)

எடுத்தவுடம் கெயன்றி யின்னுயிர்க்கு முறையீ
ல்லை, யடுத்தொளிரித் தடத்திடையுன் னன்பனுட
னிருவேமுந், தொடுத்தபெருங் காதலினம் றோயந்
தெழுந்தான் மூவருக்கு, மடுத்தவெழி லுருவொப்
ப வயங்குமதா நெடுங்கண்ணாய். (௩௨)

எங்களுரு மூன்றுள்ளு மெவ்வுருவி லுனக்கா
வந், தங்குவதோ வவ்வுருவே தழீஇக்கொள்க வெ
னவுரைத்தார், திங்கணுதம் சுகன்னியொன்றுஞ்
செப்பாது மதித்தேகி, யங்கிகரி யாவரைந்த வன்ப
னுக்கெல் லாங்கிளந்தாள். (௩௩)

மாதவனும் மொழிகேளா வருத்தமிகு மிவ்வுட
ம்பி, னேதமுழந் திருக்கின்ற மிதுநீங்க விளமை
யொடு, மேதகைய வெழிலுருவ சிமவுமெனி ன்நத்
ற்கப்பாற், போதனைய விழிமடலாய் / போந்தபடி
காண்புரமால். (௩௪)

ஒல்லைபொ யத்தேவர்க்குடன்பிடுதி யெனப்பொ
றுமை, வல்லமா தவத்தோன்றன் மனைவிதனை மு
ன்னிடுத்து, மெல்லவே நடந்தாங்கு மேவுதற்கு
வழிக்கொண்டான், செல்லநீ ரம்மாதுஞ் சென்ற
வர்க்கொற் குடன்பட்டான். (௩௩)

அவத்துறையின் வழியடைததிட் டறத்துறையி
ன் வழியொழுகுந், தவத்துறைமுற் றியசிவனன்
சார்ந்தடுபப வெதிர்நோர்க்கிப், பவத்துறையி னுயர்
தேவர் பண்பினொடு மளவனாய்ச், சிவத்துறையின்
வழியுக்குந் தீர்த்தழுடன் படிந்தனரால். (௩௪)

பூவமர்ந்து மணிதுறுமிப் பொன்வரித்து மிளிர்
கரையின், மூவருமங் குடனேறி மொய்த்தபெரு
வனப்பினொடு, தாவரிய விளமைவலி தழைத்தோ
ங்கித் தேவர்கடம், பாவனைக்கும் பகுப்பரிதாம் படி
யொப்ப விளங்கினார். (௩௫)

தூயபெருங் கற்புடைய சுகன்னியவர் தமைநோ
க்கி, யாயவென தருங்கற்புக் கழிவின்றே லென்னு
டைய, நாயகனே யெனக்கின் னை நண்ணுகவென்
றுளத்தெண்ணிப், போயனைய சிவனனையே பூங்கா
த்தரற் றழுவினாள். (௩௬)

கிப்பியமா கியவிளமை திகழ்வனப்பி னுருவாய்
ந்த, வப்பெரிய சிவனனுமிக் சழகியமன் னவன்மக

ஞஞ், செப்பனைய மணிமூலையுந் திணிநெடுந்தோள்
களுஞ்முங்க, வெரப்பரிய பேரின்ப முற்றார்போ
லாயினார். (௩௯)

தலையாய வறிவினர்க ஊரையவரே யாயிடினு, நிலை
யாதும் பிழையாரே னினையாதும் பயன்பெறுவ,
நூலவாயின் விசம்பினர்க்கு முள்ளியிது முடியாது,
கலைவாய்ந்த முனிகளிப்பக் கடவுளர்கள் சமழ்த்
தனரே. (௪௦)

நாணஜைப்பத் தலைசாய்த்தார் நல்லவசு வினிதே
வர், பேணுமவர் முகத்தெழுந்த பிழையினை யெதிர்
நோக்கிப், பூணலைக்கு முலைமாதைப் புடை நீக்கிமாத
வத்தோன், மாணுருவ மளித்திரை மறவேனென் றி
துவிளம்பும். (௪௧)

வேறு.

தேவர் நோயறத் தீர்த்திடுந் தேவர்கா 'னுமக்கு,
மேவு வேள்வியிற் சோமபா னம்பெறு விதியைத்,
தாவில் வேள்வியொன் றியற்றியத் தக்கவேள் வி
யில்யா, மோவி லாமலே யுறும்வகை நாட்டுதுங்
கொண்மின். (௪௨)

என்று தேவர்கண் மகிழ்வுற முகமனோ டியும்பி,
வென்றி வேல்வல மேந்துசை யாதியை வினித்து,
நன்று வேள்வியொன் றுனக்கிரும் பயனுற நடா

த்த, வின்று வேட்டன மென்றன னவனெல்லா மிறு
த்தான். (௪௩)

அரிய மாதவ முனிவர ளானிலர் தொக்கார்,
ரிய மாதவச் சிவனென் றுரைத்திடும் பெரியோ
ன், விரியு மாமறை விளம்பிய விதிப்படி, ஈசற், கு
ய வேள்வியென் றுவப்பினை டுஞற்றன்மே யின
னால். (௪௪)

இருவ ராகிய வசுவினி தேவரென் பவர்க்கும்
பொருவில் பாகத்தை நியமித்தான் பூசரர் பெருமா
மருவு காதலி னியமித்த மரபினைக் கேட்ட [ன்
னருனி பாய்மத முகத்தயி ராவதப் பாகன். (௪௫)

ஒளிது வச்சிர மங்கையி லொய்யென வெடுத்துக்
களிறி வர்ந்துபொன் னுலகினைக் கழித்துநா னில
மேல், வெளிநிலை கேள்வியோன் வளர்த்திடும் வேள்
வியின் சாலைக், குளிது வார்முர சொலியெழக் குழு
வொடு மடுத்தான். (௪௬)

கிமில நான்மறை முற்றிய சிவனை நோக்கி
பமரர் நாயக னங்கிகால் விழியொடு மறைவா
னிமல நாயக னுவப்புற நிகரிலா வேள்வி
சிமல மாகநீ புரிவதை விலக்கிலெங் கண்டாய். ()

அண்ட வாணர்தம் மனைதொறு நித்தலு மலைந்
து, கொண்டெம் மேவலின் வயித்தியங் குறித்திடும்

மமரர்க். குண்ட லாமவி யுதவலொட் டேனெனத்
தடுத்து, விண்டி டாதமா தவர்தமை நோக்கினன்
விளம்பும். (௪௮)

ஆற்று வேள்வியி னந்தணி ரசுவினி தேவர்,சாற்
று வானவர் தம்வழி யொழுகும்வ் விழிவை, யேற்
ற தேயலா லிருநிலத் தினுஞ்சரித் தீங்குத், தோற்
று மானிடர்க் கொப்புறுந் துரிசினர் கண்டர். (௪௯)

*நீயி ரன்னவர் தமக்கவி நியமித்துக் கொடுத்த, லா
யி னீர் ஸ்ரீமக் கடாதுல் கனைத்தினு மிறைமை, மேயி
னேற்கலரில் வேள்வியில் வீதிப்படி பாக, மீய லே
விலக் குதலென வியற்பதி காரம். (௫௦)

அவித்த வைம்பொறி யறவர்கா ளன்றொரு கால
ங், குவித்து வைத்தன சொடுந்துயர் காந்துழந் த
னய்யாங், கவைத்தெ முந்தொளி ரெழும்ணி நாவு,
டைக் கனலேன், சுவைத்த நன்மொழி துருவி
யெம் பாலெடுத் துரைததான. (௫௧)

ஆத லாலவ னுதவிசெய் தமைக்கருள் கூர்ந்திட்,
டோது வேள்வியி னமக்கரு கேயிருந் *துண்ணக்,
காத லாலவிப் பாகநாங் கற்பித்துக் கொடுத்தான்,
திதி லாதவச் செய்தியுங் கேண்மினென் றுரைப்
பான். (௫௨)

வேறு.

விருத்திர னுயிர்க்குறுதி மேவுதல் புரிந்து
வருத்தமிகு வன்பழி மரீ இயொரு மடுக்கட்
டிருத்தகைய தாமரையின் செவ்விமலர் நாளத்
துருத்தக வொளித்திட ருழந்தன் மிருந்தாம். (௫௩)
நாயக னிழந்தினிள நங்நையரை யொத்து
மாரபுமறி வரளரை யடாக்கழக மொத்து
மேயபனி மாமலர் விளிந்தகப மொத்து
மாயிரு விசும்புலக மாயந்தது வனப்பு. (௫௪)

ஆயந்தமார் கூடியகல் வானுலகம் வார்தோ
ளேந்துமொரு வேந்தனொ டுராமையெழிலென்றும்
வாயந்திடுவ தின்னுமுனம் வைகியர் சாண்ட
வேந்தனிலே டேவறையன் வேண்டுமென நாடி. ()
வாம்புரவி வேள்விபல வாய்மையொடு செய்தான்
மேம்பயிலு மைந்தரு செறிந்தவுல கெல்லா
மோம்பியர் சாளுரிமை யுற்றுள் னிவற்கே
யாம்பரிச் தென்றுநகு டற்கர் சுறுத்தார் (௫௬)

அன்னவ னிருந்துவிசும் பாண்டிவரு நாளிற்
றண்டினிகரி லாதசசி மாதுதனை வேட்டப் [ணி
பொன்னிழை சுமந்தொளிர் புலோமசையை நன்
நின்னலம் விழைந்தன னெடுங்கணநு னென்றான்

வேறு.

பொருவது வனப்புச் சான்ற புலோமசை கேட்டு மன்னன், கருதிய திதுவா 'ஸென்று கருத்திடைக் குய்யம் வைத்துப், பருவா லொழியின் சொல்லாற்பசருவா ளரச ரேறே, யிருவிகம் பான்கின், றுர்யா ரவரெனக் கிழைவர் ஓண்டாய். (௫௮)

ஆயினு மரசு வாவென் றறையா ராவ தத்து, மாயிருந் தவங்கள் சான்ற மாதவ ரெழுவர் காவப், பாயிருள் பருகுஞ் சோதிப் பன்மணிச் சிவிகை மீதுஞ், சேயிலை வேலோ யென்பாற்' சேருதன் முறைமையாகும். (௫௯)

அல்லதூஉம் விரத மொன்றை யகத்துற நாடிக் கொண்டேன், வல்லவா றதனை யாற்றி வரையறை ஐக லெல்லாஞ், செல்லவே வேண்டு மென்று சில பக லிடைநீட் டிப்ப, நல்லவே மெல்லவேதி நகுடனைப் போக்கிப் பின்னர். (௬௦)

குரவனை' யடுத்துத் தாழ்ந்து கும்பிட்டிச் செய்தி யெல்லாம், விரிவுற வுரைத்து நின்றாள் வியாழமங்கதனைக் கேட்டு, வெருவரேன் முனிவர் சாப வினை நகுடன் வீழு, மரவக லல்கு லாயென் றகற் றியா ரழலைச் கூவி. (௬௧)

இந்திர னிருக்குந் தேய யிலைப்பரை கிளைத்துக்
கொண்டு, வந்திடு கென்றங் மகவ வயங்குழி லமா
றடி, நந்தமை யரிதிற் கண்டு நகுடனங் கூக்கு மா
று, மந்தணர் பெருமான் சொன்ன வார்வமு மனை
த்துழ் விண்டான். (௬௨)

ஆம்மொழி கேட்டுத் துன்பத் தாழ்ந்தநா முவ
கை வெள்ளம், விம்முற வெளிக்கொள் காலை வேந்
தனா நகுட னையர், தம்மடி வணங்கிப் போற்றித், த
ன்குறை யுரைப்பத் தென்சொற், செழுமன்முன்
னா வையர் சிவிகையைக் காவிச் சென்றார். (௬௩)

புற்புதப் போகம் வேட்டுப் புங்கவர் தம்மையே
வு, மற்பவுள் ளத்தா னன்னார் செயலினை யருளென்
றெண்ணான், சூற்பவென் றிருகாற் சொன்னான். மழ
லெழ விழித்துச் சாபம், வெற்பொடு கடலை வென்
றான் விளைத்தன னகுடன் வீழ்ந்தான். (௬௪)

குறுமுனி இவகுளித் தீயாற் கொற்றவே னகுட
ன் வீழ்ந்து, மறுகிய செய்தி கண்டோர் வழியிடை
யுரைப்பக் கேட்டு, நறுவிரைக் கற்ப நாட்டை நண்
ணிநஞ் செங்கோ லோச்சி, யுறுமழ றனக்கும் பா
க முதிவின மாத லாலே. (௬௫)

அவ்விய கவ்வியங்க ளனைத்திற்கு முதல்வன் யா
மே, செவ்விய முனிவர் காணந் திருக்கவர் நகுட

னையர், வெவ்விய் வெகுளித் தீயால் வீழ்ந்தன னெ
மக்கு மீரா, யிவ்விடைப் பாக மீயி னிடருழப் பீர்
க னென்றான். (கூசு)

வேலு.

தருக்கி னுலிது சாற்றலு மிந்திரன்
வெருக்கொள் சிந்தையிராயினர் மெய்த்தவர்
பொருக்கெ னச்சிவ னப்பெயர் பூண்டவத்
திருக்கொள் சிந்தையி னுனிது செப்புமால். (கூஎ)

புகழ்செ ழுந்தணர் பொங்கிய வெப்பினு
னகுடன் வீழ்ந்தன னென்ற நவிற்பினை,
புகரி லீம்மொழி பொள்ளென விங்ஙனே
யிகவ தாக வியம்பினை புத்தியை. (கூஅ)

எங்க ளுக்கி காரங்க ளில்லெனப்
பொங்கிப் பொங்கிப் புகன்றனை வேதியர்
துங்க வாக்கிற் துயர்நகு டற்குநீ
தங்கு நற்றுணை யாவது சத்தியம். (கூசு)

இரவி தன்கிர ணத்தெரிக் குந்ழல
விரிசு வரலையி னுல்விளிக் கும்மா
சுரிய தண்டத் துலைக்குநல் லந்தணர்
சரத வாக்கிற் றகிப்பர்கள் காண்டியால். (௭0)

காள கூடங் கலந்த வுயிர்கொ ளும்
வாளு ளேர்ந்த வெருத்தன் வலிவெறு

மாளு டிராமதை யந்தணர் கோபத்தி
முள்ளி யாவு மொருங்கு முடிக்குமே. (எக)

தரும மூலத்த தாகித் தழைக்குமாற்
பெருமை வையகம் பேணுமத் தன்மமும்
பொருவில் வேதம புகன்றது வேதமு
மிருமை யந்தணர் தம்வயத் தென்பவே. (எஉ)

அனைய தன்மைய ராதலின் வச்சிரா
வினையின் விண்டு விளங்கிய வந்தணர்
நினையு நெஞ்சினு நித்தலு மியாவரும்
புனைபு நன்மைகொள பொற்புறு தேவரே. (எங)

தேவர் காவல செல்வச் செருக்கினுன்
மேவு மாறு மதித்து விளம்பிலை
யாவ தென்னேநின் னாற்றலி னாழிவட்
பாவி நீபின் படுவது காண்டியால். (எச)

ஆற்று நன்றி யசுவின் தேவர்க்குச்
சாற்றி னுந்தழல் வேள்வியிற் பாகநீ
ரேற்று வைகுதி ரென்றிதை யார்கொலோ
மாற்ற வல்லர் வழங்குத நிண்ணமே. (எடு)

காம மீதி கடந்தவ னின்னணஞ்
சேமி வான்மொழி செப்பி யிருவர்க்குஞ்
சோம பாணந் துலங்க நிற்றியினு
னீம நேர்முகத் திந்திரன் காணவே. (எசு)

வேறு.

பாழி நற்றவ வல்ல வன்பகர் பாச மன்ற நிறுத் தலு, மூழி யங்கி யெனக்கி ளீர்ந்துரு மேறு யர்த்த வன் வேள்வியைப், பூழி செய்திவ னாவி யுண்டுபின் போவ தன்றி விடேனெனச், சூழி வெண்களி றுந் தி வச்சிரஞ் சுற்றி யோச்சின னார்த்தரோ. (௪௪)

கண்டு மாதவ ரஞ்சி யாசி கரைந்த னர்சிவ னுற் கதான், மண்டு வேள்வியி ன் முன்னி ருந்திடு மாற்ற லர்க்கருமேறனான், மிண்டி மேல்விடும் வச்சி ரத் தினை வெய்து நோக்கின னப்படை, அண்ட நின்ற து கற்பி னார்விழிக் கஞ்சு காமுகர் நெஞ்சேன. ()

பூவனம் யாவு நடுங்கும் வென்றி புணர்ந்த வச்சி ரம் வீண்படச், கவள் மாஸ்களி றூர்ந்து டன்றவி ண் காவன் மன்னவ னோக்கியுள், னூவ்கை யாண் மைநல் வீர மர்தி யொருங்க் விந்தற நாணிநான், சிவன னானவன் றீவி ழித்தவன் றீமை நோக்கி யு ரைப்பனல். (௪௬)

மாசுர் சூழ்தர விண்ணின் மேலிறை மீட்சி பூ ண்டமர் வண்மையும், போக மார துகர்ந்தி டப்பு ணர் செல்வ மும்புகல் பேதைநீ, யேக வர்ணையி னீசர் பாத ழிதைஞ்சு வேற்கிகல் செய்தனை, வேக

மாக வவற்றின் விண்டிடு.கென்று சாபம் விளைத்
தனன். வேறு. (அ௦)

திருவும் வலியு மொருங்கிழந்து, திவள்பே ரணி
யும் பொன்னுடையு, முருவி னெனியு மிகக்கருகி
யுளைந்தா னிவ்வா ளுலகனைத்துங், குருவெண் கு
டையி னிழல்பரப்புங் கோமா னிழியு மெனிலே
னோர், பொருளும் வலியு மழியாத் பெற்றி யுளவோ
ர்புகலுங்கால். (அ௧)

அந்தோ கொடுப்ப தழுக்கறுப்பா னனைத்து மொ
ழிய விலம்பாட்டாற், கிந்தா குலமுற் றழிகின்ற
செய்தி சிலநாள் கழிந்தனறே, கொந்தா ரமுன்முன்
னாகுவினிக்குக் கொடுப்ப தழுக்கற் றிந்திரனார், நந்
தா வலியும் பெருந்திருவு மன்றே நழுவ நலிந்த
மைமரால். (அ௨)

விடாச் சாபத் தொடக்குண்ட விண்ணோர்க் க
ரையன் விரைந்தேகி, வாடாச் சீர்த்திக் குரவனிரு
மலர்த்தாள் வணங்கி யெறுழ்வலியு, நாடாப் போ
கப் பெருந்திருவு நழுவ வருவும் வேறாகிக், கூடார்
க் காண்மை பெருக்கினேன் குழையா தென்னைக்
காவென்றான். (அ௩)

விளைந்த சாபத் தொடக்கினையும் வேந்த னுரைத்
த மொழியினையு, மளந்து குரவன் மொழிகுவா

எசு

பூவாநாப்புராணம்.

னமரர்க் கரசே சாபத்தே, லுளைந்து பெரிதுந் தள
ராதி யுளுற்று கரும்ப் பயன்வந்து, வளைந்து விடி
ன்மற் றதுதுகர்ந்தே மாற்றல் வேண்டும். எவ்ய
கத்தே. (அசு)

மூண்ட வினைய பெருந்துயர்க்கு முன்பே வினைந்
முடித்திட்டாய், வேண்டியெவர்க ளெக்கரும்ம் வி
ளைத்தா ரவர்க்கே யதுபயனா, யீண்டு மதன்பின்
னிரங்குதலா லென்வந் துதவு முன்புரிந்த, மாண்
ட வினையு மிதுதீரும் வழியுங் கேளென் றுரைசெ
ய்வான். (அரு)

தேவ று.

இதங்க ளேபுரிந் தின்புறு கின்றவன்
மதங்க ளேபுரி வான்பொறி வென்றவன்
கதங்க ளாதி கடந்த கருத்தின
னுதங்க னென்றொரு மாமுனி யுத்தமன். (அசு)

பரந்த நீழற் பனச வனங்குலாய்
வரந்த ஐழத்தொளிர் வான்றலத் தூடுபுக்
கரந்தை தீர்க்கு மமிழ்தம் பெறககுறித்
தூரந்த வாத வருந்தவ மூக்கினுன். (அசு)

அரிய மாதவ வங்கி யெழுந்துலாய்
விரியு மாகத்தும் வெய்து கனற்றலாற்

பெரிது மாற்றவர் நின்னெனும் பேதுறீஇ
யுரிய தேவர் கயிலையை யுற்றனர்.

(அஅ)

ஆல முண்டருள் செயத வழதனே
கால காலனே காம தகனனே

வோல மோல மொருமுனி மாதவச்
சீல வங்கி தெறுவதற் காற்றிலேம்.

(அக)

ஊன்று கூறியிறைஞ்சின ரெம்பிரா
னன்று நோக்கி நடுங்கலிர் தும்பதி
சென்று சேர்மினென்றுனவர் சென்றபி
னன்று நின்னை யருட்கணி னோக்கினான்.

மாத வத்தின் வதிந்த முனிக்குநீ
சாத லைத்தவிர்த் குந்தனி வானமருந்
தீதல் செய்ம்மதி டியன்றருள் செய்துனைப்
போத விட்டினன் புங்கவர் வேந்தனே

போந்த பின்னருள் பேர்ற்றியவ் வுறுநீ
ஈந்தி டாம லிகந்தொரு வஞ்சனே
வாய்ந்தனெஞ்சின் மதித்த தளிற்பொதுந்
தேந்தி வான்மிழ் தேகனை நீசனாய்.

(கூஉ)

தூர நின்று துலங்கிய மாதவ
வீர நின்றவிண் ணோர்க்குங் கிடைத்திடா

வூர நின்றதண் வானமிழ் தம்மிதோக்
சார நின்றனை தாங்கினன் கொள்ளென்றாய். (கூ௩)
வெள்ளை நீற்று விரகிய னீங்கிவன்
கள்ளை யுண்ட களிப்பின் மொழிந்தான்
தள்ளு நீசன் தனக்கமிழ் தெங்ஙன
நள்ளு மென்றது நாடியுணர்ந்திலன். (கூ௪)

செஞ்சொல் விண்டிவன் சேயிடை நீங்கெனக்
கஞ்ச மென்கரங் காட்டி முடுககினை
வஞ்ச முற்றிய தென்று மதிததுந்
யஞ்ச நெஞ்சினை போன்றதன் றோடினாய். (கூ௫)
வேதம் யாவும் வினங்த வுணர்ந்தவ
னோதி யாலுணர்ந்தானு கைதவம
பேதை பேதைநம் பிஞ்ஞக னுணையி
னீதி நின்றில னீள்வினைக் கோட்பட்டான். (கூ௬)

அந்த விந்திர அந்தணர் சாபத்தால்
வெந்து வெந்து விழுத்தகு செலவமு
மைந்து நீங்குக வச்சிர மும்வலி
சிந்து கென்று செயிர்த்துரைத் தானோ. (கூ௭)
உருத்து ரைத்த வுதங்கநன் மாதவன்,
பெருத்த சாபம்பின் சென்று பிடித்தது
மருத்த முாதி யனைத்தையு நீங்கிநீ
வருத்த முற்றனை வானவர் வேந்தனே. (கூ௮)

தவறில் வேதியர் தம்மை யுவமதித்
துவகை நீசகி யொழுக்குகின் றானெவ
னவனை யபபொழு தேயருங் கேடெலாந
துவர வநதுறச் சுற்றிடு மென்பவே. (கூக)

மறையல் லானன மறவி வெகுள்ளு
நிறைய வையினு நீடுறத் தனக்கினு
மிறுதி செயயினு மேங்கச் சபிக்கினு
நிறிவி னூர்வழி பட்டே யகலுவாரா. (க09)

மலங்கச் சீறலும லைதலுந் தாககலுங்
கலங்கச் சாபங் கரைதலுங் கோறலு
மிலங்கும் வேதிய ரென்று மொருவாரத்
தலங்க வெயதுறுத் தப்படு வாரவாரா. (க0க)

வேறு.

ஆத லான்மறை யாயந்த வந்தன
ரோது வாய்மொழி யொன்றி னுலிதோ
வேத மெய்தினை யேத நீங்குமா
ரோது கேமது வுவந்து செயம்மதி. (க02)

துஞ்ச னீக்குவா னமிழ்தந் தொல்லைநாள்
விஞ்சக் கொண்டவண் மேவி வைகினார்
சஞ்ச மேவிய கடவு னாரண
னஞ்சம் பன்றியா யன்று தேடினாரா.

எ அ.

பூவானூர்ப்புராணம்.

அனைய காரணமதனை யுன்னியே
யினிய வானமிழ் தெய்த லாமென்,
நினது வஞ்சனை நிகழ்ந்த பின்னரு
முனிவ னவ்வழி மொயும்பின் வைகினான். (க௦௪)

நீரி னுன்மிக நிகழ்ந்த சேற்றினை
நீரி னல்லது கழுவ னேருமோ
வோரும் வேதியர் சாப மொன்றினம்
நீரு மோவவர் தீர்க்கி னல்லதே. (க௦௫)

உ ஈங்க லினன்னுமவ் வுறுவ ரன்றனக்
கிதங்கொள் வானமிழ் தேநிதுச் சென்றுந்
கதங்கொ ளாவகை கணிந்த மென்மொழி
விதங்க ளான்மகிழ் வித்து நல்குதி. (க௦௬)
ஐ வ று .

மலர்ந்தகம லத்தவிசின் மங்கையங்கண் வீற்றிரு
ந்த, வலர்ந்தகடுக் கைத்தொடையா ரடிமலர்ப்பூ
சனைபுரிந்து, நலந்திகழ்மா யவன்மார்ப் நண்ணின
ளா தலினந்தத், தலந்தனையா வருமொழிவர்தகு
ந்திரும்ங் கலமென்றே. (க௦௭)

மங்கலேச் சுரமுதேச் சுரரென்ன லளர்நாமத்
தங்கனே வீற்றிருந்தா ரவர்தம்மை யினிமேலே
தங்குசீர்த் துவாபரத்தி னந்தத்திற் றைபினிசீர்
பொங்குமர தரவோடும் பூசித்து வரம்பெற்று. ()

வேறு.

ஏக மாக விருந்திசைக்கு மினிய சாம வேதத்
தைச், சாகை யோரா யிரமாக்கித் தக்க கரும காண்
டமுநன், ராக மீமாங் கிசந்தாணிச் சயிங்கப் பட்ட
தாப்பண்ணிப், போகம் வீடு வேட்டவர்தம் பொரு
ட்டு விளக்கு 'வானதனால் (க0க)

தக்க பனச வனத்தாற்குச் சாம வேதீச் சுரனெ
னவுந், தக்க திருமங் கலந்தனக்குச் சாம வேத புர
மெனவும், பொக்க மகன்றோ ரெடுத்துவர்ப்ப புல
வர்க் கரசே யத்தலத்து, முக்க னொருவர் பூசனைய
ம் முனிவ னருளாற் புரிந்தேகி. (கத0)

திருமங் கலத்தின் கிழக்கெல்லே சிறந்த வில்வ
வனஞ்சால, மருவி விளங்கும் பூவாளுர் வரைப்பிற்
றுலங்க வெழுந்தொளிநு, முருவின் விளங்குங் கல்
யாண சிகரத் திடையே யுழைந்தருளும், பொரு
வில் கருணைத் திருமூல நாதர் தமையும் பூசித்து.()

ஒருக்கும் பெரிய சாபத்தி னொழிந்துவலியும் பெ
ருந்திருவுஞ், சிறக்க வினிய திருமூல நாத ரருளாற்
சேர்த்தல்லல், கறுக்கு மனைய நகர்மெல்பாற் கவ்வி
யகியீரண்டென்ன, வறுக்கும வரைப்பி னருச்சுன
நல் வனத்தி னடைந்திட்டளதையர்க்கான். ()

மாறா வெறுக்கைக் கிறைமையினை மருவ மதித்
துச் சிவலிங்கத், தாறா டியசெஞ் சடைப்பெருமா
னடித்தா மரைகள் வழிபட்டான், கூறா நின்ற வத்
தலத்துங் குறுகி வழிபாட்டினிதாற்றி, வீரூர் துறக்க
நாடெய்தி விசும்பாண் டிருத்தி யெனவிடுத்தான்

அருளி னுரைத்த குரவன்மொழி யனைத்துங் கே
ட்டுப் புருகூதன், பெருகு முழுவ னுளந்தேக்கிப்
பெயர்ந்து சதையுங் கரத்தேந்தி, வெருவு வீணைகண்
முழுதிரித்து விளங்குந் திருமங் கலஞ்சார்ந்து,
பொருவின் முனிவன் மகிழ்கொள்ளப் புகழ்சேர்
முகம னொடுங்கொடுத்தான். (ககச)

வேறு.

ஆடுத்திடு மமரர் வேந்தம் கருக்கிய மாதி நல்கி,
கொடுத்திடு மமுத்தம் வாங்கிக் கொண்டபின் னுதங்
கன் சொல்வான், கடுத்தவழ் குவிச வேலோய்க்/கம
லனா தியர்கள் பூசை, தொடுத்திடுஞ் சாம வேதீச்
சுரரிதோ விளங்கா நின்றார். (ககரு)

இத்தகு சிவலிங் கத்தி னிறைவரைப் பூசித் தே
கி, யுத்தம வில்வ கானத் தொழுகுபற் குணிதீ ரத்
திற்ப், பொத்தொளி மணிப்பொற் கோயிற் புட்டபி
ங் கரைப்பே ரன்பு, மெத்திய வுளத்தாற் பூசை, வி
திபுளி யாற்றிப் போற்றி. (ககசு)

அண்ணலா ரருளிச் செய்த வருளினைக் குய்யந்
தன்னா, லெனா னுறா திகந்தபாவம் யானிடுஞ் சாபு
ந் தீமை. நண்ணுறாச் சிவனன் சாபம் யாவையு ந
ழுவ ந்க்கி, வண்ணவான் செல்வ மெய்தி முன்பு
போல் வாழி யென்றாந். ௪௭ (கக௭)

மெய்த்தவ வுதங்க னுள்ளா விருப்பெர்டு மகிழ்ந்து
கூறப், பொய்த்தலை நின்று வஞ்சம் புணர்த்தினே
னு வகை பொங்கிக், கைத்தலக் கனிபோ லாங்குக்
காட்சிதந் தருளா நின்ற, பைத்தலை யாரம் பூண்ட
பரமனைப் பூசை செய்தான். (கக௮)

ஆங்கருள் பெற்று நீங்கி யழகிய பூவா னுரைத்,
தீங்கெலா மகலச் சார்ந்து தீதளிந்தபற் குனிநீ ரா
டி, யோங்குகல் யாண நாத ருவந்தருள் சிகரந் தா
ழ்ந்து, பாங்குறு கோயில் புக்குப் படிமிசை வீழ்ந்
தெ முந்தான். (கக௯)

உழுவலன் பீர்ப்ப வுன்புக் கொளிர்திரு மூல நா
தர், செழுமலர்ப் பர்தஞ் சாலத் தெரிசித்துச் சிறி
யே னாங்கு, முழுவதும் பிழைத்தே லீமகு முழுவ
தும் பிழைக்கும் வண்ணம், விழுமிய கடைக்க ண
ல்க லேவண்டுமென் திரந்து போற்றி. (க௨௦)

திரவிய மனைத்துங் கொண்டு திகழ்மறை விதியி
னற்றால், வரமலி புட்ப் லிங்க வள்ளலை யருச்சித்

தேத்திப், பிரணவத் தோடுங் கூட்டிப் பிழையறுஞ்
சார்தம் யார்தம், விரவுமந் திரத்தை வேண்டு ம
ளவுங்கண் மணிபா லெண்ணி. (௧௨௧)

கோடிசெங் கதிர்க ளொன்றாக் குழும்நின் றனை
ய தேசங், கோடிவெண் கதிர்க ளொன்றாக் குழும்மு
சி தளமு மொன்றாக், கூடிநின் றொளிநுங் கோல
மேனியும் வாம பாகங், கூடிய வுமையுங் காளங் கு
டிகொள்கண் டமுமுச் கண்ணும். (௧௨௨)

தத்துவ வலியை வென்ற சனகரா தியர்கள் சூழ்
ந்து, கைத்தலங் கூப்பி யேத்துங் காட்சியு மாக
வெண்டோ, ளத்தனை வில்வ மூலத் தமலனையாது
ந் தோயா, முத்தனையனைத்து மாகு முதல்வனைத்
தியானஞ் செய்தான். (௧௨௩)

இந்திர னிவ்வா ருற்றி யிருந்திடு நாளி லோர்நா
ட், சந்திரன் முடியில் வேய்ந்த சங்கர ரெத்திரே
தோன்றி, யந்தரத் தரசே சாப மகன்றது திருவுந்
தேசந், தந்தனங் கொண்டு முன்போற் றம்னிய வு
லகா ளென்றார். (௧௨௪)

உய்ந்தன னுய்ந்தே னுனைன் றுருமுயர் கொடி
யோன் பல்கால், வந்தனை புரிந்து சூல வலம்வந்து
கூத்து மாடிச், சிந்தையி னுவகை பொங்கத் தெண்

புன லுழைப்பக் கண்கள், பந்தவல் வினைவிட் டோ
டப் பரமனை நோக்கிச் சொல்வான். (கஉரு)

கந்தை + சைச் சடையில் வைத்தீ கடவுளே சரண
ந் தெய்வக், கொங்குயிர் சுடுக்கை மாலைக் குழகனே
சரணம் பசுசை, மங்கையோர் பாசம் வைத்த வள்
வலே சரண நாயே, னிங்குனைச் சரணஞ் சார்ந்தே
வென்பிழை பொறுத்தல் வேண்டும். (கஉசு)

பண்டெலா மடியே னாலும் பங்கயக் கடவு ளீலு
ம, விண்டுவி னாலு மேனை விண்ணவ ராறுங் கண்டு,
கொண்டிடப் படாத் திலக் கொலநேர் காட்டு நீல.
கண்டற்குத் தமிழேன செய்யுங் கைம்மாறு காணி
லேனல், (கஉஎ)

வளங்கெழு ஞானத் தாலும் வரமலி யோகத் தா
லும், விளங்கிய கருமத் தாலு மெய்த்தவ ராதியோ
க, ஞானங்கொடு வழிபா டாற்று மொருபெருங் க
டவு னின்பாற், றுளங்கலில் லாத வன்புந் துறுத்து
தல் வேண்டு மென்றான். (கஉஆ)

இரந்தபல் வரமு நல்கி யெம்பிரான் மறையு மெ
ல்லை, வரந்தரு மருளா லாங்கே வானிடை யிருந்து
நன்மை, சுரந்திடும் வியாழப் புத்தேள் சுரர்குடை
கவரி வேழ, மரம்பைய ராதி சார வமரர்கோ னனை
த்துங் கண்டான். (கஉசு)

கண்டவன் மகிழ்ந்து தெய்வக் களிற்றினை நோக்கிச் சொல்வான், நெண்டிரை சுருட்டுந் தீம்பாற் சிந்துவிற்பிறந்த யானா, யுண்டநாஞ் சார்ந்து வைகுமத்தகு சபைக்குச் சீர்மை, கொண்டிடா தழகு வாய்ந்த வருப்பசி குறுகா ளாயின். (கந. 0)

வே.று.

உரைசேர் மறைதெள் ளியனாவி நொருமா திருக்கவிடங் கொடுத்தோன், புரைதீர் சபையி னடமாமும் பொழுது புரூர வசுவென்னுந், தரையா னொருமா னிடவேந்தன் றன்னை விழைந்த காரணத்தால், விரையார் கமலத் தொடைமார்பா விளைத்தான் சாப மதனாலே. (கந. ௧)

தெண்ணீர் வழக்க மொருநாளுந் தீராப் பொன்னித் தென்கரையிற், பண்ணீர் மையின் வண்டி னுசைமுறலும் பாரி சாத வனத்தெய்தி, யுண்ணீர் மையினு லரியதவ முஞற்றா நின்ற வருப்பசியை, நண்ணீர் மையினு லழைத்தீங்கு நனுகா யென்று விடை கொடுத்தான். (கந. 2)

அயிரா வுதமங் கெழுந்துபோ யரிய தவத்தின் மனம்வைத்துப், பெயரா திருந்தவருப்பசியைப் பெயர்ப்பக் கருதி விளித்தார்த்திட், அயிரா வுடன்மேல் வளிபரப்பி யொழுகித் திரண்டு துளைவடிந்து, மயி

மார் கரத்தால் வளைத்தலேத்து மலைத்துப் பிடித்தி
ர்த் ததையன்றே. (கந.ந.)

அசைவற் றிருப்பி வருந்தவத்தி னாற்ற விதுவெ
ன் றறியாது, விசையற் றிழுத்து வழிஇத் தூரச் செ
ன்னு விழுந்து மூர்ச்சித்த, திசையற் றெளிநு மணி
யதன்மே விந்ந்த திடையே கழிந்துலகப், பசையற்
றவர்க ளைம்பொறிபோற் பாரில் விழுந்து சிதர்ந்த
தே. (கந.ச)

தகர்ந்து விழுந்த மணியாங்கே சகல வருவுந் தன்
லுருவாய்த், திகழ்ந்த விறைவன் சிவலிங்க வருவா
ய்த் திவன்கின் றதுமுழுமே, முகந்த வொருத்த லு
ருப்பசியோ டுலுமென் றிருந்த புருகத, னிகழ்ந்த
தறியா னீட்டித்த தென்னே யென்று நினைந்தெழுந்
தான். (கந.ரு)

பனிவான் விசம்பு முழுதளக்கும் பாரி சாதவன
த்தேகி, நனிவிழ்ந் தயர்ந்த வெண்களிற்றி னலிவு
நோக்கி யாங்கிருந்த, துனிதீர் கருணைப் பெருமானார்
துணைத்தான் மலர்ப்பூ சனையாற்றி, யினிதா மயிரா
வதேச்சாரென் றிட்டா னவர்க்குத் திருநாமம். ()

கந்தங் கமழு மல்வனத்துக் கலந்த பாரி சாதேச
முந்து மருளால் வெண்களிற்றின் மூர்ச்சை தீர்
த்து மிகவெழுப்பி, வந்த பிரம சாபத்தை மாற்றித்

தவஞ்செய் யுருப்பசியுஞ், சிந்தை மகிழ வுடன்
கொண்டு திகழ்ந்த மணிலிங் கமும்வணங்கி. (க௩௭)

மீட்டு மருளுக்காகாமாய் வ்ளங்கா நின்ற பூவா
ளூர், கோட்ட மகன்ற பேரன்பிற் குறுகிப் பூசை
புரிந்துதுது, ஞட்டந் திகழ்ந்த திருமூல நாத ஈரு
ளாற் பரிசனத்தி, னீட்ட முடன்கொண் டெழுந்து
போயெழிலார் மருத வனஞ்சார்ந்தான். (க௩௮)

அளகை நகரின் வீற்றிருக்கு மரசன் பூசைக் கருந்
ள்புரிந்த, வ்ளமிக் குயர்ந்த கயிலாப நாதர் தமை
யும் வந்தனைசெய, துளமிக் கேழுந்த பெருங்கனிப்
போ டொளிர்வொன் னுலகம் புகுந்தின்பப், புள
க மரும்பு முலைச்சசியைப் புணர்ந்தங் கிறைமை
புரிந்திருந்தான். (க௩௯)

மசுவான் பூசை புரிந்தபடி வழுத்தி னுமற் றினி
யிரதி, தகவே னொரிந்து விழுந்தவுருத் தன்னைப்
பெறுமா வழிபட்ட, திகவா வண்ண மெடுத்துரைப
பா மென்று சூத மாதவத்தோன், முகவா ரிசமென
மலாலா முனிவர் தமக்கோ துவன்மாதோ. (க௪௦)

இந்திர னருச்சனைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௬௩௬.

இரதியருச்சனைச்சருக்கம்.

முக்கண யகர்தமை முனிந்து செய்திடுந்
தக்கனார் வேள்வியிற் சார்ந்த வானவர்
மிக்கபா தகந்தனை வீரன் சாடினான்
பக்கிடை திருந்தது பாவ வெச்சமே.

(க)

ஆனவப் பாவீழு மகற்ற வெம்பிரா
னானமில் கருணையா னுலப்பி லாற்றலிற்
னானவர் குலமெலாந் தழைப்பத் தாரகன்
வானவர் பகைவனாய் வந்து தோன்றினான்.

(உ)

மறந்தலை நின்றெதிர் மாய னாதியோர்
பறந்தலை முதுகிடப் படையின் வென்றுபின்
சிறந்தவா னவர்தமைச் சேரக் கொண்டுபோ
பறந்தகா தெஷ்விழி தொழில ராக்கினான்.

(ங)

ஆணைமீச் கடந்திடு மாற்ற விண்மையி
னாறு தொழிலையு நாளு மாற்றினா
ரேணழிந் தினியிருந் தாற்றி லேமெனக்
காணுத லுறாவகை கரந்தி ரிந்தனர்.

(ச)

இரிந்தவர் திசைமுகத் திறையை யெய்தினார்
செரிந்தனர் மலர்ப்தந் தொழுது தாழ்ந்தனர்
பிரிந்திட லரியவெம் பிழை நீக்கென
விரிந்திடும் புகழ்பல விளம்பி நின்றனர்.

(ரு)

அந்தரர் தம்மொடு மடுத்தப் போற்றிய
விந்திரன் மொழிகுவா னிறைவ னேழிகு
மைந்துறு தாரதன் வயத்த ராயெறுழ்
சிந்தின மேவலே செய்தி னோத்தனம். (சு)

வன்னியந் தேவனே மடைய னாயினு
ன்னார்நீ ரெடுப்பவ ன்ரலை வேந்தனே
துன்னிடும் வளியினுன் றுகளை முன்றில்வாய்
வென்னெனும் புளைதர விலக்கன் மேயினுன். (எ)

சந்திரன் மனைதொறுந் தயங்கு தீபங்க
ணுந்தியேத் திடுந்தொழி னேன்மை சான்றனன்
புநதமவிட் டகலப்பஞ் சாங்க் மோதிடு
மந்தண னாயினு ன்மர ரேங்குரு.

நாவறந் துளந்தடு மாற நாகநா
ரவகை புரந்தநா னவுணர் கோனவன்
மேவுழி மேவுழிப் பின்னர் மேவியே
சேவகஞ் சேனையோ டாற்றுஞ் சேவகன். (சு)

வேறு.

எல்லார் தமக்கு மிடுந்தொழிலை யெடுத்தித் கூறி
விழிநீர்விட், டெல்லா நமக்குங் கொடுங்கன்ம் மீ
ண்டி நலிவு தென்செய்கே, மெல்லா நமையு முயந்
நெறியி னியக்கா யென்ன நான்முகத்தோ, னெல

லார் தமக்கு மாதாவங் கிழம்பிப் போக்கி யிதுசெய்தான். (௪௦)

மார னுடனே யுவனகத்தை மருவிப் பிரமன் மொழிகுவா, ஸீரம் வறந்தி சருகுருந்தி யினிய யோகத் திடையறா, வீர மிகுந்த முனிவரர்தம் விழுமவுளத்துத் தவ்வலியின், நீர மகற்றி மடவாரிற் சேர்க்கு மாண்மை யுடையோய்கேள். (௪௧)

ஆற்றன் மிகுந்த தாரகனை யழிக்கு மாற்ற லுண்டியவர்க, டோற்றி யொழிந்தோர் தொகையுள்ளுந்தோற்றி யிருக்கின் றாருள்ளுந், தோற்றி வருவார் குழுவுள்ளு மில்லைச் சுடர்வெண் டிங்கண்முடி, யேற்றி யிருந்த தலைவனரு ளெறிவே லிளவ லேயல்லால். (௪௨)

குமரக் கூடவு ளவதரிக்குங் கொள்கைக் கேது விலைதொடையிற், பமர முரலுங் குழலுமையாள் புனிமால் வரையின் வளர்கின்றாள், சமர மழுவேந் தியகரத்துத் தலைவர் யோகத் திருக்கின்றா, ரமரர் வெருகின் வாய்க்கிளிபோன் றவுண ரலையா லழிகின்றார். (௪௩)

தேவ் ரிமிக்கண் டர்த்தருளுஞ் செவ்வேண் முருக னவ்வேனை. மூவர் தலைவ னுமையானே முயங்கி

யருளு மவர்முயக்கம், யரவர் நிகழ்வித் திடவல்லா
ர் நீயே வல்லை யிழைவினைச்சுப், பூவர் கணையால் யா
வர்க்கும் புணர்த்து மிறைபூன் டனையதனால். (கச)

ஆர்த்துப் பெருகிக் கரைகிழிய வலைத்துப் படரு
ம் பெருகுநதி, யீர்த்துச் செருத்தம் புனிற்றுவை
யிளங்கன் றலற வேகுங்காற், பார்த்துக் கரையினி
ருந்தவர்கள் பலர்க்கும் பாவ முருத்தனும், நீர்த்துக்
கரையின் விடவல்லான் செய்யா திருப்பி னவற்
குறுமே. (கரு)

பனைத்துத் திரண்டு புடைபாந்து பனிவெண் ட
ரள வடந்தாங்கி, யினைத்துக் குவிந்த முலையாரு
மெழுவிற் திரடோ ளாடவரு, மனைத்துப் புரியுங்
கலவிரின் தானே வழிய தா தலினும், கனைத்துண் க
ரும்புச் சிலைக்கரத்தோய் கரிசு நினக்காம் புரியாயே
ல். (கக)

பண்ணப் பனைத்த பெருந்தவந்தான் படிவ மெ.
டுத்த பயகாறிவார்க், கெண்ணற் றொருவ ரழிதுயர
மெறியு முதவி யேயன்றே, விண்ணத் தமரீர்க் கோ
ருதவி விளைத்த லெவர்க்குக் கிடைக்குமொளி, வண்
ணக் கலைபெண மதுகவித்த மாரா நினக்குக் கிடை
த்ததே. (கௌ)

விரைய வெழுந்து னங்கமெல்லா•மேவக் கொடு
போ யுமைமாதை, வரைய, வரிய தவத்திருந்த வர
தருருவி னேங்கணையு, முமைசெய் கருப்புச் சிலைகோ
ட்டி யுகைத்து வருதி யெனவிடுப்பத், திரைசெய்க
டல்வார் முாசாரப்பச சென்றூன் றென்றற் றேரி
னன். (கஅ)

மே வ டு.

எம்பிரான் யோகிடை யிருந்த சூழலை
புமபரார் மகிழ்கொள ஆககத் தெய்திய
சம்பரா ரியினரு டாங்கி முந்து
வம்பரா வசந்தமென் பருவம் வாய்ந்ததே. (கக)

தருவொடு கொடியெலாஞ் சருகு வீழ்த்தினம
பருவமென் றளிர் பல பரப்பிப் பல்வகை
புருவளர் முகைமுகைத் துகுபைந் தேன்மலா
'மருவெழு மரைந்தன மாங்கு ரெங்கணும். (கஉ)

யந்தமா ருதஞ்சுனை மலிந்த நீர்படிந்
துந்துசீ தளத்ததா யூழ்த்த பன்மலர்
சிந்துபூந் தாதளாய்ச் சிறந்து மென்மெல
வந்திவா னிறத்தினை ரருகு சார்ந்ததே.

மலர்தொறும் வண்டிதேன் மாந்திப் பேட்டொடுங்
கலவிசெய் திசைமுரல் காட்சி மிக்கன

விலைமலி சொம்பிடை ழிருந்து கோகிலக்
குலமிசை படமிகக் கூவி யார்த்தன. (௨௨)

வே றி.

படையெனப் பட்ட மாதர் பலர்தொழிக் கரத்தி
லேந்துந், தொடையமை வீணை நல்யாழ் தொடங்கி
ய விசையுங் கீண்டத், தேடையுறு 'மிசையு மொன்
றே யகமெனப் பாடி னார்க, ளிடைமிகத் துளங்கப் ப
ல்லோ ரிங்கிதத் தாடி னார்கள். (௨௩)

மலர்க்கணை யைந்தும் வாங்கி வாய்த்தது வென்
றி யெனனாக், கலக்கமில் ல்றிவா னந்தக் கண்ணுத
ற் சாமி மெய்யே, யிலுக்கமாய்ச்சிருங்கா ரத்தின் று
றையெலா மினிது தோற்றி, விலக்கரு மதுகை மா
ரன் வில்லிடைத் தொடுத்தி விட்டான். (௨௪)

பதுவுமிழ் துளப மாலை மலரயன் முழல் லானோரை
க், கதுமெனக் கலுற்றி வாட்டுங் கடுந்தொழிற் கா
ம வாளி, விதுவணி சமீல மோலி வித்தகன் மேற்
செல் கரலைப், பதுமமுன் னான வேளைப் பணிமல
ராயே³ நின்ற. (௨௫)

விதாரமொன் றுணம் வாளி விளைத்திடா தீழிவ
தேனு, முகாமே யென்ன வெங்கு மமர்ந்தரு ளம
லர் தம்மைத், தகாமனச் செருக்கால் வெல்லச் சார்

தலா நெற்றிக் கண்ணான், மகாரமே குறுகி நின்ற
வாரசொடி யானைப் பார்த்தார். (உசு)

அணடகோடிகளை யெல்லா மரைக்கணத் தளவி
லீற்றி, லுண்டுதேக் கிடும்பா ல்த்தி நெளரிவிழிப்
பார்வைக் காழழல், கொண்டுநேர் நிற்பார் யாரே
கொழுந்தெழு மங்கி தன்மேன், மிண்டுவீழ் தூய்
யே யென்ன வெந்தனன் காமவேந்தன். (உ௭)

பெண்ணினைப் புணர்ந்தா னென்றும பிள்ளையை
யுயிர்த்தா னென்றுந், நண்ணிய கங்கை மாதைச்
சடையிடைக் கரந்தா னென்று, மென்னுறு திகந்
தீதார்க் கெல்லா மிருமபொடி வாயி னட்டி, யண்ண
லாங் காமன் வெந்த தறிந்தனீர் சேனை மர்தர். ()

குழலெட்டு வீணை சோரக் கொம்மென விரிந்தார்
சில்லோ, ரழகிய னுதல்வே ராட லையவோ வென்
றார் சில்லோர், மழலை மென் கிளவி சோர மண்ணி
டை விழுந்தார் சில்லோர், தழல்விழி வேங்கை கண்
தகரென வயர்ந்தா ரில்லோர். (உசு)

அடர்மல மூல மாய வடுத்திடுங் கரும மாதித்,
தொடர்பெலாஞ் செயலி னீங்கித் துண்ணென். விரி
ந்தா லென்ன, வுடல்சினச் சிலைக்கை மரூர னுடன்

முழு தவிந லேடும், பட்டர்தரும் வசந்த மாதிரி பாறி
ன சேயலி னீங்கி. (௩௦)

சித்தச னெருவ னேயேர் சிவபிரா னுதற்கட் டி
யா, லுத்தம வுடலம் வெந்தா னும்பார்தாழு மெ
ல்லா, மத்தற்கு மதவேள் வெந்தத் தழிந்தவப் பொழு
தே சாலப், புத்தியு முயிரும் வெந்தார் புகவினி யெ
ன்கொ லென்றார். (௩௧)

இரதியங் கறிந்தா ளந்தோ வென்னுயிர்த் தலை
வா ஷோவென், நரதன மணிப்பூ னூர் மருப்பிள
முலையி னீங்க, விரவிய மலர்ப்பூந் தொங்குன் மென்
குழு லோடுஞ் சோரந், கரதலத் தொடிகள் சிந்தக்
கவிழிணர்க் கொம்பின் வீழ்ந்தாள். (௩௨)

எறிந்தனள் கடகக் செங்கை யிருநிலங் குழியப்
பல்கான், மறிந்தனள் புரண்டு வாய்விட் டலறின
டிநிவீழ் நெய்ப்பீரற், செறிந்துகு கண்ணீர் மார்பிற்
செறிதுகள் கமுவா நிற்பப், பறிந்தநெட் டுயிர்ப்
பு வீங்கப் பதைத்துள மொடுங்கிச் சோர்ந்தாள். ()

எற்றினன் முலைக்கண ழேசப்ப வெறிந்தனள் வயி
று வீங்கப், பற்றினிள் பிசைந்து செங்கை புன்மு
றை நெரித்து வைகிக், கற்றைமென் குழலுங் கை
யுங் கண்ணிழி புனலு மண்ணின், முற்றுறத் துழா
வி நிற்ப முகம்புலர்ந் தவலித் தாளாள். (௩௪)

வேறு.

என்ன ருயிரே யென்கண் மணியே யென்க்கோ
ரருந்துணையே, நின்னா தரவா லுயிர்வாழ் வன்றி
நிலையொன் றறியேனை, யொன்னாரெனவே கைவிட
டாவா வருவங் காட்டாதே, யன்னா வன்னா யாங்
குப்போந் தாய் வலத்தெ னைவிட்டே. (௩௩)

ஒராயிரங்கண மகவா னுறமா றுடலும் பெரு
வலியு, நீரார் கமலத் தயனார் மகளா னிறைசேர்
தரச்செய்யும், பேராண் மையுமால் சுடுகரீட் டலை
யப் பித்தேற் றியதிறமும், வாரார் முலைபங் கினரு
சுறுமோ மரயம் புரிதியே. (௩௪)

பஞ்சார் தருமெல் லணையிற் கலவி பயிலும் வி
னையாட்டி, னெஞ்சார் மகிழ்வா னிறைபூஞ் செண்
டா னிறத்தி லெறியேனே, யஞ்சா தணிமென் றெரு
டைகொண் டோச்ச மதுவும் புரியேனே, யெஞ்
சு தரைநாண் வாங்கிக்கரங்கள் யாத்து மறியேனே.

ஊடற் கனலா லுளமவந தழிவுற றுளையும்
பருவத்தும், வீடற் கரிய நினதின் மொழியான்
மேவீற் றிடு தூதும், வாடிக் கழியச் சினவிக் கொடு
ஞ்சொல் வழங்கி யறியேனே, நீடற் கரங் விழிசே
ந் தடுத்த நினைபும் பாரேனே. (௩௫)

உள்ளக் குறிப்பங் கில்தேற் கலவி யுருந்துங் கா
லத்துங், கிள்ளிக் கடித்துப் புடைத்திட் டிறுக்குங்
கிளர்நல் விளையாட்டுங், கொள்ளப் புரியேன். கு
றையுண் டென்னும் பொறுத்துக் கொள்ளாமே,
தள்ளிக் கரந்து தளர்வேற் கிரங்காய் தகுமோ விது
தகுமோ. (நகூ)

கலவித் தொழிலிற் கலைநல் லணியுங் கையா ன
னிதிருத்திக், குலவிக் கணமும் பிரிதற் கிசையாக்.
கோமாற் கிதுபொழுது, கலவித் தரையிற் குழன்
மா சடையச் சுடர்மெய் யணியழிய, நிலவித் துயர
த் தழிவேற் கருளா நிலைவந் தமையென்னே. (ச0)

வேறு.

மெலிந்துயிர் முழுதுஞ் சாம்பி மேதகு மிரதி
மெய்ச்சீர், நலிந்தழிந் திரங்கு மெல்லை நாரத முனி
வன் போந்தான், பொலிந்தவல் விடுந்பைச் சேற்
றுட் புதையுண்டு கிடந்த நெஞ்சம், வலிந் கூகொ
ண் டெழுந்து மெல்ல வணங்கினண மாரன் றேளி.

பெருகிய துன்பத் தாழ்ந்து பெண்கொடி யரற்
ற லோடு, முருகிநீ ராகி யோட ஹற்றன் மரங்க
ளெல்லாங், குருகினங் கண்ணீர் வாரக் குலைந்தன
கறித்த னைம்புன், மருவிய வாய வாகிமானின் மய
ங்கி நின்ற. (ச2)

நெட்டுயிர்ப் புலைவா யிட்ட நெடுங்குரு குயிர்க்.
குங் காற்றின், லிட்டனள் கண்டம் விம்ம விம்மி
னள் கொழுகொம் பில்லர், மட்டினங் கொடியி னொ
ல்கி மருங்கொரு மதலை பற்றி, மொட்டின முலையி
ற் கண்ணீர் முகிலெனப் பொழிந்து நின்றாள். ()

நின்றவண் முகத்தை மோக்கி நிரம்பிய கருணை
கூட, நன்றிசை பெழுப்பும் வீணை நாரத முனிவ
ன் வேய்த்தோண், மன்றலங் கூந்தற் செவ்வாங்
வனமுலை யிரதி துன்பத், தொன்றுதல் வேண்டா
வென்று தேற்றின னுரைக்க வுற்றாள். (சச)

செய்வினை துகர்ந்தா லன்றித் தீர்வகை யில்லை.
ண்டாய், நைவினை யதனற் பின்னு நலிவதே யன்றி
வேறிங், குய்வினை யுழவ துண்டோ, வய்வகை யு
ரைப்பக் கேளாய், கைவினைச் சிலையின் வல்ல காம
ற்குப் பிறவிமுன்று. (சரு)

தளவுறழ் நகையாள் பாகஞ் சார்ந்தவ ரிடத்தி
லொன்று, துளவமா லிகையான் பாங்கர்த் தோன்
றிய பிறவி யொன்று, வளரிளங் கொம்பு ரன்னாய்,
மாவிடைப் பிறந்த யாக்கை, யளவிடற் கரிய பெம்
மா னழித்தவிவ் வருவ மாகும். (சக)

ஏதமில் லாத வேனைப் பிறவியு மியமடங் கேளா,
யாதவர் குலத்திற் கண்ண னெனவரு மரவன் புல்,

கி, யோதுருக் குமணி தன்பா லுயிர்த்திடப் பட்டு
ன் கேள்வன், பேதமில் குணங்கள் சான்ற பிரத்தி
பு மனனென் றற்கும். (சஎ)

சங்கணி கரத்தாய் நீயுஞ் சம்பரன் மனையிற் றெ
ய்வப், பங்கபன் சாபந் தாங்கிப் பயில்வுற வதிவை
கண்டா, யங்கிரு வீர்க்குங் கூட்ட மாருயில் வாறு
தோற்றம், வெங்கணை மாரற் கெய்தும் வினையை
யும் விரிப்பக் கேளாய். (சஅ)

வேறு.

பண்டுவரு கற்பத்திற் பரீந்துபல மணிவரன்றி,
மண்டியெழு கரவிரிக்கு வடகரையி னீர்முகந்து,
கொண்டல்படி வராகவரைக் குலவியசா ரலின்க
ரொர்ன், றுண்டதனைக் கேட்புர மெனவுரைப்ப ருல
கத்தோர். (சக)

அப்பதியி லிருந்துலக மாள்கின்ற முடிவேந்த,
னொப்பரிய பெருவலியா னோங்கியபே ரழகினு, னொ
ப்பொருளு மிரவலருக் கில்லையென்னு தேகொடுந்
ருந், துப்புறுவள் என்மையினுன் சுந்தரனென்றிய
ற்பெயரான். (ரு)

ஆங்கவன்றன் பேரழகுக் கழைந்த பெரு வனப்
பினளாய், நீங்கரிய பெருங்காத னிறைந்தவுளத்

தினளாகி, யோங்கியநன் மனை வாழ்க்கைக் குகந்த
பெருங் கற்புடையர், ளீங்கவற்கே மனையான் விரதி
யெனு நீயானாய். (௫௧)

இருதலேசே ரொருபுள்ளி னேகவுயி ராய்நீவிர்,
மருகியிட ரறியாமே வாழுநா ளிளவேனிற், பருவ
மெடுத் தலுங்கலவி பண்பினெடு புரிவதற்கு, முரு
குயிர்க்குங் கருங்குழலாய் முன்னினனினை நெடும்
பொழிவின். (௫௨)

காவிரியின் மணல்புரந்து கவின்மிகுமுள் ளிட
மெல்லாம், பூவிருந்த மதுத்துளியும் பூந்தாது மிள
ந்தளிநு, மாவிரவு மிதழ்க்குலமு மலிந்துமது கரத்
திகையும், பூவிரதக் குயிற்குரலுங் குலாயபெழி லா
ட்டயர்ந்தான். (௫௩)

விரைந்துவருங் காவிரியின் மென்மணல்சேர் க
ரைபூடே, வரைந்தகொடுங் கணையினெடு வார்சி
லைசெங் கரத்தேந்திக், கரைந்துகுபே ரன்புளத்துக்
காதலின் னுடன்செல்வா, விரைந்திரியும் விலங்
கினமு திமதிர்கண்ட தினிதெய்தான். (௫௪)

வேறு.

கண்டு வென்றொரு மாதவன் காதலி னுலவள நின்
ரண்ட நும்வியத் தக்க வழகுடை மான்தருந்

தண்ட லைக்குளிர் நீழலின் மேய்ந்தன தம்மைநேர்
கண்ட னன்சரம் வாங்கி விடுத்தனன் காவலன். ()

கலேவி முந்தது பெண்ணது கண்டு கலங்கிநெஞ்
சுலைய வோடி யுறுதவன் றுளி லுறப்பணிந்
தலையு நீள்வீழி வார்புனல் சோர வழுதுமெய்
ஞ்லைய நீங்கரி தான பெருந்துயர் கொண்டதே. ()

இணையி லாத பெருந்தவ னின்ன லுழக்குறும்,
பிணையை நோக்கிப் பெருந்துயர் தானு முழந்தன
ன், ஹணைநெ டுஞ்செவி மூடிக்கண் ணீரைத் துடை
த்துயிர்ப், பணைய மெல்ல வுடலந்தை வந்ததை
கிற்பனாள். (ருச)

பிள்ளை போலப் பெருகிய காதலி னுல்வளர், து
ள்ளு மான்க ளிரண்டினு ளொன்றைத் தொலைத்தி
வ, ணள்ளி யென்று நடுங்கவிவ் வாறு நவைபுரி,
தொள்ளை நெஞ்சினன் றுண்ணென நீராய்த் தொ
லைகவே. (ருஅ)

அன்ன வன்மனை வாழ்க்கைக் கருந்துணை யான
வ, ளின்ன மான்பிணை யெய்திய வெல்லையில் லாத்
துயர், தன்னை யெய்தித் தளர்கவே னச்சபிக் தான
து, பன்ன முன்னவன் கேட்டுப் பருவா லுற்றனன்

வேறு.

அடுத்தனன் விரைந்தருந் தவனைப் பத்திமை
தொடுத்தநெஞ் சொடுமடி தொழுது போற்றினான்
கெடுத்தனையும் பொறியினேய் கெழுவு மான்கலை
படுத்தன னினதெனப் பகுத்த றிந்திலேன். (சு 0)

மடமையாற் சிறியனேன் டீரிந்த வன்பிழைக்
கடலையா கெனவெனை யழன்று ரைத்தனை
யடியனே னுனைச்சர ணடைந்து னேனினிக
கடிதரா தருள்வதுன் கடமை யென்றனன். (சு 1)

பத்திசெய் மன்னவன பரிவு நோக்கிய
வுத்தம முனிவர னுவந்து கூறுவான்
கைத்தவென சாபமுங் கழித ராதல்
தித்தனு விடத்துறா திருப்பக் கர்த்துமேல். (சு 2)

திருமகள் வழிற்றினிற் செங்கண் மாயனாக்
குருகெழு காமனா யுகிப்பை யிங்குடன்
மருவிய மனைவியும் வயங்கி ரதியா
மிருதிறத் தீருமின் பியற்றி வாழுநாள். (சு 3)

பங்கயன் சூழ்ச்சியாற் பரம னார்மிசைக்
கொங்குயி ரைங்சனை குறித்து விட்டுநீ
யங்கவர் விழியினு லழிந்து நீறுவை
பொங்கெழி விரதியும் புலம்பி னுழந்துபில். (சு 4)

ஒழுகிய பற்குனி யுந்தி ஷேர்ந்துநீர்
முழுகிப்ங் குயர்திரு மூல நாதர்தம்
விழுமிய பூசனை விளைத்து மீட்டுளைத்
தழுவுவள் போகெனச் சாற்றி விட்டனன். (௬௫)

மாதவ னிவ்வகை வகுத்தன் றோதவி
னீதுய ருழந்தனை நீறு டிட்டரின்
ஞ்தனைப் பெறுவது நாடி னெம்பிரான்
றீத்து பூசனை செய்தல் வேணடுமால். (௬௬)

மாதர்நல் லாய்வழி பாடு கொண்டுநின்
னேதமிக் கொழிதர வின்ப நல்குவார
முதறி வருடிரு மூல நாதரே
யோதிய வுல்கில்வே ற்றருவ ரில்லையே. (௬௭)

எத்தலத் தவர்மகிழ்ந் திருக்கின் றுரென்றிற்
பைத்தெழு திரைப்புனல் பரக்கும் பற்குனி
யுத்தம நதிக்கரை யுலகெ லாந்தொழ
மெத்திய விரைகமழ் வில்வ கானனம் (௬௮)
வேறு.

வரமல் பெபற் குனிக்கரையின் வயங்குந் திரும
ங் கலதலமும், பிரம னமர்ந்து மகமாற்றிப் பிணங்
கி யிருந்த கலைமீது, பாவு புனலாய் வரீமகிழ்ந்து
படிந்த காழ்த் திரிநதிப்பால், விரவு மன்பி லெனுந்
தலமும் ஷலவ வன்மு மிகச்சிறந்த, (௬௯)

திருமங் கலத்திற் திருமாது சேர்ந்து திருமா
லினையடுத்தாள், அருண்மிக் குடையார் மகிழ்ந்பி
லாலந் துறையில் வாணிதுனி, யொருவி மலரொ
ன றனையனப் ஐயறா ணீயு மவற்றிடையே, மருவி
வளர்கூ விளநகரின் மதனே யடைதற் கையமிலே. ()

கொன்றை நறுங்கூ விளமிலிங்கங் குருவே சிவ
யோ கியரிவர்பால், மன்ற விளங்கிச் சிவபெருமா
ன வதியு மெனுமா மறையந்த, நன்றி வளர்வில் வ
முஞ்சிவயோ கியரு நாத னருட்குறியு, மொன்றி
விளங்குங் கலயாண புரத்தின் பெருமை யுரைப்ப
ரிதால். (எக)

கயிலை நெடுமந் தரமுதற்றென் கடலீ றுன வி
டைஞாலம், பயிலுஞ் சுயம்புச் சிவலிங்கம் பலவும்
பூசை புரிந்தபயன், செயிரி னறுங்கூ விளவனத்திற்
றிகழ முனைத்த சுயம்புலிங்கத், தெழில்கள் பொடித்
தார் தமைப்பூசை யியற்றி னுர்க்கு வருமனறே. ()

அதிபா தகமா பாதகமே யறையு முடியா தகமெ
ன்னுங் கதிதீர் வினைக்கும் வெவ்வேறு கழுவாய்
புரியு வேண்டாதண், ணதிகேர் முடியார் திருமூல
நாதர் பூசை யாற்றியவர், துதிகேர் பணியு னொரு
பணியைத் துலங்கப் புரித லேயமையும். (எக)

வேத முடிங்கும் பூவானூர் விளங்க விளங்குந்
திருமூல, நாதர் பெருமை மறையானு நவீர்தம் கரி
தா யினுமநத, வாதி பகவ னுருளெளிதி லடைதம்
சூரிய செந்நெய்யா, யேரது நிலைமைத தொருமனு
வுண் தென்சீ நுரைப்பக் கேளணங்கே. (எசு)

பாவ மகற்றும் பிணியறுக்கும் பட்டர்பேய் துரக்
கு மிராக்கதமு, நீவு மரட்டம் புரிதெய்வ நிலைமை
யனைத்து மிகக்கெடுக்கு, மோவில வேறுக்கை யனை
த்தினைபு முதவுந் தேவர் கதிவழங்கு, மேவு மரு
ளிற் படிவிக்கும் வீடும் புகுந்து மனுவதுவே. ()

மறையின் முடிவா முபநிடத வகுப்பின் வடித்த
சாரமாய, நிழையப் பிறவி தொறுந்தவங்க ணிரப்பி
னோர்க்கே யுபதேச, முறையி னுருளப் படுவதாய்
மொய்த்த சித்தி யனைத்தினைபு, முறுவித்திடுவ தா
ய்விளிங்கு முரைத்த வந்த மந்திரமே. (எசு)

வேறு.

அந்தர ரெவர்க்கு மேலா மமரநாயகரே போல,
மந்திர மெவைக்கு மேலாய் வகுத்திடு மந்திரந்தா,
னைந்தெழுத் தவற்றின் முன்னே பிரணவங் கூட்டி
யாறு மந்த்ண மாகக் கொள்வர் மறையவி ராதி
மூவர். (எஎ)

சூத்திரர் மழலைத் தீஞ்சொற் றோகைய ரிருவ
ர் மாட்டு, மேத்துமஞ் செழுத்தே யாகு னித்தரு
மந்தி ரத்தைச், சாற்றுதுந் தூயை யாகிச் சார்மதி
யென்றான் கேட்ட, கோற்றொடி யிரதி வல்ல கு
ளிர்புன லாடிப் போந்தாள். (௭௮)

புண்ணிபம் வளர்க்கு நீறும் புனிதகண் டிகையு
நல்கி, புண்ணெகிழ் கருணை வீணை புறுவான் றீக்
கையாற்றி, யெண்ணுமஞ் செழுத்துங் காத்நியம்
பியவ் வெழுத்தோ ரைந்து, நண்ணுறும் பேத மெ
ல்லா நவையறத் தெருட்டி னானே. (௭௯)

தெருட்டிய மனுவா லோகை சிறந்தவண் முனி
வன் செய்த, வருட்டிற் றோர்க்கு யென்னே யருந்து
ணை யிழந்து சால, வெருட்டிற் தழுந்தி னேனை
மேதக வெகுத்திட் டாய்நின், பொருட்டியான் சிச
ய்கைம் மாறு புனனத்தின் மெனமுன் றுழந்தாள்.

வணங்கிய விரதி தன்னை மாதவ னோக்கி மாதே,
யிணங்கிய வசந்த னோடு மெய்துக பூவா னாரை,
யுணங்கினோ டாங்கு வைகு மமலனார் பூசை செய்
து, குணங்கெழு கணவன் தன்னைக் கூடுக லென்று
தீர்ந்தாள். (௮௧)

இரதியு மாங்கு நீங்கி நிம்மென வானு றுக, விர விய வண்பி னோடு மேவினீள் பூவா னூரைப், பரவு பற் குனிரீர் தோய்ந்தாள் பான்றித் தூசு சூழ்ந்தா ள், கரவில்கண் டிகையு நீறுங் காதலிற் றரித்துச் கொண்டாள். (அஉ)

துதிப்பரும் பூவா னூரிற் சுந்தர னெழுத்தோ ரைந்தும், விதிப்படி செய்ய நாவின் விரவுறத் தூய நெஞ்சின், மதிப்பருங் குழக னூர்த மலரடி மதித் துப் பைய்ய, நதிப்பெருங் கரையி னீங்கி நண்ணி னாள் கோயில் சார. (அங)

பிறைதொட மணியிற் செய்த பிறங்குகோ புர முன் றுழந்து, நிறைதரு வளத்திற் சரீன்ற நிகரி லா லயத்துப் புக்கு, முறையுளி வலமாய்ப் போந்து முச்சகம் பழிச்சா நிற்கு, மிறைவடைக் கண்கள் பெற்ற விரும்பய னெய்தக் கண்டாள். (அச)

கசினதுன் முருக முத்தங் கண்ணினை யுறைப்ப நி ன்று, பசந்தமெய்ப் பாதி யாரைப் பரிந்துபோற் றி சைத்த பின்னர், வசந்தனைப் பொருளு மீட்ட மர புளி பூசையாற்றி, பசைந்தன டியானத் தோடு மஞ்செழுத தெண்ணி யோர்சார். (அடு)

கங்குலை நிகர்த்த கூந்தல் கருவினை நிகர்த்த வாட்
சண், டிங்களை நிகர்த்த கோழத் திருமுகங் கடகச்
செங்கை, குங்குமங் குலவு கொங்கை கொடியிடை
தளிர்மென் பாதந், தங்கியு விமையப் பாவை தன்
னையும் பூசை செய்தாள். (அக)

நித்தலும் பூசை யாற்று நின்மல வெழுத்தை
யெண்ணிக், கொத்தழ லிடையே வெப்பங் கூர்தரு
பருவத் தானும், பைத்ததண் புனலி னேனைப் பரு
வத்தும் பரிந்து நோற்றிட், ழுத்தம குணத்திற் சீர்
த்த வெழுக்கத்தி லெழுகா நின்றாள். (அஉ)

*மேக்குற வுயர்த்திக் கையை நிராலம்ப மாக மே
வி, நீக்கிய வினையி னளாய் நிகர்லாத் தழுது பாத
த், தாக்கியு மனத்தி னேற்கு மணங்கினை மாரன்
வேவ, நோக்கிய பாலச் செந்தி நோக்கினர் குளிர்
ப்ப நோக்கி. (அஅ)

திருவுளக் கருணை பொங்கத் தேவர்கன் பொழிபு
மாரி, யிருநில மறையப் போர்ப்ப விமையமா தொ
ருபு லாகப், பொருவிடை மீது தேன்றிப் பூத
மெத் திசையுஞ் சூழக், கருதிய வருவத் தோநிகா
ட்சிதந் தருளி னாரால். (அக)

வேறு.

பவளச் சடையுஞ் சீசஞ்சடிப பவளக் கொடி
க்குப் பாய்ததியதோர், தவழ்தண் புனலு மப்புன
லைத் தாவிக் குடித்து துயற்செந்தீத், துவள வளா
ககும் பெருந்தாகீர் தூகக் விழைந்த வழைச்சுக்
கூர், துவள துதற்றிக் கொழுந்தொழுகிழ் மிகழ்
மை யனைய திலகமும். (கூ௦)

கந்தங் கமழுங் கத்தூரி கதிர்ப்ப வணிந்தா லெ
னவாழி, லந்தங் குடற்றும் பெருநஞ்சம வயங்கு
மிடறும், விடந்தரித்தார், நந்தங் கிளையே யாவரெ
ன நாடி யடுத்து வாழ்வுனபோ, லுந்துங் கவைநாப்
பொறிமணிப்பை யுரகஞ் செறிந்த மணிமார்பும். (1)

விண்ணோர்க் கழகம் பெருஞ்சிறப்பும் வெறுக்
கைத் திரளுந் திருமேனி, கண்ணாற் காணிற் பெரி
தருளுந் கருணை யுடைய ராயொருபாற், பெண்ணோ
டிருந்தா ராயிடினும் பெரிதே வேட மெனத்தொ
பபார், நண்ணு நின்ற சடைநீற்றி னலத்தோ டியை
ந்த தோலுடையும். (கூ௨)

பல்வே ருன தேவரையும் பல்வே ருன நல்வினை
யுஞ், சொல்வோ மெனினு மவையெல்லாஞ் குழுந்
திருத்த வலவுய்லோர். கொல்வே லையினஞ் சயின்

ரூர்தங் குறாபூங் கழற்பூற் சேவடியே, நல்வ்
டெமைப்போற் சூழ்கவெண்ணி யரற்று மரை
ச்சிலம்பும். (௯௩)

இவ்வாறான வெம்பெருமா னெழிலார் வனப்
புத் தோன்றுதலுந், செவ்வா யிரதி லிரைந்தெழு
ந்து சிந்தை மகிழ்ந்து கரங்கூப்பி, மைவாள் விழியி
னுறைசிந்த மண்மேல் வணங்கி வலம்வந்து, தெவ்
வா ணவத்தின் வலியிரியத் தெளிந்த வுணர்வாற்
போற்றினாள். (௯௪)

கருமம் யாகம் யோகமே கரிசின் ஞான மெனு
மிவற்றான், மருவி வழிபா டாற்றுநர்க்கு வயங்கு
மவற்றின் பயனருளு, மொருவ சரணம், வளரகில
வுலக முதல்வ சரணமருட், டிருவ சரணஞ் சரண
மெனச் சிந்தை மகிழ வேத்துதலும். (௯௫)

நீலக் கருங்கண் ணுமைமாது நேரோ நோக்கி யெ
ழிலிரதி, சாலக் கனிந்த பேரன்பிற் சாற்றுந் துதிக்க
கு மிகவிரங்கிப், பாலக் கனற்க ணிழைவாவிப் பா
வை தனக்கு வல்விரைந்து, சலக கடைக்கண ண
'ருள்வமங்கிச் செறிக்க வேண்டும் வரமென்றாள். ()

மாறாய் நின்ற புரமூன்றும் வாழ்க்கை யவுணர்
குழாத்தோடு, நீராயவியப் புன்மூர னிகழ்த்தும் பெ

ருமா னெதிரில்லாப், பேறு தரிக்குங் குளிர்மூர்த்
பெட்டி வயக்கி யருள்வீழங்கி, யீறு தரிக்குங் கொடி
மருங்கு விரகிக்குதினை விளம்புமர்ல், (கௌ

கொண்டன் மறுத்த பீருவத்துக் குழைந்த கல
வ மயிலனையாய், தொண்டு புரியு மன்பினுக்குந்
தூய வெழுத்தைந் தாவேம்மைக், சுண்டு வணங்கு
ந் திறத்தினுக்குங் காட்சி வெளியே கொடுத்திட
டா, மண்டு வரமுங் கோடியென வாசக் கமல வாய்
மலர்ந்தநர். (கூஅ)

இறைவர் மொழிந்த வருள்கேட்ட விரதி வணங்
கி மொழிகுவாள், பிறையு மரவும் வானகங்கைப்
பெருக்கு மணிந்த பெருமானே, மறைக ள்னைத்து
மறியானின் மலர்த்தாள் வணங்கப் பெற்றேற்றஞ்ச்,
குறையு முளதோ வின்மேலுங் குழுகர் விளம்ப
வொன்றுள்ளதால். (கூக)

வேறு.

தந்தியில் லாத வீணை சக்கர மில்லாப் பொற்
றேர், வெந்தழற் கதிரோ னில்லா வேரியங்கமலம்
போல, மைந்துறு கணவ ரில்லா மாதரர்க் கின்பு
மெண்ணே னந்தண வடியேன் வேட்கை ய்மிதரா
யல்லை னீயே. (கூ0)

அடியவ ரிழைத்த குற்ற மனைத்தையும் பொறு
துக் காக்கும், படியிலாக் நுணைத் தேவே பண்
டெனை மணந்த கேள்வன, கழமலரப் பகழி தூண்
டுங் கடும்பிழை பொறுததன் னுனமெய், வடிவினை
யெழுப்பச்²வேண்டும் வரமிது தருக வென்றாள். (

கருணையங் கடலா யுள்ள கண்ணுதற் பெருமா
னோக்கி, மருமலர்க் குழலாய் வேட்ட வரத்தினைத்
தந்தோ மென்றார், பெருகிய மகிழ்ச்சி பொங்கப்
பேருட் டிறத்தை நோக்கி, யுருகின ளிரகி மீட்டு
மொண்கழ ளிறைஞ்சி¹ நின்றாள். (க02)

தேமொழி யிரதி பூசை செய்தமை யுரைத்தா மிப்
பாற், காமனை யெழுப்பி யன்னாள் காழுறு வூங்க
ணல்கி, யேழுறு மிரதிக் கீந்த வியல்பையுங் கேண்
மி னென்று, தோமறு முனிவர்க் கோதுஞ் சூத
னென் றுரைக்கு மேலோன். (ககங)

இரதியருச்சனைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-சருக.

மன்மீதன்வழிபடுசருக்கம்.

காரணிந்த நறுங்கூ^{தி}த விரதிதனக் கிமிலேற்றிற்
சாட்சி தந்த, வந்ரணிந்த முலைபுமையாண் மணுளர
ருள் பொழிகடைக்கண் கழங்கு, லோடு, மேரணிந்து
வளர்மேலைக் கோபுரவாய் தலிழ்களங்கு மீரியல்
போகச், சீரணிந்த வக^{சு}ங்க னுய்மத்வேள் பெரு
வனப்புத் திகழத் தோன்றி. (க)

திருக்கோயில் வலமாகச் செல்கின்ற னவ்வெல்
லைச் சிவழி ரான்மற், திருக்கோது மணிவாய் விர
திமுகம் பார்த்திதனை யியம்பல் செய்தான், முருக்
கோடு பொருவாயாய் நினக்குருவாய் மூதுலகுக்
கநங்க னாக, மருக்கோலைந் துடையாளை வரப்பணி
த்தாமவ்வுன்னுந்து மதிக்குழ் கின்றான். (உ)

ஆங்கவனைக் கீழ்த்திசையி ன்ணிமணிக்குோ புர
வாய்த லாருச் சென்று, பாங்குபெறக் காணுதியெ
ன் றருள்புரிய வருடலைமேற் பரித்துத் தாழ்ந்து,
நீங்கிவிரைந் தவ்வாறு சென்றேகி வலமாக நேரே
போந்த, தேங்கமழு மலர்க்கணையான் திகழ்தருபு
த் தெழிலுருவந் திளைப்பக் கண்டாள். (ங)

வேறு.

கதிர்மணீ முடியுந் திலகவா ணுதலுங் கமலநேர்
விழியும்வார் மூக்கு, மதிநிகர் முகமும் பவளநேர்

வாயு மகரகுண் டலந்திகழ் காதும், பொதியவிழ் மலர்த்திண் கணைநெடுங் களமுவிற் பொலிந்தகைத் துணையுருசே வடியு முதிரழ் கெறிப்பக் கண்டவ ளோடி முயங்கினிள் புனைமென் னிழ்லின். (ச)

கணவனைத் தணந்த காரணத் தானும், கடுத்தவ முழந்தமை யானும், வணர்நெடுங் கூந்தற் குணங் கிய வுடல மலிந்தது வீங்கின் முலைக, ணினர்தரு மரைஞா ணிற்றது மார னிறமெலா நெடுங்கணீர் கழுவிற், தணவுநெட் டுயிர்ப்பு நீடிய தின்பத் தவ சமாய் நின்றதா ருயிரே. (ரு)

விழுவிய வுருவம் விமலனா ரருளான் மேவிய ஸ்வங்கணை மதனூந், தழுவிய மனையான் முலைமுக னெழுங்கத் தடநெடு மார்பினுன் முயங்கிக், கெழு விய கேண்மை யன்புமீக் கூரக் கிளர்ந்தபே ரின்ப வெள் ளததுண், முழுகியொன் றானா னிருவருந் தம்மு ளொத்தனர் முடிவிலாக் குணத்தால். (சு)

நெடிதுபோ திவ்வா றிருவரும் புன்னை நீழலின் முயங்கிய பின்னர்க், கொடிகளா னினைத்த மணி நெடும் புரிசைக் கோயிலுட் புகுந்தியி லேற்றி, ன டிகவ்வார் கழலிற் பணிந்தன ரிதயி யன்புட னொரு புடை தின்றாள், கழவிரா வியவைங் கணையினா ன மையாக் காதலிற் பழிச்சன்மே யினனாள். (ஏ)

ஜே லு ஹ.

மடவர்க ளேனுந் தீர்நனைக் காணினெண் வடிவி
ன் மாட்டு, தட்நவில் கின்ற நின்ன லத்தரு மியல்
பைத் தேற்று, மிடனிய பூவா னூரி னிருந்தரு ளிலி
ங்கத் தென்றுங், கடவுளர் போற்ற வைகுங் கடவு
ளே போற்றி போற்றி. (அ)

சகலதத் துவத்தின் மாட்டுஞ் சார்ந்தசைக் கின்
றான் யாவன், சகலதத் துவத்தி னானுஞ் சகலமும்
படைப்பான் யாவன், சகலதத் துவத்தி னானுஞ்
சார்தாத் தலைவன் யாவன், சகலமும் யாவ னந்தத்
தானுநின் சரணம் போற்றி. (ஆ)

முறைமுடி தனக்கு மெட்டா வாய்மையை யாத
லானின், னிறையரு ளியல்பை யாரு நினைத்துரை
வல்லா ரேனுங், குறைவிலன் புடையார்க் காகக்
கொண்டனை யுருவ மற்று, னிறைவநின் பாதம் யா
னு மேத்துதற் குரிய னானேன். (க)

திருமதி மார்ப னோடு திசைமுகத் தமர னோடவ்,
விருவருங் காண வொண்ணு வெம்பிரா னிரங்கி யி
ங்குப், பொருவருங் காட்சி தந்தா யாதலிற் புன்மை
யேனு, மருமலர்ப் பாதம் போற்றி வாங்கொளற்
குரிய னானேன். (கக)

)கொடிமரந்திரண மாதிரிழைதர வலைக்கு மென்
கா,னெடியபொன் வரையைமுட்டி மறித்திடி நெர்
நத தேபோற், கடவுளர் முனிவர் ஓநஞ்சங் கலக்கு
மென் வலிமை காட்டி, யடிகள்பாற் பிழைத்த குழ்
ற மனைத்தையும் பொறுக்கல் வேண்டும். (கஉ)

வேறு.

மணமாரு நறுங்கடுக்கை வானவநா யேற்குனதா
ண் மலரிற் பத்தி, தணவாமை வேண்டுமுருத் ததி
யேனுக் களித்தலீனும் றவத்திற் றக்கோர், கணநா
ளுந் தொழும்ந்தக் கழநகர்க்குப் புட்பதனவ புரம
தென்றுங், குணமோரெட் மிடையாய்க்குப் புட்பத
ன்வேச் சுரனென்றுங் கூறல் வேண்டும். (கங)

கலியாண மெமக்களித்த காரணத்தாற் கலியாண
புரமென் றார்க்குங், கலியாண சிகரமெனக் காமாசி
க ரத்தினுக்குங் கடவு ளேறே, கலியாண நாதனெ
ன நினக்குமிரும் பெயருறுக கண்டோ ரெல்லாங்,
கலியாணந் தனைப்பெறுக வெனத்துதித்து வரமிர
ந்து கசிந்து நின்றான். (கச)

காமழிவ ளிரந்தவரங் கண்ணுதலார் கொடுத்தரு
ளிக் காரந்தா ராக, வாமமே கலையிரதி மறுவலுந்த
ன் கணவனெடு மறைக ளெட்டாச், சோமசே கார்
பூசை தூயசிவ லிங்கத்திற் றுலங்க வாற்றி\யேமமா

பூவாநாரபபுராணம்.

ராதமதிருக்கைக் கேகியார் வளாயின்ப மெய்தி வாழ்
ந்தாள். (கரு)

எளங்கமுழு ஆதுமகலக் காமவேட் கசளங்கங் கல
ந்த சூழல், வளங்குலவு மகளங்க புரமாகு மதுதிரு
மங் கலத்தின் வாழு, மினங்கதிர்வெண் மதிமலைத்
தார் சன்னிதியின் வீற்றிருக்கு றியல்பி ஆனான்,
துளங்கலிலா வரம்பலவுங் கொடுக்குமதன் பெரு
மையெவர் சொல்ல வல்லார். (கசு)

நன்னாக மணிந்தவர்தந் திருவருளாற் சென்றிரதி
நறுமட வாளி. மன்னாக மணிமுலைகள் கலந்துழக்க
த் தழுவிபுள மகிழ்ந்து நின்ற, புன்னாக மரச்சூழற்
னையெவரும் புன்னாக புரமென் பார்க, டன்னாமமு
ரைந்தவரு மிடரகல மங்கலங்க டழைக்க நிற்பார். (கசு)

இவ்வாறு சூதமுனி மதன்வழிபாட் டினைப்புகல
னியல்பி னோற்குஞ், செவ்வாய்மை முனிவர்கள்
கேட்டொன்று வினாவுவார் சிவபி ரானமு, நவ்வா
லி னிருந்துதவ மாற்றுதற்குக் காரணமு மறைக
வென்றாட், கொவ்வாரு மில்லாத சூதமுனி வரன்
முறையே யுரைக்க ஹறான. (கசு)

வேறு.

முதித்தவ முறைமுறை முயன்ற பேற்றினுற்
கதிதருந் பரையெனுங் கருணை நாயகி

சதியெனும் பெயரொடு தக னில்வையின்
மதியென வளர்ந்தனன் னையம் போற்றவே. (கக)
சிவவிதி வளர்தரு செல்வப் புத்திரீக்
குறுபரு வத்தினை யுணர்ந்து கொன்றையி
னறுவிரைக் கண்ணியா னயந்து மன்மலரற்
பெறுமுறை மகிழ்வொடும் பேணி நல்கினான். (௨௦)
கவுரியை மணந்துயர் கயிலை மால்வரைச்
சிவபிரா னிருந்தனன் சிறந்த தக்கன்முப்
புவனமும் பொதுமையி னீக்கி யாண்டனன்
பவனையே மருகனுப் பீடைத்த பான்மையால். ()

இவ்வகை யரசசெய் திருக்கு நாளைபில்
சேவ்விதி னெருமகன் செய்ய வுன்னினு
னெவ்வெவர் தமக்குநன் றெழுதி விட்டன
னவ்வியங்கரத்தார்பா னவிற்ப நண்ணினான். (௨௨)
ஆதனத் திருந்தவா ற்மல னாயகன்
மாதொடு மிருந்தமை கண்டு வையக
நீதியி னரச்செய் நிலைமைத் தக்கனும்
பேதைமை யாலுளம் பிழைத்தி தெண்ணினான். ()
இறையீவன் சேவகற் கெழுத வில்லவட்
கறைகழற் சணவன்மா னுக்கற் காரியன்
முறையில மரம்ற்கு மருகன் மூப்பினு
மறைகாந் நெறியிலை வணங்கல்வேண்டிமே. ()

கொழுந்தின் மதிமுடி க்காண்ட முக்கண
 னெழுந்திலன் வணங்கல னின்சொற் சொல்லிலன்
 உழுந்தள வாயினு முறவென் றெண்ணிலன்
 விழுந்ததின் நிவனுற வென்று வெம்பினான். (௨௫)

மாலுமற் றமரநு மறையு நாடொணுச்
 சீலமெய் யுருவினைத் தெரித ராமையாற்
 ரோலுடை யாதியே சொருப மென்றுளஞ்
 சாலவு மிகவிச்சாற் றுது மீண்டனன். (௨௬)

அழித்தனன் சிவபிராற் கான்ற வன்பினைக்
 சுழித்தனன் மகனையுங் கட்செ விக்குலஞ்
 செழித்ததோ லாதிபுஞ் செப்பி நாதனை
 யிழித்தனன் பழித்தன னெவருங் கேட்பவே. ()

மாயனா தியர்தமை வருவித் தொய்பெனத்
 தூயதோர் வேள்வியைத் தொடங்கி நின்றன
 னாயதோர் செவ்வியி லகில மீன்றவ
 ணையனார் திருவடி நயந்து தாழ்ந்தனர். (௨௭)

எம்பிரான் வேள்வியொன் றெந்தை யூக்கின
 னும்பரா ரனைவரு மொருங்கு போந்தன
 ரிம்பர்நா னீயுமே யிருந்து ளாழினி
 யம்பர்நா முப்புற வருளல் வெண்டுமே.
 சிறுமைமுன சிறுவிதி யென்று செம்மலாங்
 ஈயவர்க ககாதென வுன்னி நிற்பினு

நறுவிரைக் கடுக்கையாய் ஸீனங் கேபுகிப்
 பெறுவது வேண்டுமிப் பெழறி நல்கென்றான் (௩௦)
 மாறுபட் டவன்மகம் வளாககின் ஸூனது
 நீறுபட் டொழிவது நீயு மீங்குறின்
 வேறுபட் டுடலமும் வெறுப்பை யென்றுதன்
 கூறுபட் டவட்கிது குழகீனோதினான். (௩௧)
 பெண்மையி னறிவுதான் பேசற் பால்தோ
 வெண்மையி னுலகெலா மீன்ற நாய்கி
 யுண்மையை நாயக னுரைத்தும் வேள்வியின்
 வண்மையைக் காண்டிலே மதியி னூக்கினான். ()
 தண்நதிடத் திருந்தவ டமியுள் செல்லுமுன்
 ஹ்ணர்ந்தவ ருணர்வின னுழைச்செ னந்தியைக்
 கணந்தரு பரிசனங் காமர் கன்னிபாற்
 புணர்ந்துடன் செல்லுமா புகலென் றேவினான். ()
 அடிகளா ரருடலைக் கொண்டு நந்தியு
 மிடிகளா மெனமுர சியம்பும் வாய்தலிற்
 கொடிகளார் படைக்கணக் கவர்க்குக் கூறினான்
 தொடிகளார் கரத்தவட் சூழ்ந்து செல்வேன். (௩௪)
 ஈண்டின கண்ங்கண நர்த ரீண்டினார்
 வேண்டின பரிசின்ம் வேறு தொக்கன்
 நீண்டவ னறிகலர னெஞ்சு போன்மென
 மாண்டதற் பாங்கியர் மருங்கு சூழ்ந்தன. (௩௫)

பெய்வளைத் தேர்னிணைப்பெயர்ந்து சென்றனள்
கையணி வேள்வியஞ் ஸாலை கண்டன
லையனை யடுத்தள ளவன்ம கிழ்ச்சியைச்
செய்யிலன் மூங்கைமைத் திறத்தை மேவினான். ()

அன்னையை படுத்தன ளவனா மூங்கையின்
மன்னின ளேனையோர் கீரடி மன்னகே (௧௨௭)
இன் டு ணம் பாவரு மிகந்த பெற்றியைத்
என்னையே தான்பொருந் தலைவி நோக்கினாள் (௩௭)

அலமதித் திருந்திடு மமார் தங்களைக்
கவலையின் முனிவார் கணத்தை யாழியு
முவமையி லாதவ ளுருத்து நோக்குபு
சிவமலி சிலமொழி செப்பன் மேயினாள் (௩௮)

வேறு.

எல்லாம் வல்ல வீச்சுரனு யெவர்க்கு மேலா யி
ருப்பவனாய்ச், சொல்லா ருலக மனைத்தினையுந் தோ
ற்று நிமித்த சாரணனாய், நல்லார் வணங்கு முருத்
திரற்கே யல்லால் வேறு நண்ணுவதோ, வில்லா ர
முல்வேள் வியினியிர் விதியாற் பகுக்கு மிப்பீரகம்.

வேறு.

எச்சமு மவரே மனுக்களு மவரே யிருந்துவிக்க
களுமிய மாணும், உம்-முத் தழுவும் பசுக்களு மவ
ரே வயங்கியு வவிகமர்ச் சியமும், பொச்சமில் பு

ரோடா சமுமவ ரெச்சப், பாருளெலா மவரதன்
பயனுங், கச்சமில் கன்மப் யனுமற் றவசேய்வை
யருள் கருத்தனு மவரே. (ச0)

வேலு

இகலி லப்பய னனைத்தையு மேற்பவ ரவரே
சகல வித்தைக்குஞ் சகலபூ தத்துக்கு நறுந்தே
னகும லர்ப்பிர மற்குநல் வீச்சுர ரவரே
யகம ஹத்திடும் பிரணவப் பொருளுமன் னவரே. (1)

சிட்டர் தங்களைக் காத்துந்துட் டரைச்சினந் தி
றுத்து, முட்டி லாத்தரு மத்தினை நிறுத்தியு முறை
செ, யட்ட மூர்த்தியுந் தத்துவா தீதரு மவரே, சுட்
டொ ணுப்பரஞ் சோதியாம் பராபர ரவரே. (ச2)

அகில காரண ராயரு மறைகளின் முடிவிற், நிக
ழ்சொ ருபராயத் திரிபுர தகனரா யிருக்கும், பகவ
னுனவ வ் வீச்சுரன் பக்கமே யல்லாற், புகரில் பாக
ம்வே றொருவர்பாற் பொருந்து வ் திலையே. (ச3)

சீத்த தத்துவன், சச்சிதா னந்தனத் துவிதன்
முத்தன், முத்தியை யளிப்பவ னெனமறை முழங்கு
மத்த னும்பெரு மாற்குவி யளித்திடா தெவ்வா
றுத்த மப்பெரு வேள்வியுங் களுக்குற முடியும். (4)

மத்த கப்பெரு வேழத்துவாய் மடுத்திடு கவளக்,
கொத்தினி ன் றுகும் பிதிரினைக் கொண்டிடும் பரி

க்கும், பித்த னுக்கென நிவவளர் வேள்வியிற் பிறர்
க்கும், வைத்த தாமவிப் பர்கம்வே றகவைத் தில
தே: (சுடு)

ஹமக்கு வேறுநா னுலன்றதுண் டாமெனி னு
னித்திட், டெமக்கிங் கொப்புற வியம்புமி னென்றி
றையவனார், தமக்குத் தீங்கலாத் தன்மையைச் சபை
யுளோர் கேட்ப, வமர்க்கும் வான்விழிச சதியெனு
மன்னைகூ றினளால். (சுக)

வரித்த தொய்யின்மென் முலையினுள் வாய்மை
யைக் கூறச், சிரித்த னன்பக லோன்முகந் திரிககி
ளன் சோமன, றிரித்த னன்முக மெனமயிர் செந்
கையாற் பிடுஞ், சரித்த னன்விழி பகன்கரந் தூக்
கினன் கனலோன். (சுஎ)

சிரந்து ளக்கினர் சிலர்சிலர் பிதிகுன ரோட்ட
ங், கரந்து ளக்கினர் சிலர்சிலர் கதத்தெர்டு பார்த
தா, ருரந்து ளக்கினர் சிலர்சில ருருவநா வசை
த்தார், வரந்து ளக்குவா ரனைவரு மவமதித் தள
ரால். (சுஅ)

கருத்த னாதமை யாவரு மிகந்தமை காணப்,
பெருத்த வான்விழி சேந்தன பெயர்ந்துவீரா புரு
வந், திருத்த மார்துத லேறின, சேயிதழ் துடித்த,
துருத்தி ராணிமிக் கேளுங்கிய சினத்தினி துரைத்
தான். (சுக)

நடுநிலைபிழைத் தல்லது நிரடினம்ற் தவர்தாங்
கெடுவ் தற்குது காரண மா, லகேட் டிலிர்கோல்
கடுக துங்ளைப் பிளப்பர்முப் புரங்கனம் படுத்தே.
ரடரும் வையக மனைத்திற்கு மவன்றே * சாத்தா

காவி நின்றொளிர் கண்டனாக் கினியிந்த வுடல
மேவி நிற்பதற் குரியதன் றிதனைவல் விரைந்து
பாவிதகனாக் கொருமக னெனும்பழி பாற
நீவிநிற்பதே நிலையெனத துணிபொருணி றுத்தாள்.

உரிய யோகத்தி னங்கியை யொளிர்தரு வேள்வி,
யெரிய னோடுற வியைத்ததி ளிம்மென விற்றங்கிப,
பிரிவு செய்யுதன் னுடலினைப் பெயர்ந்துபோ ய்
மைய, வரைய் னில்வயி னொருமக னெனவவ தரித்
தாள். (௧௨)

மணங்கொள் கோதையாள் வளரழன் முழுஞத
னோக்கி, யுணங்கி னார்சில ராவவென் றுரைததனர்
சில்லோர், பிணங்கள் பேராளருந் தார்சிலர் சிலர்பெ
யர்ந் திரிந்தா, ரணங்கு முள்ளின ராயின ரனைவரு
மாங்கே. (௧௩)

உலக நாயகி யொண்டழற் குளித்தமை யோடிப்
பலநங் கூறினர் பரம்பொரு ளாகிய கயிலைத்

தலைவர்வெந்துற வாங்கியார் சடையினைத்தரைமே
லிலக மேத்தின ரெழுந்நின் வீரபத்திரனே (ருச)

உருத்திரப்பெயர்ச் செம்மலார் சினமேலா மொ
ருங்கே, யுருத்திரன்டென வெழுந்தொளி ரொரு
தனி வீர, னுருத்த திண்படைக சரத்தி னன் வேரு
ச்செயு முருவ, னுருத்த கண்ணினன் றந்தையொ
ண் மலரடி பணிந்தான். (ருரு)

வணங்கி நின்றமா வீரனே வள்ளலார் விடுப்பார்
பிணங்கி யாற்றாறுந் தக்கன்வேள் வியைப்பெரி தழி
த்தக், கணங்கொ டேவரைக் கண்டதுண் டம்புரி
யிட்ப்பா, லணங்கு மர்ய்வுற வவமதித் தாரொழை
யென்றார். (ருக)

அருளிச் செய்யுமு னருந்தழல் கொழுந்துவிட்
டாங்கு, வெருளிச் செய்யுந வீரன்வெஞ் சினந்தலை
மீக்கொண், டிருளிற் செய்யுட லெறுழ்க்கணத் தீட்
டமோடேகி, மருளிச் செய்ம்மனத் தவரழற் சாலே
பை வளைந்தான். (ருஎ)

எட்டுத் திக்கிலுஞ் சாரதத் தலைவரை யேவீ
முட்டுச் செழ்தனன் வானமுங் காவலா முடித்தா
னெட்டிப் பல்பில பாதலத் துறவகை தடுத்தான்
கட்டிக் கொண்டனன் முன்னுறக் காவலினைத்தும்

வேலை

வீரனென்ற பெயரை விளக்குவான்
பாரவில்லினை வாங்கிப் படர்ந்தனன்
கோர வெங்களை கொம்பெனத் தூண்டினான்
சாரதப்படை யஞ்சம ரேற்றதே.

குமுதம் வேழக் குழாமரிப் போத்துற
நிமிர்பெருந்திற நீங்கிக் குழைந்தெனச்
சமரவன்படை தாங்கிய தேவர்க

ளமர ரென்னும் பெயருமற் றாரோ.

(௬௦)

தக்கன் சென்னியு மெச்சன் றலையையு
மொக்க வீசி யொலியழ லிட்டனன்
பக்க வங்கியின் பற்கையும் வீசினான்
செக்க ராதவன் பற்களைச் சிந்தினான்.

(௬௧)

பகனி ருங்கண் பறித்தனன், சோமனை
முன்ன முங்க முழுவதுந் தேய்த்தனன்
நிகரி லாத பிருகுவை நீண்மயி
நிகலின் மேலத ரத்தை யிறுத்தனன்.

(௬௨)

அவம, தித்த வவாவர்க் குத்தக
வெவரு மஞ்சவெஞ் சாமை யறுமுறை
யுவமை யில்படை யான்மிக் குஞற்றினான்
தவலி லாத சயப்பெரு வீரனே.

சிரங்க ளற்றன ர்ற்றன ிசயநாக்
சரங்க ளற்றன ர்ற்றன ர் காதுமூக்
சூரங்க ளற்றன ர்ற்றன ரொண்கழல்
வரங்க ளற்றன ர் வானவர் யாவரும்.

(௬௪)

நிலத்தி லேழறைந் தார்சிலர் நீர்நிறை
கலத்தி லேமறைந் தார்சிலர் காமர்வான்
றலத்தி லேமறைந் தார்சிலர் சார்முகிற்
சூலத்தி லேமறைந் தார்சிலர் கூடியே.

(௬௫)

பிணத்தை யேனிகர்த் தார்சிலர் பீடறப்
பிணத்தி லேகரந் தார்சிலர் பில்கிய
நிணத்தி லேகரந் தார்சிலர் நீன்குடற்
கணத்தி லேகரந் தார்சில ரென்செய்வார்.

(௬௬)

நான்மு டத்தனை நண்ணின ரோர்சிலர்
மான்ம ருங்கு மரியின ரோர்சிலர்
கூன்மு கச்சிலைகொண்டகை வீரனைப்
பான்மை யாற்பணிந் தாரிரு வேர்நமே.

(௬௭)

வேறு.

இன்னவா ரெருவீரன் றனைக்கொண்டே யமரர்
வலி யிறுத்த பின்னர்த் தென்னரா வணிமாரபுரிம்
வரையிற் றவம்புரியுந் தேவ ராத் தென்னுமோ ர
ரையனுக்குப் பகைகடப்பக் கொடுஞ்சிலையை யீந்

தா ரிப்பா, னன்னர்நான் முகனேவத், தேவரெலா
மரியதவ நண்ணி னூரால். (காஅ)

அரிதான தவநெடுநா ளாற்றுமம் ரருக்கிரங்கிய
மல னூர்தாம், பெரிதான வரமளித்துத் தக்கனுக்
குத்தகர்த்தலையைப் பிழைப்பக் கூட்டி, யுரிதான
கங்கைநதி தீரத்தில் வானெட்டி யுயர்ப்புன் கை. விரி
நீழன் மாதத்தடியில் யோகிருந்தா ருயிர்களெலாம்
விடு சேர. (காசு)

எம்பெருமான் யோகிருந்த காரணத்தை யெடுத்த
துரைத்தா மிமையார்க் கெல்லா, நம்பியதோர் முக
மான வழங்கடவுள் கொடுஞ்சாப நண்ணிப் பின்
னி, நும்பர்பிரான் றிருவருளால் வில்வவனத் தொ
ழித்துய்ந்த வாறு கேண்மின், பம்பியசீர் முனிவ
ரர்கா ளெனச்சூத மாதவத்தோன் பகர்த லுற்றான்.

மன்மதன்வழிபடுசருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௫௨௬.

அக்கினிசாபந்தீர்த்தசருக்கம்.

முலைக்கு மன்னவ னாகிய மகிதவ முமையச், சிலை
க்கு நன்மக ளாகிய தேவிதுன் பனைத்துந், ஒதலை
க்க வஞ்சக மனைத்தையு மாக்கவுந் தொன்றே, நி

லைக்கு மன்பனை யபைசுவா னெடுத்தவ முழந்
தாள். (க)

அரவு நாண்மதிக் கண்ணியு மணிந்துபுன் னாக,
விரவு நீழலில் யோகிருந் தவர்வினை யாட்டாம், பிர
ம சாரியாய்ப் பேரமு கெறிக்கும்வேற் றருவின், வ
ரனி லாவிய தவம்புரி காலையின வந்தார். (உ)

முஞ்சி நாண்மிசை விளங்கவோர் கலையிடை மு
ழங்கத், துஞ்ச தூலின்முப் புரியின்மாள் றோலி
மார் பிலங்கச, செஞ்ச வேநிமிர் பலாகசெய தண்
டுகையேந்தும், விஞ்ச நீலசா தனமணி விரதி
யைக் கண்டாள் (ங)

அன்ப ருக்கிவ ரன்பரென் றகமதித் தெழுந்து,
மின்பி றங்கிய தாண்மிசை விரைமலர் தூவித், த
ன்பு சுந்தொழிக் கரங்களைக் கூப்பிமுன் றுழந்திங்,
கென்ப டர்ந்தவா மென்றவட் கெம்பிரா னியம்பும்.

காரி கைக்கெலா மாகர மாய்க்கதி ரெறிக்குஞ்
சீநி யைந்தநின் றிருவுரு முழுவதும் வாடத்
தாரி யைந்தபூங் குழலினாய் தவம்புரி சுவதோ
நாரி யைந்தநா யகன்புய் நண்ணுவ தொழிந்தே. (ஈ)

அரிய மாதல மார்த்துவ தறிந்தனங் கயிலைக்
கிரியில வாழ்தருஞ் சூலியைக் கெழுவுதல் வேட்டா

யுரிய னோவுன தழுகினுக் ஶ்ராகமுமெலும்பும்
பெரிய தோலுமிக் கணிந்துபிச்சையிற்றிரி பிச்சன்

என்று தான்பல பொருளையுந் தொழிலையு மிழித்
து, நின்று கூறியே நிருமல னாகிய விரதி, மன்ற யா
முனை யொத்தன் மிளமைபால் வளத்தா, லொன்று
மாண்டெழி லாதியர் லெனையுறு கெலாந். (௭)

தீயில் வைத்தநெட் டீசிகள் செருகிய தென்ன
நாய கன்கரந் தசகியா டியநறு மொழிகள், பாய்ச்
செஞ்செவி புதைத்தன ள் பதைத்தன ள் விவவென்
றாயு மந்திரம் பன்முறை கிளந்துருத் தறைவாள்.

வேறு.

யாவ னொருவன் வினையாட்டா லெல்லா வுயிர்க்
கு மைந்தொழிலு, மேவ வினிது புரிகின்றான் வே
தன் முத்தலோ ரெவனருளாற், ருனி ல்திகா ரம்புரி
ந்து தக்க ஞான மடைகின்ற, ரேவ வவனை யென்
பொருட்டிங் கிழித்துக் கிளந்தாய் போவென்று. ()

வேற்றோ ரிடத்தை மேவுவாள் வினைந்து நடந்
தா ளதுகண்டு, தோற்றா வருவின் வந்தவர்தாஞ்
சிவன் முருவ மிகத்தோற்றி, மாற்றா முலைமேலு
த்தரிய மருங்கு போந்து பிடித்திர்த்தா ராற்றா வெ
குளி யொடுந் திரும்பிப் பார்த்தா ள்கில கராணி

செய்ய சட்டையும் வெண்ணீறுஞ் சிறந்த ஹதலு
ங் கண்மூன்றுங், கையு லணிந்த மழுமானுங் கா
கோ தாப்பூண், மணிமார்பும், வெய்ய புலித்தோ
லுடையரையும் வேத மணினா புரத்தாளு, மைய
னழகுக் கழசான வங்கமுழுது மெதிர்கண்டாள்.()

கண்ட பெரிழுதே பெருங்கோபங் கைவிட்டகல
வுள்ளத்துப, பண்டு பயின்ற பெருங்கிழமை படர்
ந்து வளர்ந்து கொழுந்துவிடக், கொண்டு வளர்நா,
ண் மடமச்சம பயிர்ப்பு நான்குங் குடிபேரக, மண்
டி யெழுந்த நெடுங்காதன் மருங்கு, தெரியா வகை
காந்தீரள. (௧௨)

முழுது முணர்ந்த பேரறிவின் முதல்வன் பாத
முடிசாய்த்துத், தொழுது விழிதுண் டுளியரும்ப்த்
துளங்க விடைநாத் தழுதழுப்ப, விழும வுடலின்
மயிர்ப்புளகம் விரவ மிடற்றை மகிழ்தூர்ப்ப்க், கெ
ழுவு மினிய குளிரமொழியாற் கிழமை தோன்ற
மொழிகுவாள். (௧௩)

வேறு.

உறுமுறை யறியார் போல வுத்தரீ யத்தைப் பற்
றி, முறுவலோ டீர்த்து நின்றும் முக்கணுமுறை
மை பொல்லா, நிறுவிய நினக்கு யானு நிகழ்த்துவ
துளதே யீயீகு, மிணுவினை புரிதல் வேண்டா விடு
விடு மிளிர்நூற் தானே. (௧௪)

மாதரார் வதுவை காறுழை வாய்ந்திடுங் குரவர்
பாலர், தீதறு வதுவை முற்றிற் றிருத்தகு கீணவர்
பாலர், காதலர் தமக்குப் பின்னர்க்குச் சான்முனைப் பா
ல ரென்ற, னாதனே யெக்கா லத்து முதன்மைநன்
மடவார்க கின்றே. (கூடு)

கொளற்குரி மரபி னோருங் குரவராற் பெறுவ த
ன்றி, வெளிற்றறி வுடையார் போல மிறைசெயல் வ
ழக்க தன்றே, பிளிற்றிபத் துரிவை போர்த்துப் பிர
மனோர் சிரத்தைக் கொய்து, களித்தெழு கால னாவி
காற்றிய கடவு ளேனே. (கூசு)

அருளிய வடிக ளேவ்லகற்று வரகிலத் தில்லை, பெ
ருமநிற் பெறுதல் வேட்டே பெருந்தவ முழுக்கின்
றேன்யான், ஈருணைகைக் கொள்ள வேட்டே காத
லித் திருந்தா னெந்தை, யிருநில மிழித்துக் கூறு மி
துசெய லேற்றுக் கென்றான். (கூஎ)

நகைமுகத் தினைய கூறி நறுந்தளிர்க் கரத்தாற்
கொங்கை, முகைபொதி தானை தன்னை முதல்வனார்
கையி னீங்கத், தகைபெறப் பற்றி மெல்ல விர்த்தன
டலைவர்தாமும், புகுதக வென்று மெல்ல விட்டன
ர் கழிலை புக்கார். (கூசு)

மேதகு வசிட்ட னாதி விரதிய ரெழுவர் தீதம்மை
ங், காதலி ஷினைந்தா ரையர் கருத்தறிந் தீங்கு வல்

லே, மாதலு, ரெழுவர் தழீழும் வந்தடி பணிந்து'நின்
ரூர், நாதரங் கவரை நோக்கி நகைமுகத் திதனைச்
சொன்னார். (௧௯)

பகைக்குடை யாத வாற்றற் பணிவரைக் கரைய
னம்பான், மகட்கொடை நேரும் வண்ண மாபினு
ற் பேசி நீயிர், தகச்செயும் வதுவை நாளுந் தந்திர
த் தாய்ந்து செப்பி, யகத்துறு மடவா ரோடு மடுத்
கிவண் வருக வென்றார். (௨௦)

எம்பிரா னருளிச்செய்ய வெத்தவஞ் செய்தா மெ
ன்று, நம்பிய முனிவர் தாழு நலத்தகு மடவா ரோ
டு, மும்பர்நா டளந்து நிற்கு முயர்வரை யிமையரு
சார்ந்து, வம்பென வடுத்த தங்கள் வரவினைச் செ
ப்பிவிட்டார். (௨௧)

செல்லுறு தூத வார்த்தை செவித்துணை நிரம்ப
லோடு, நல்வர் வெய்த வெந்த நற்றவஞ் செய்தா
மென்று, கல்வரைக் கரையன் சுற்றக் கணத்தொடு
ங் களிப்புத் துள்ள, வில்வரை யகன்று வல்லே யெ
திற்கொண்டு போயி னான். (௨௨)

பாத்திய மாதிரி நல்கிப் பூயின்மனைக் கொண்டு புக்
குத், தூத்தகு பிடுசி யிடுத் துளக்கற விருத்திச்
சால, வேத்தரும் பூசை யாற்றி யிறைஞ்சிமா தவ

ரை நோக்கித், தேத்தடைசுகமந்த கேட்டுச்சிலம்
பினுக் சரையன் சொலவானு. (௨௩)

வேறு.

கற்றை வார்சடை யந்தணிர் தண்ணுறு செயலா,
லிற்றை நாளலா லில்லையா னிரும்பயன் பெறுநாள்,
பொற்ற வான் பொரு ளனைத்தையும் பொருந்தினே
னின்மே, பற்று தூய்மையும் பெற்றுளேன் புடர்வி
னை தவிர்த்தேன். (௨௪)

மங்க லத்தன வனைத்திற்கு மேதுவாய் மலிந்த,
துங்க ணல்வர வுறுதவத் தீரும தருளாற், றங்கு
கின்றனர் சசலகர் மத்துட னெவ்ரு, மிங்கு துங்க
ளுக் கெய்தவேண் டுவதிலை யேனும. (௨௫)

சுண்டு நீயிர்வந் தருளிய காரண மியம்ப, வேண்
டு மனென விரந்தனன் வெற்பினுக் கரசன, ழுண்
ட காதலை நோக்கினர் முப்புரம் பொடித்தார், தூ
ண்ட வேகிய தூதரான் துறவரங் குரைப்பார. ()

வரைக்கெ லாமொரு மன்னவ மாசறு தவத்தி,
ளிரைக்கெ லாமொரு பிறப்பிட மாய்நிகழ் பவநின்,
னுரைக்கு வேறெதி ருரைப்பவர் யாவரெம் வரவு,
தழைக்குள் யாவர்க்கு மங்கலந் தருவதே யாகும். ()

தக்கன் மாமக னெனப்படுஞ் சதியெனுந் தலைனி,
தக்கன் தேவன்வியி லுடலினைத் தணந்துவந் துனக்

குத், தக்க மரமக ளாய் தரித்தன டவத்திற், றக்
கன் வேள்வியை யழித்தபின் றலேவனு மிருந்தான்.

மலைக்கெ லாமொரு மன்னரின் மகளவண் மேரு
ச், சிலைக்கை நாதுநக் கேதிரு மனையாங் கிழமை,
நிலைக்க நோற்றனன் பிறவிக டொறுநிகழ் தவந்தா,
னலகக வீசனே மருகஞ் நற்பயன் பெற்றாய். (உக)

என்று மாதவா கூறலு மிமவரைக் கிழவ, னன்
று கூறுவா னுனமறை முனிவிரென் மகளைக், கொ
ன்றைமலையார்ச் சூரியளாம் படிஞ்றுத் தன்மயான்,
மன்ற லோதியின் மாதவப் பயனுமுற் றியதே. ()

காளி யோடுவா தாடினா கடனெடும்பாயல், வா
ளி தூண்டினார் தமக்கியான் மகட்கொடை நோர்ந்
தே, னாருந் நாயகர் வணர்ந்திட வருகவென் றறைந்
தான், கோளி லாவெழு முனிவருங் கொண்டுனர்
மகிழ்ச்சி. (ஈக)

ஆய செவ்வியி னுருந்ததி யாதியோர், மலைக்கு,
நாய கன்றனி மடித்தலத் திருந்துநா ணெய்தித், தூ
ய தன்முசங் கவிழ்ந்துகைத் தொழுகளை யெண்ணு
ந், தாயை யன்பிறை் கொண்டுதம் மடித்தலத்
திருத்தி. (ஈஉ-)

சந்த னங்கமழ் குங்குமங் கணிகடாம் பூலங், கொ
ந்த லர்த்தொடை மங்கல வாழ்த்தொடுங், கொடுத்

அக்கினிசாபந்திர்த்தசருக்கம். கௌரு

தார், மந்தி ரத்தநி யுடடுமீதவாமமைமொழிந்து,
சுந்த ரத்தநீ ராஞ்சனஞ் சுழற்றுவித் தனரால். ()

சுற்ற நாபபண்வ வரறுபூந் தேரகையன் னவளே
ப், பற்ற லார்புரம் பொடித்தவர் பாலனென் றுரி
மை, மூற்ற வீக்கிய முனிவார் கையுறை முகந்த
ங், குற்ற சீரிம வான்விடை கொண்டுடன் பெயர்ந்
தார். (௩௪)

வெள்ளி மால்வரை யடுத்தனர் விமலனே யுமை,
யாள், கள்ளு லாமலர்க் கூந்தலிற் கடுக்கைவான் றொ
டைய, னள்ளு நீர்மைசெய் திடுவதே யினிநடப்
புத்தென், னுள்ள நீர்மையை யுரைத்தன் ரொருபு
டை நின்றார். (௩௫)

கருணை நோக்கமும் வரங்களுங் காசறு முனிவர்
க், கருளி. நாயகன் றிருமுக மனைவரும் வருமா,
பொருளில் பூதர்கைக் கொடுத்தனர். போக்கின ரே
ற்ற, மருவு மோகையின் வணங்கியா வரும்வழிக்
கொண்டார். (௩௬)

அண்ட மீமிசை யமர்தரு வீரபத் திரீனும், பண்
டு நாடிணன் வெரிநெலும் பெடுத்தபண் ணவனுங்,
கொண்டன் மேனியர்ன் குவிமுலை மரதெனப் பேர்
தக், கண்டு காதலித் திறையவ னுயிர்த்தன தல
னும். (௪௦)

பாத லத்தமர் காலவங் டிப்பெயர்ப் பரம
 நாத ஸ்டகேச் சுரனவை யறுக்குங்கூர் மாண்ட
 ரோதுருத்திரர் பதினொரு வருமுலப பில்லாப்
 பூத் ரோடுசென் றிறுத்தனர் புண்ணியன் கயிலை. ()

தேவர் முப்புத்து மூவரே திகழ்கண மூவா
 ரோவி னுற்பத்தெண் ணீயிர முனிவரொண் கமலன
 பூவை நேர்நிறத் தவன்முத லனைவரும் போந்தார்
 சேவின் மேலெழுந் தருளிஞர் திரிபுர தகனர். ()

முரசு மார்த்தன வால்வளை நரன்றன முகிலிற்
 பிரசு மாமலர் வானவா செர்நிந்தனர் பெயர்ந்தார்.
 விரைசெய் சாமரை யாதிகண் மிடைந்தன விலங்கற்
 கரசு னாகிய ஶிமவரை யடுத்தன ரமலர்.

கயிலை நாயக ரடுத்தமை யறிந்துகல் லடுக்கம்,
 பயிலு மோங்கன்மன னவன்பல வரிசைக ளோடு,
 மெயில்கொண் டாநகர் கடந்துபோ யெதிர்கொண்
 டு வணங்க, வயில்கொள் சூலத்த ராளுப்புரிந் தேய்
 றினின் யிழிந்தார். (சக)

அரிய மாதவம் பேணிய வடுக்கலுக் கிறைவ
 னுரிமை யாக்கர நீட்டின னுலகெலா முயிர்த்த
 பெரிய நாயகர் தங்கைகள் லவன்கரம் பிடித்துத்
 தெரிய மரமறைப் பாதுகை சேவடி தொடுத்தார்

கள்ள லம்புதார்க் கொணுறைவார் சடைமிசைக்
கதிர்ப்ப, மெள்ள வங்கெழுந் தருளிவிண் டொடர்
வரைக் கிறைவ, னுள்ள மொத்தபொன் மனையகத்
துவப்பொடு போந்தார், கொள்ளு நீர்மையிற் பூச
னை குயிற்றின னிமவான். (௪௩)

புதிது கோடித்த வதுவைமண டபத்திடைப்
போந்து, மதிநி லாவிய முடியினார் மணித்தவி சிரு
ந்தீர், விதியி னுவிம வான்வெறி கமழ்புன லோடு,
முதவி னுனல கனைத்தையு மீன்றகன் னினையே. ()
ஏற்று வार्கொடி நாயு க ரேற்றுமா முனிவர்
தோற்று தீயிடை முடித்திடும் வினையெலாந் துலங்
க, வாற்றி வானவ ராதியோர்க் கருள்விடை கொடு
த்துப், போற்று மாதுமை யாளுடன் புணர்ந்துவீர்
யிருந்தார். (௪௪)

துன்ப முற்றிய வுலகினிற் றெல்லுயி ரனைத்து
மின்ப முற்றுற விமவரைக் கோயிலி னிருந்தே
ன்பு முற்றிய வம்மையோ டருட்பெருங் கல்வி
முன்பு துற்றறி யாதவர் போன்முயக் கமர்ந்தார். ()

தேவ ராண்டினு ளொராயிரங் கலவியாற் சென்
றுங், கோவி நேர்விழி யாளிடைக கருத்தரித் திலதாற்,
பூவின் மாதர்க்குக் கணவனார் புணர்ச்சியாற் கருத்
தா, னேவு, னுவா முறாதமுற் காலமா தலினால். ()

கடவு ளாராஃ தறிந்தனர் கண்ணுதற் பெருமான்,
விடலி லாமுயச் கமர்தலின் மென்கொடி யவள்பா,
விடரெ லாந்தபுங் கருத்தரித் திலதெவன் செய்வா,
முடலுந் தானவர்க் கழிந்தயர் மென்வுயங் கின
ரால். (சஅ)

நீறு துன்றிய மேனியார் நிகழ்த்திடுங் கலவிக்,
கூறு செய்யினல் லீர்லுமை யாள்கருத் தரியீள்,
வேறு மந்திர மின்றென் விண்ணவர்க் கரசன், கூற
லுற்றவன் றேவர்கள் குழாத்தினை நோக்கி. (சக)

இமைய மால்வரைக் கோயிலி னெம்பிரான் கலவி,
புமையொ டாட்டயர் தொழிலினை யொழிப்பயா னு
றுவ, லமைவ தேயல தென்றெனை யகற்றினீ ரமரீர்,
துமைய லாலினி யாரெனத் தனித்தனி துவல்வான்.

வேறு.

தருமனைக் கூவினன் சார்ந்து போற்றினு
னிருநிலத் தெங்கணு மியங்கு மாற்றலை
கருவினுள் ஞாயிரையும் பிரிக்குங் காட்சியை
நிருமலன் கல்வியை நீக்கு கென்றான்.
காலனா னுயிர்க்கெலாங் காதி யென்னையுங்
காலகா ல்ப்பெயர் கலந்து ளானவன்
கோலமா ரடியெதிர் குறுக வல்லனே
மாலுவேன் யானென் மறவி நீங்கினான்

வருணனைக் கூவினன் வந்தீர் தாழ்ந்தன
 னிருநிலத் தருநெறியிடத்துஞ் செல்லுறும்
 பெருவலி யுனைபெயர்ந் தமலன் பேணிய
 திருவினை யாடலைச் சிதைக்க வென்றனன் (௫௩)

கீழுறு நடையெனக் கன்றிக் கெடிலாய்.
 மேலுறு நடையிலே விலங்கின் மேலுளான்
 வாழியன் னவனடி மருவு மோர்முனிக்
 கேலுற வடங்கினே னென்செய் வேனென்றான். (௫௪)

வளிமுக நோக்கினன் வணங்கி நிற்பவங்
 களிசெயுந் தென்றலாடிக் கலவி யாளரு
 மளிசெயத் தவமுறு மாற்றல் வல்லேநீ
 பொளிவிழிச் சிவனிடையறுக வென்றான். (௫௫)

விலங்கிய கதியெனக் கலது விண்டொடும்
 விலங்கலி னேறுதன் மேவு மோவவ
 னலங்கலென் றணிந்திடு மராவொன் றுண்ணுமே
 கலங்குமென் னறிவெனக் காற்று நீங்கிற்றே. (௫௬)

வடதிசைத் தலைவனை யழைத்து மாணவ
 வுடலினு முயிரினுக் குவப்புச் செய்பவன்
 கடனாழி தோழனக் கடமை பூண்டினே
 விடறுதூர் தலைவனை மேவு சென்றனன். (௫௭)

கல்லைமன் மன்னர னங்கை மெய்யுறப்
 புலனுதல் கண்டொரு பூங்க ணற்றதே

யெல்லுறு விழியையு மீழ்ப்பச் சூழ்ந்தனை
யொல்லுவ தனறெனக் குபேர னோதினான். (௩௮)

பருதியை யழைத்தான் பயிலுங் கண்ணென
மருவினை யுற்றொரு வடிவ மாடினை
கருமநற் கரியைவீழ் கருந முற்றற்றப்
பொருவிவி கலவியைப் போகஞ் செ றுனன்.

கபோதக ஞாயமே கடுப்பப் பல்லெலாஞ்
சபாவலங் காரமின் றுகத் தாக்கினா
னபாயமுற் றதையறி யென்று வாய்திறந்
துபாயமோ டொழிந்தன னொற்றை யாழியான். ()

திங்களை விளித்தனன் சிரத்தி னாயகன்
மங்கையைப் ணர்ந்திடு மகிழ்ச்சி வேலையுந்
தங்குதற் குரியையத் தையல் பாலுறு
மங்கணன் உலவியை யகற்றென் றேவினான். (௬௧)

காய்ந்தவேள் வியிலவன் காலி னான்முகந்
தேய்ந்துளே னின்தொறுஞ் சிந்தை மாழ்குமே
வாய்ந்தவொர் கலைமுடி வாங்கி வீழ்க்குமேல்
வீர்த்தே பெய்ருமென்றிந்து வீண்டதே.

எண்மராம் வகக்களு வீற்றி னின்றவ
எண்மசர் வித்திர னென்னு மாண்டவன்.

வண்மையோ டாங்கெதிர் மருவி னுண்மனைப்
பெண்மைப் லிறைவனைப் பிரியென் றேவினான். ()

அற்றன வதாமோ டாங்கு வார்மயிர்
மற்றவை முனைத்தில் மாண நீத்தமை
சற்றநீ யுணர்ந்திலை யென்று தன்மையோ
முற்றசா வித்திர னுரைத்தி நீங்கினான். (சுச)

விண்ணுளார் தமையெலாம் வேறிவ் வாறுகூ
யண்ணலார் கலவியை யகற்றென் றேவினா
னெண்ணுற தெனவவ ரொழிவு சொற்றபின்,
வண்ணவான் தழலினை வருவித் தோதுவான். ()

வேறு.

செவ்விய தேவர்க் கெல்லாந் திருமுக மாழி யெ
ன்று, மவ்விய கவ்வி யங்க ளமார்கள் பிதிரர்க் கெ
ல்லாந், துவ்வென வுதவு மாண்மைத் தோன்மை
குச் செல்லொ ண்மை, யெவ்விட முள்து மறை
வெளிதன்மே யாங்குஞ் சேறல். (சுசு)

வடவையா யுதரத் தீயாய் மண்ணிடைப் பாகஞ்
செய்யுஞ், சுடர்விடு மெரியாய்த் தோலா வேதியர்
நிச்ச மோம்புங், கடவுளந் தழலாய் வேள்விக் காம
ரு கனலா யார்க்கு, மடைவுற வுதவி செய்த னீய
லா லகிலத்தியாரே. (சுஎ)

சூரனால் வருந்தா நின்று துன்பநா மொழியும் வ
ண்ண, மூரரா வணியாள் மைந்த னொருவனைத் தரு
தல் வேண்டுங், காரளங் குழலோ டோவாக் கலவி
செய் கின்ற நீராற், சீரளங் கருவின் றாயே சென்ற
ன தினங்க ளெல்லாம். (சுஅ)

தேக்கிய நறுந்தேன் கோட்டுச் சிலம்பிடைச் செ
லலு மாறறன், மேக்குறு கதியை வலல விளங்கழ
னினக்கே யல்லான், மாக்கட லமுத முண்ண வாது
செ யமரர்க் குண்டோ, பாக்கிய மனையா யானகுப்
படர்மதி படர்த லோடும். (சுசு)

உம்பராந் குதவி செய்ய வுற்றனை யென்று தேர்ந்
தே, யெம்பிரான் கலவி நீங்கு மிம்மென வவனைச்
சார்ந்து, தம்பிரான் சொரூபா நந்த தத்துவ மரு
ளென் றேத்து, நம்பிரா னதனை யுண்டே நான்பல
கழிக்கு மன்றே. (எ௦)

காலநீட் டிப்ப வாங்கே கவுரிபாற் கருப்ப நீடிச்,
சாலநா முய்யும் வண்ணந் தனியிளங் குமரன் றோ
ன்றும், ஞாலமே விடரின் றாகு நன்மையு முண்டா
மிந்தச், சீலமா ருதவி செய்யச் சென்மதி யென்றான்
வேந்தன். (எ௧)

செந்தழற் பெருமான் கேட்டுத் தேவர்கோன் மு
கத்தை நோக்கி, யுய்ந்தன றுளரோ முக்க னொருவனா

அக்கினிசாபந்தீர்த்தசருக்கம். கசந்

னுக் குறாத தாற்றி, யைந்தல ரேஷி வீந்த வவனுக்
குத் துணைமை யானே, சிந்தனை வேறென் றில்லை
யென்றுபின் றெளிந்து சொல்வான். (எஉ)

பொருளெலா மழித்தே யானும் புந்திவாக் குட
ம்பு மூன்றுங், கருவியாய் வருந்தி யானுங் காயுத்
தை யழித்தே யானு, மெருவருக் குதவி செய்த
லுயிர்க்கித மதன னீவிர், தெருமர லொழிக விது
செய்குவல் செத்து மென்றான். (எங)

ஆவயி னிருந்த தேவ ரகனெடு முகஞ்செம் மா
ப்பப், போவலென் றேழுந்து வல்லே போகுவா
ன் புறவே யாகிக், காவலு மிடரு நீந்திக் கண்ணு
தல் கலவி யாற்றுந், தூவிமெல் லணையின் பாங்கர்ச்
சுஃமென விறங்கி னுனே. . (எச)

அங்கையு றதலுஞ் செந்திக் களித்தவ ரங்கித்
தேவே. யிங்குவந் தடைந்த தாமென் றிம்மெனக் க
லவி நீத்தாரீ, மங்கைமற் றதனை நோக்கி வரம்பறு
நாண்முன் னிட்டுப், பொங்கிய வெகுளி துள்ளப்
பொருக்கென விதனைச் செய்தாள். (எடு)

கழையெடுத் துடுத்துச் செல்வக் கலவியாற் சிறிது
சேந்த, கொலைமுக வேற்கண் சாலக் கொவ்வையங்
கனிபொற் சேப்ப, வலைசிகை யங்கிக் கள்ளா வண

ங்கெரடு பிறுவாந் போலச், சிலையுறழ் நெஞ்சங் கொ
ண்டு புறவெனச் சேர்ந்தா யிங்கு. (எசு)

இப்புற வருவே யாகி யேந்தனின் சகோத ரத்தை
த், துப்புறப் புணர்ந்து நீராருந் தூதுண்டு வருந்து
கொன்றாள், வெப்புறு மழலோன் கேட்டு வெய்துயி
ர்த் துடல்கம் பிப்பத், 'தப்புவந் தடுத்த தென் று
தளர்ந்தார் சரணஞ் சார்ந்தான். (எஎ)

அடியனே னடிகள் செய்ய வடியைவந் தடுத்தே
னோலங், கடவுள ருய்ய வன்று கடலினஞ் சயின்
றா யோல, முடிவதாய் முடிப்ப தாகி முடிபய னாகிய
ந்தத், தொடர்பய னளிப்ப தாகித் துலங்கிய பொரு
ளே யோலம். (எஅ)

வீரனாற் றேவர் தம்மோ டென்னைபும் வீட்டும்
வீறு, மாராரு ருடல நீற்று மானமு முறாத், செய்
தோர், கோலமா ரிடும்பைச் சேற்றுட் குரங்கிய
செயலு மற்றுந், தீரநா னறியா தீங்குச் சேர்ந்திலே
ன் றேவர் தேவே. (எசு)

வெள்ளைவா ரணத்தோ னாதி விண்ணவர் குழி
பெண்ணைத், தொள்ளையே மிடைந்த நெஞ்சக் குரனை
ச் சவட்டு முண்மைப், பிள்ளையா ரொருவ ரோங்கு
ற் பெண்ணணங் ககட்டிற் றோன்ற, விள்ளிடாக் கல
விக் கூறு விளையென வேவி ன்றோ. (அ0)

தத்துவ வுபதே சங்க டம்பிரா னருளிச் செய்யு
ங், கொத்துறு மலங்க ளைந்துங் கூட்டொடு மிரியல்
போகப், பத்தியி னவையுங் கேட்கும் பாக்கிய நின
க்கு வாய்க்கு, முத்தியு முறுவ தாமென் றிதனையு
மொழிந்திட் டாரே. (அ௧)

ஆதலா லமரர்க் காக வபுணர்தந் தூதர்க் கஞ்சி
ப், பேதுறு புறவா ஸீங்குப் பெருமநா னடுத்தே ன
'ற்றான், மாதுமை சாப மூடே வந்தது நினைச்சார்ந்
தேற்குத், தீதுற லுளதோ விர்தச் செயிரினை த தவி
ர்த்தல் வேண்டும். (அ௨)

வேண்டிய வடியார்க் காக விருப்பொடு வெறுப்பு
ச்செய்து, பூண்டனை யன்றி நின்னை புணர்ப்பவோ
வவைதா மெந்தா, யீண்டிய வமரர் வேட்ட பயனை
யு மீசு வென்னாத், தாண்டவம் புரியும் பாதந் தழீ
இக்கிடந் தாற்றி னானே. (அ௩)

சரணமென் றடுத்து நின்ற தழலினைக் காக்க வே
ண்டி, யானொரு மூன்று மட்ட வடிகளா ருமை
யை நோக்கித், திரணமுண் டுழலுந் திநின் சினத்தி
னுக்கிலக்க மோசொன், முரணினைத் தவிர்க் வென்
று முகமலர் தழற்குச் சொல்வார். (அ௪)

இமையவ ரிடுக்கண் டர்ப்ப வெய்திய வழலோ
யிங்கு, நமதுவீ ரியத்தை வாங்கி நண்புறப் பருகு

கண்டாய், கனமழ்ந விதனைத் தாங்கி யிருந்திடுங் க
றுங் காயந்த, வுமையவன் சாபஞ் சாரா தொழிந்
பின் னுறுவ தாகும். (அரு)

வீட்டருஞ் சாபந் தன்னை வில்லகா னகத்தை நண்
ணிச், சேட்டொளி மயமே யான திருமூல நாத மே
மைக், கூட்டுகுங் குமப்பூங் கொங்கைக் கோற்றொடி
யிவடன் னோடு, நாட்டிய முறையாற் பூசை நடத்
திவீட் டிடுதி கண்டாய். (அரு)

தத்துவத் தியல்பு மாங்குச் சாற்றுது மென்றார்
கேட்ட, கொத்தழல் புறவி னீங்கிக் குடங்கையேற்
றெதிரே நின்ற, துத்தமன் றுரை யாக ஆற்றினன்
வீரியத்தை,வைத்துவாய் மடுத்துத் தாழ்ந்து விஷை
கொண்டு வழிகொண் டன்மே.

சேவறு.

கருத்த ரித்தலிற் கண்குழிந் தகடுற வீங்கி
வருத்த முற்றனன் கனலவன் வரவினை நோக்கி
யிருத்தன் முற்றிய வானவர் குழாத்தினை யெய்திப்
பெருத்த தன்வயி றங்கையாற் றட்டினன் பேசும்()

ஈது காண்மினும் மிடரெலா மிரிதர முக்க
றாத றாராள் வீரிய துகர்ந்துரை கின்மேன்.
மாத சாபமுங் கபோதக மாய்மதி மயங்கித்
தூது தேரவுந் தாங்கினேன் றுயர்க்ககூர தானேன்.

கருப்ப மற்றினித் தாங்குமக் கடனெனக் கரிது
 கருப்பம் விட்டிடிற் கபோதக வருவங்கை கலக்கு
 மொருப்ப இம்புரு வருவமு மொழியும்பூ வானூர்ப்
 பொருப்பி ருஞ்சிலை யானிடிப் பூசையி னென்றான்.
 கவலை யோடமுற் கடவுள்கூ றியமொழி கேளா
 வு வகை யோடுமிக் கவலமு முறத்தழிஇ யமரர்
 தவலு ருவகைத் தழுவவன் தளர்வினைத் தவிர்ப்பப்
 புவன் மேவடி வாகிய கங்கைபாற் போந்தார். ()

கொத்த லர்ந்தபன் மலர்களுங் குழைத்தபூஞ் சி
 னையு, நித்தி லத்தொடு வயிரமு நிறங்கிளர் பொன்
 னுந், தத்து வெண்டிரை யலைத்தெறி கங்கைதன்
 சீரண, மெத்து மன்பினுல் வணங்கினர் விளம்பல்
 மே யினரால. (கூஉ)

வேறு.

அன்னாய் கற்றைச் சடைப்பெருமாற் கணியே யு
 லக மனீத்தினுக்கு, நன்னு யகமே விமலநறும் புன
 லா னவைகண் முழுதகற்றி, மன்னு ருயிர்க்கு மிக
 த்தாய்மை மவிவித் திடுமந் தாகினியே, முன்னீ
 ரரைய, னுளங்களிப்ப முயங்கு மேரகப் பெயரண
 டுகே. (கூங)

கனலி வளரும் பெருஞ்சூலாய்க் கவலு யுழிக்கின்
 றானவன்றின், மனமிக் குவகை பெறவதனை வாங்

கித் தரித்துத் தரல்வேண்டு, மனக ன்ளித்த ததுவு
லக மனைத்து மிடர்தீர்த் தளிப்பதுகாண், புனித
வுமையு முவசையுறும் பூவாய்தரிப்பி னீபென்றார்.

இரந்த விமையர்க் குளம்விரும்பி யேற்ப வலித்
தரீள் கங்கையாள், சுரந்த வுவகை யொடுங்கன
லோன் றுலங்குங் கருவைப் பெயர்த்திட்டான், வ
ரந்தங் கிபவக் கருவினைச்சின் மகியந் சுமந்தாற்
றாளாகி, நிரந்த கரையிற் சரவணத்தி னீத்தா ணிக
ரில் கங்கையாள். (கூரு)

தவமு மலைபாற் சரவணங்க டாக்கத் தவிர்ந்த க
ருவொன்றே, யவிரு முருவ மாறாகி யனந்த கோழி
யிளங்கதிர்க, டுவள்வ தெனவெவ் வேறிமைப்பத்
திசைமா முகத்தோ ன்துநோக்கி, யுவகை யொடுங்
கார்த் திகைமாதர் தம்மை வளர்ப்ப வுக்கினுன். ()

அறுவ ரெடுத்து முலைப்பான்மிக் களித்து வளர்
க்கு மந்நாளிற், சிறுமெல் லடிமா துமையோடு டே
வி னிவர்ந்து சீசயில, முறுதற் கிறைவ னேகுவா
னவ்வா மடுப்ப வொளிர்கின்ற, மறுவி லுருவ மாற
னையுங் கண்டா ளிமைய மடக்கினியே. (கூஎ)

பென்னம் யிதிர்மேற் சிதர்ந்ததெனப் பொலிந்
த திலை முலைசுரப்பத், தன்னை யறியர் வகைமகிழ்

ச்சி தானே யுளத்திற் றலைக்கொள்ள வன்ன நடை
மெல் லடிச்சிலம்பு மரிநூ புரத்துப் பார்ப்பதுயாங்,
கென்னை யுடையா யிதுவென்னே யியம்பா யென
நா யுகற்குரைத்தாள். (௯௮)

னளங்குங் குழ்வி யாலையிவை விழியிற் காண்ட
லொடுமகிழ்ச்சி, யுளங்சொண் டதுபான் முலைசுரந்
த வென்ற வுமையாட் குள்ளபடி, களங்கை யகலா
க் கடல்விடத்துக் கடவுட் பெருமான் கருணையால்,
வளங்கொப் புளிக்குங் குறுமூரல் வதனத் தரும்ப
வரைசெய்வான் (௯௯)

சேர்ந்தார்க் கொல்லி முன்னர்நமைச் சேர்ந்து
விடுத்த விரியத்தை, யார்ந்தா னன்றே யதுதாங்கு
மாற்ற லிலனாய்க் கங்கைதனைச், சார்ந்தாங் குறுத்
தா ன்வடானுந் தரிக்க மாட்டா தகன்கரையின்,
வாரந்தார் நாண லிடைவிடுத்தாள் வயங்கிற் றுறு
மகவாகி. (௧௦௦)

இந்தக் குழவி யாறனையு மிருதாண் முகமா றீரா
று, சந்தப் புயங்க னுறுமொருசேய் தானும் வண்
னந் தழீஇயெடுத்துக், கந்தக் களப ழுலைசுரக்குங்
மழ்பா லாட்டா யெனவருள, வந்தப் படியே புரி
ந்திட்டா ளீகில முயிர்த்த காரணியே. (௧௦௧)

உடன் கொண் டுத்துச் சீசயில மொளிருங் கய
லை சார்ந்ததற்பி, னிடங்கண் டிமையர் ரபிடேக ம்
யற்றச் சேனா பதியாகி, வடங்கொப் புளிக்கும் ப
டையவுணர் வேருங் களைந்திட வராற்றற், கடங்
கித் கிடந்த தேவர்சிறை மீட்டர் னாறு முகப்பெரு
மான். (கூ02)

வேறு.

கங்கையிற் கருவினைக் கலப்பித் திட்டலு
மங்கிதூ துணம்புற வாகித் தன்மதி
மங்கிய தும்பரார் வல்லை கொண்டுபோய்ப்
பங்குனி நதியிடைப் படுவித் தாரரோ. (கூ0௩)

பண்டைய வுணர்வுவந் துதிப்பப் பாய்சிறை
கொண்ட புள் ளருவமாய்க் குலவும் பாவகன்
மண்டிய வில்வமா வனத்து மன்னிய
வண்டர்நா யகனடி யடுத்துத் தாழ்ந்தனன். (கூ0௪)

சேணிடை விளங்குறுஞ் சிகரஞ் சூழ்ந்துகல்
லாணாட லுறக்கமு மொழிந்து சிந்தையிற்
ராணு வின் பதமலர் ததைவித் தன்பிஓற்
பேணுறு தியானமே பிறங்கச் செய்தனன். (கூ0௫)

சூங்கீம தனசவுந் தரிதன் கோலமு
மங்கைபங் காளார் வடிவுங் கண்டுகொண்

டங்கியென் றொருபெய ரழர னின்னணம்
பங்கமில் பூசனை பயிற்றிச் சென்றனன். (க0௬)

உமையவள் சாபமொள் ளெரிக்கு நீக்குவா
ரமைதரு பயனெலா மங்கிக் காடுகன
விமலனை நினைந்துசங் கற்பம் விண்டுபல்
லமரரும் பற்குனி யாற்றிற றேய்ந்தனா. (க0௭)

வாலகில் லீயர்முத லோர்வ ணங்குறுஞ்
சீலமல் கியதிரு மூல நாதரை
யாலுமன் பாலடுத் தார ணத்தினுற்
சாலவும் பூசனை தழைய வாற்றினார். (க0௮)
வேறு.

பூசனைக் கிரங்கி முக்கட் புண்ணிய நெதிரே தோ
ன்றிக் காசணி யுமையாள் சாபங் கனல்வற் ககற்
றி ஞானத், தேசவிர் முனிவர் போற்றத் தென்றி
சை முகத்த ராகி, வீசொளி மணியாற் செய்த விக்
தியா பிடம் வைகி. (க0௯)

தத்துவ வுபதே சங்க டுகவுற வருளிச் செய்து,
வித்தகச் சிவலிங் கத்தின் மேதக மறைந்தார் தாழ்
ந்து; பத்தியின் ஞானங் கேட்ட பாவகன் சிவலிங்
கத்தி, லத்தனைப் பூசை யாற்றி யமரரோ டுகன்று
வாழ்ந்தான்.

காவியங் கண்ணி சாபங் கலந்திடு மன்று தொட்
டுச், சேவலும் பேடு மாகத் திசுந் தொரு வயிற்றி
ற் றோன்றிப், பாவிய ப்ரலுண் டின்பந் தங்களுட்
பயின்று துய்த்துச், சாவது மொருங்கார் தன்மை
சார்ந்தது புறவின் சாதி. (ககக)

இதமுறுங் கங்கை தலாபா லெரிகரு விடுத்த ஞா
ன்று, சிதிரின வீரி யந்தான் றிகழ்தரு மிரசஞ் செ
ம்பொன், முதிரொளி வெள்ளி செம்பு முதலிய
லோக மாகிப், பதிதரு முலகிற் சென்று பயப்பட
நின்ற தீன்றே. (ககஉ)

வருசமு சார வேலா வலையத்தின் கரையே யா
ன, வருளினிற் சேர்த்த லாலே யறைவர்பா ரதப்
பேர் முன்ன, நுரையிர சத்துக் கந்த வொள்ளிய
விரசந் தன்னேப், புரைதபு மிலிங்க மாக்கிப் பூசனை
பிரிக தக்கோர். (ககங)

தயங்கிய மணிலிங் கங்கள் சயம்புலிங் கங்க ளெ
ல்லா, நயங்கொளு மிமைய மாதி நண்ணுதென் க
டலின் காறும், வயங்கொளுந் தலங்க டோறும் வ
யக்கிய பூசைப் பேரூ, முயங்கலி லிரச லிங்க பூச
னை யொன்றுக் கம்ம. (ககச)

எருமைவல் லூர்திப் பாக னிறுத்திடு மந்த நரளி
ற், றருமமே யுருவ மான தனியிர சத்தையாவன்,

அக்கினிசாபந்திர்த்தசருக்கம். (கருந்)

பருகினும் பாவ மெல்லாம் பறைதாஞ் சிவமே யாவ
ன், பெருமைமற் றதனுக் குள்ள தியாவரே பேசு
நீரார். (ககரு)

கே லு.

செய்ய தழலோன் வழிபட்ட. சிறப்பி தாகு மோ
ருமுனிவன், பொய்யில் வீணக்கந் தனக்கிரங்கிப் பு
ரைதீர் களையும் பற்குனியு, முய்ய வில்வ வனத்த
மல னூங்கு வருவித் தருள்கதையு, மைய லகலக
கேண்மினென வகுக்குஞ் சூத மாதவ்னே. (ககசு)

அக்கினிசாபந்திர்த்தசருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - சுசுஉ.

கயாபற்குனிச்சருக்கம்.

பத்தி தருந்திரு மங்கல மாம்பதி மேல்பாங்கீர்க்,
கொத்து மலர்ந்துயர் மாம்பொழில் சூழ்ந்த குலச்
சூழற், சுத்த விரத்தின வீச்சுர ரைத்தொழு தேத்
தன்பு, மெத்திர யீக்குவ னென்றொரு மெய்த்தவ
ன் மேதக்கான். (க)

யண்டை யிழைத்திடு தீவினை யாற்பவ மாம்போ
தே, கொண்டியல் கால்களி லாமுட வன்குழை யா
நெஞ்சு, னெண்டிரை மீது வழங்க வயப்பரியொன்

கருசு

பூவாளுர்ப்புராணம்.

மூர்த்த மண்டில மாக வயங்கிய வையமரீதியுள்
ளான். (உ)

சுந்தரன் மான்கலை யைத்தொலை விப்ப நெடுஞ்
சாப, முந்தருள் கண்டுவி னைச்சிர மத்தினை முரித்
தே, ருந்தின் னண்ணுபு மே பரத்தை யொழித்
தேகி, யந்தில் வடாது திசைக்கன ராரணி யத்
துற்றான். (ங)

போதிம ராவழை சண்பக மாதனை புன்னாகம்,
பாதிநி கூவிள மாம்பிர ஞாழல் பலாசோமை, கூத
ள நாக மடம்பு குருந்து குரானொச்சி, யாதி நெ
ருங்கிய கான துழைந்தவ் னுங்கோர்சார். (ச)

பார்த்த விழித்துணை வேமிடு கின்ற பதம்வேமி
க், கோர்த்திடு நெஞ்சமும் வேமுரை நாவு ழுலப்
பாடுமன், ழுர்த்தெவ ரும்புகு தாத வருஞ்சுர நேர்
கண்டாங், கோத்தெழு வாம்பரி வையமொ, டும்மெ
ன வேகுற்றான். (ரு)

வேறு.

நாக நாலெழு கோடியு நண்ணியோ ருருவாய்,
விரவி னுலென வேறுபல் கொடுவினை மேவிப், பா
வி மூடிய புகையொடு பாழ்நெடுங் கிணறென், ழுர
மெ லார்த்ப விருந்தத னுழையடுத் திட்டான். (க)

காக்க வெந்தமைக் காக்கவென் றிளிவரு மொழி
கள், பாழ்க்கி ணற்றினின் றெழுந்தன பதைத்துள்
ம் வெருவி, நோக்கி யாரிவீர் பிதிரரே யெனதுனித்
தறிந்து, தூக்க வல்லவ் னஞ்சலீ ரெனச்சொலி
வினாவும். (௭)

நீயிர் வான்கதி யமர்தரும் பிதிரரே நீயிர், காயி
ருங்கிணற் றலமருங் காரண மியாதென், றூயி னல்
லரு னோடெதிர் வினாவின் னறிஞ், னேயும் வண்
ணமப் பிதிரர்க ளிஹைகொடுக் கின்றார்.

நல்ல மாதவ நின்கூலப் பிதிரரே நாங்க, ணல்ல
தாய்நனி வளர்வதே நின்கூல மதனி, லெல்லு லா
ங்கதி ரவனென வினிதுவந் துதித்துப், புல்லு நீ
யெமை வான்கதி புகுத்துநீல் வேண்டும்.

உலகில் யாவரு மோதன மாதிக ளளித்து, புல
கி றீர்த்தங்க ளாடியும் வேள்விக ளார்த்து, மிலகு
மாலையப் பணிவிடை புரிந்துமீவ் வரறு, குலனி
லாவிய பிதிரர்தங் குறையறுக் கின்றார். (௧0)

எம்மை நீகுறித் திரும்புன லாடிய துளதோ, செ
ழ்மை யாகிய தானங்கள் செய்தது முளதோ, வம்
மை பாறீபிரி யார்பணி யற்றிய துளதோ, விம்மு
நீரிதைத் திட்டது முளதுகொல் விளம்பராய். (௧௧)

பருதி திங்களைப் படவராத் தொடர்தரு காலும்,
வருமு வானினு மயனத்து மதிப்பிறப் பினுஞ்சீர்,
தருமம் றேனைய் காலத்துந் தானமா திகள்செய்,
திருவு பேறெலர் மெளியுறுஞ் சூழ்ச்சியுள் ளது
தேன். (கஉ)

சையென் றென்றுள் ததனைநீ கதுமென வடு
த்தங், கியையும் வண்ணநம் பிண்டமா திகளினி தி
யற்றிற், றுயவு றங்குணம் றழிவுறுந் தொல்வினை
கழிய, வியனெ டுங்கதி யடைகுது மெய்ம்மையி
தெனறார். (கங்)

இன்ன வாறுரை யாடுழி யிருந்தவப் பேற்றா, ல
ன்ன மாதவன் விழியெதிர்ந் தார்த்தன ரனேகர், ம
ன்னு சீர்ப்பிதிர்ந் தேவர்கள் வ்தியவு மவருட், டுன்
னு, மேன்மைய ராய்ச்சிலர் துலங்கவுங் கண்டான்.

பிதிரர் தம்முள்ளே மேன்மைய ராய்ச்சிலர் பிற
வது, விதிமற் றியாதெனத் தேருவான். விழுத்தவ
ன் யோக, டுதிர்வி னோக்கினன் முன்னவர் குலத்த
வர் வில்வப், பதியி னுக்கிய பயத்தினு லுயர்ந்தவப்
பரிசு! (கரு)

ஒன்க மல்கிய வுளத்தின னாயுறு வரன்றீ, னேக
ன் வைகிய வில்வகா னகமெனும் பதியி, னாகு மே

ன்மைய தேயிது வெனவதி சயித்துத், சோகராய்த்
தளா பிதிரரை நோக்கினன் சொல்வான். (கக)

தரும தானங்க ளாதிக ளாற்றநற் றனங்கண், ம
ருவினேனலன வரமலி தீர்த்தங்க ளாட, லொருவு
தாழினேம் குறித்து நங் களையுயர் கதியி, னிருவு
ன்றவ வலியினு லெனத்தெளித் தெழுந்தான். ()

வேறு.

எழுந்த முனிவன் கேமபுரத் தெல்லையொருசா
சுந்தரனை, விழுந்து போகக் கண்டுமுனி வெகுண்ட
விழும் வாச்சிரமத், தழுந்து மிரங்க தீர்த்தத்தி லாடி
யாங்கு வீற்றிருந்த, கொழுந்து மதியார தம்பூசை
குறித்துத் தூய்மை முன்னெயதி. (கஅ)

பூவா னாரை விரைந்தடுத்துப் புனிதர்மலர்த்தா
னுவணங்கி, நாவார் மனுக்கள் கணித்தொருபா
னண்ணித் தியானித திருந்திட்டான், சேவார்கொ
டியார் சேவடியின் சிலம்பு வாங்கி பெறிந்திட்டார்,
தாவாத் திருமங் கலமேல்பாற் றழங்கி விழுந்த த்து
மாதோ. (கக)

சிலம்பு விழுந்த விடலின் றுஞ் செழுநீர்க் கங்கை
யெழுந்தொழுகிற், றலம்பு மணிரீர்ப் பெருங்கங்
கையதனோடெழுந்து கையதானு, நலந்தந் தருளு

ம் பூவாளுர் குண்ண விஷ்வ வனநாத, ரலந்த பிதி
ரர் பொருட்டடுத்த வறவன் றனைக்கூட ய்ருளுவார்.

அடுத்து நமது மலர்த்தானே யகத்து ளிருத்தி வ
ழிபட்டாய், மடுத்த வழிபாட்டி னுக்கிரங்கி விடபா
ளிர்ந்த சுரந்நிபு, மெடுத்த கையு மித்தலத்தினெ
ய்தப் பணிததா மவைவந்து, தொடுத்த விர்தத் த
லத்திதோ துன்னுற் றனநீ காண்டியால், (௨௧)

பாவ முழுதுஞ் சிந்தாகப் பண்ணுந் திறத்தாற்
பற்குனியென், றோவில் பெயரு மித்தலஞ்சே ரொ
லிநீர்க் கங்கை தனக்கெய்துந், தேவர் விழையுங்
கையயிந்தச சிறந்த தலத்தோர் டுடன்விசவி, மேவு
மினிநீ பிதிரர்கடன் விழைந்து புரிதி யெனவுரைத்
தான். (௨௨)

இறைவ ருருளு மொழிகேட்ட விரயுக் குவன்மிக
குளமகிழ்ந்து, கிறைபற் குனியி னீராடி நீடும் பிதிரர்
கடன்கழித்தான், சிறைசெய் கிணற்றிற் கிடந்தழி
ந்தோர் தெய்வ விமான மேற்கொண்டு, மறைவல
லறிஞன் விழ்காண வானின் விளங்கத் தோன்றி
னார். (௨௩)

கண்டு மகிழ்ந்தங் கழுவணங்கிக் கரங்கள் கூப்பி
யெதிரினின்று, னண்டர் வியக்கும் பெருந்தவத்தோ
னவனை நோக்கிப் பிதிர்த்தேவர், மண்டு விருப்பி னு

ஷசெய்வார் மதலாயரியபெருந்தவத்தாற், கொண்
. வெமது வினைநீக்கிக் கொதி லாது கதிசோததாய்.

வாழி வாழி நெடுங்கால மண்மேனீநின் குலம்வா
ழி, வாழி யெடுத்த கரதலீத்தாநீறியா னுலகிற் சே
றுமெனக், கேழில் விமான முன்கத்திட்டாரா னா
பெருவகை யொடுமுனிவீ, னேழை பாகர் திருவடி
யின் மீட்டும் பூசை யியற்றினான். (உரு)

சின்னாள் விலவ வனத்திருந்து தேவர் பெருமா
னருள்பெற்றுத், தன்னாச்சிரமத் தினிதேகித் தழை
த்த மகிழ்ச்சி யுடன் வாழ்ந்தான், கொன்னு தரவிற்
பற்குனிநீர் குடைந்தி லலைப்பா யசுபிண்ட, மன்
லு தரவி னிடுவோரும் வானின் வேட்ட கதியடை
வார். (உசு)

வழங்கும் புனற்பற் குனிநதியின் வரவும் வில்வ
வனங்கீர்த்தி, தழங்கு கையையின் ழேம்பட்ட தகவு
ம் விளங்க வெடுத்துரைத்தாம், பழங்க ணறுக்கு ம
ஞ்சளனென் றொருவன் மகளைப் பயந்தபடி, யொழு
ங்கு மனத்தீர் கேண்மினென வுரைக்கப் புருந்தா
னுயர்சூதன். (உஎ)

கயாபற்குனிச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-சு சு சு.

மஞ்சளன் மகப்பெறு சருககம்.

அஞ்சமும் பின்றியு மாயிரு வேரு மளந்தெட்
டா, நஞ்சணி கண்டர்கல் யாண புரத்தி னயந்துள்
ளான், மஞ்சள னென்ற வியம்பெய ரான்பின் வரு
ணத்தா, னெஞ்சலி லாத விரும்பொரு ளாக்க மியை
ந்துள்ளான். (க)

மாதொரு பாகர் மலர்க்கழ லன்றி வணங்காத,
மேதகு பத்தியன் மெய்யுணர் சிந்தையன் வெண்ணீ
றுஞ், சாதன மும்பொரு ளென்று தழீஇத்தள ரா
வேத, நீதியி னுலொழுக் கத்தின் வழாவகை நின்
றுள்ளான். (உ)

இத்தகு மஞ்சள னின்புறு நன்மனை வாழ்க்கை
யாள், புத்தமிழ் தன்வைன், காந்தி மதிப்பெயர் பூ
ண்டுள்ளான், மெத்திய கற்பி னருந்ததி நான விள
ங்குற்றான், கைத்தலி லாதவன் பாலிவர் வாழ்தரு
காலத்து. (ங)

வேறு

மக்கட்டே நின்மையினுன் வரும்பரிவை மஞ்ச
ளன்றான், முக்கட்டா தையைப்பணிந்து முடிதத
மெனப் பூவானூர், நக்கர்க்காம் பணிவிடைக் கையந
தாற்றி யஞ்செழுத்தும், பொக்கத்தி வினையோட்ப்
புகன்றிருந்து கணிக்கின்றான். (ச)

செவ்வண்ணத் திருமேனித் திருமூல நாதர்பா,
லிவ்வண்ண மஞ்சளன் மிக் கிரும்பணிகள் செய்திரு
ப்பத், தெவ்வண்ணப் புரய்ப்பொடியச் சிரித்தவரைக்
சுயிலையிடைச், கைவண்ண மலர்கூப்பிச் கழல்வண
ங்கி யுமைமர்து. (ந)

முருகுயிர்நந் தனவனத்து மொயயழகு காண்ப
தற்கு, மருவுமுளம் வேட்டதென வணங்குமிடு கி
டைதுவளத், திருவின்மணியோவியமவாய் திறந்த
தென வாய்மலர்த்திப், பெருகுகட லமிழ்தனைய பெ
ருஞ்சுவைச்சொல் லரலிரந்தாள். (ஈ)

வெள்ளிவரை வீற்றிருக்கும் விமலனா ரதற்கிசை
ந்து, கள்ளுயிர்க்கு மலர்க்கூந்தற் கவுரியொடு வி
டைமேற்கொண், டள்ளிலைவெற் கணநாத ரருகு
வர வழியியங்கி, யுள்ளமகிழ்ச் சியினடுத்தீர் ரோங்
கியநந் தனவனத்தை. (ஊ)

வேறு.

பொன்ம லர்ந்துபொன் காய்க்கு மரங்களு
மின்ம லர்ந்து விளங்கிழையர்டைக
டென்ம லர்ந்த சினைதொறுங் காய்த்திடு
நன்ம ரங்களு நன்னுமோர் பாலெலாம். (அ)
மணிகள் காய்க்கு மரங்களும் பல்வகை
யணிகள், காய்க்கு மரங்களு மாறெனுந்

தணிவில் வாஞ்சுவை தாங்குநா லுண்டியும்
பணிவின் வீசு மரமுமோர் பாலெலாம். (க)

தேவ ரைத்தருந் தெய்வ மரங்களுந்
தேவி யர்த்தருந் ஐதய்வமரங்களு
மேதவி லாதிரு வோரையு முய்த்திடுந்
தாவி லாத மரமுமோர் சாரெலாம். (40)

தமனி யச்செழு வண்டினந் தாதுணத்
தமனி யப்புதுத் தேமலர் தாமலர்ந்
இமிழ்ம ணந்திசை யெட்டும் விராய்மக
வுமிழ்ம ரங்களு மோங்குமோர் சாரெலாம். (41)

பஞ்ச ணையம ளிச்சூலம் பள்ளியின்
மஞ்ச ரின்புற வைக்கு மரங்களுந்
துஞ்ச னாருயிர் தோற்று மரங்களு
மெஞ்ச லின்றி யிணர்க்குமோர் சாரெலாம். (42)

அதிச யம்பல வாக்கு மரங்களுந்,
கதிகள் பற்பல காட்டு மரங்களும்
புதிய போகம் புணர்த்து மரங்களு
நிதிம ரங்களுந் தீடுமோர் சாரெலாம். (43)

காமர் வல்லி கலந்த மரங்களுந்
தூம ணிச்சிறை துன்றிய புட்குல
மேழு மல்க விருக்கு மரங்களுந்
தேம லர்த்திரள் சிந்துமோர் சாரெலாம். (44)

ஆட கப்படி யான்ற தடாகுமு
மாட கத்தி னவிர்மண லெக்கரு
மாட கத்தினன் ருக்கிய குன்றமும்
பிடு மல்கிப் பிறங்குமோர், சாரொலாம். (கரு)

வேறு.

அளவில் வளமின னணநதுவன்றி யாறறுங் கரு
மந் தனக்கியைய, வளமிக் கெவர்க்கு மெஞ்ஞான் று
ம வழங்கர் நிற்கு நந்தனததை, விளர்வல் விடைபூ
ர்ந் தினிதடுத்த விமலர் காட்ட வவ்வனத்தி, னுள
வெவ் வளனு நோக்கிஞ் ஞலக முயிர்த்த மலைமட்
ந்தை. (கக)

பெருமை வளர்ந் தனவனத்தின் பெருமை நோ
க்கி மகிழ்ந்ததற்பின், முருகு விரியு மலாக்கூந்தன்
முதல்வி யொருசோ தனைப்பொருட்டு, மருமென் ம
லர்ப்பூம் புகஞ்சினையோர் மரத்தை நோக்கி மற்றெ
மங்குப், பொருவில் வனப்பி னொருமகளைப் பொற்ப
வழங்கு வாயென்றான். (கக)

பொன்னஞ் சிலம்பின் மடமாத புகன்ற மணி
வாய் மொழியெழுமுன், மன்னுந் தவிர்க்கற் பகல
தைகன் மருங்கு வேறென் றுயிர்த்தது போற், னுன்
னுஞ் சினைமென் மரமதுதான் சுரமா மக்ளிர் நறு

முறுப்ப, மின்னுங் கலங்க னுருக்கதிர்ப்ப விளங்கோ
ர் மகளைக் கொடுத்ததே. (கஅ)

வேறு.

கார்பூத்த நறுங்குழலி மதிதுதலுங் கயல்விழியுங்
கூன்செவ்வாயுஞ், சீர்பூத்த பணைத்தோளுந் தளி
ர்க்கரமுங் குவிமுலையுஞ் சிறந்த கங்கை, நீர்பூத்த
கழியனைய வுந்தியும்பே ரல்குலுநீள் சதவி வென்ற,
வேர்பூத்த குறங்குமலர்ச் சேறடியு மழகெறிப்ப வெ
திரே நின்றாள். (கக)

கற்பகத்தண் மரமுயிர்த்த கன்னியெதிர் நிறு
லொடுங் கதிர்த்த செம்பொன், வெற்புயிர்த்த மக
னோக்கித் தனக்கொருமா மகளெனவே வீரும்பிச்
சென்று, பொற்பவிரு காத்தெடுத்துப் பாலரும்ப
முலைத்தலத்துப் புல்கி வாயி, னறப்பினொடு முத்தா
டி யுச்சியுமோர் தகமகிழ்ச்சி யார்ந்து பின்னர். (க)

வேறு.

கந்தர மிகுந்தவத் தோகைக் கோர்பெயர்
சந்திர வதியெனத் தரித்து நின்றன
ளந்தரத் தமரருக் கிரங்கி யாலமுண்
கந்தரத் திறைவருங் கடைக்க ணித்தன. (உக)

உமையொடு கற்பக முயிர்த்த தையலை
யிமிலெறு மேற்றின்மே லேற்றிக் கொண்டுபோய்த்

தமதருட் கோயிலைச் சார்ந்து வைகிளு
ரிமையவ ரனைவரு மிறைஞ்சி யேத்தவே (௨௨)

சந்திர வதியெனுந் தைய லன்றுதொட்
டந்தயீ லிருமுது குரவர்க் கன்பிணம்
கொந்தவீழ் மலர்பல கொய்து நல்குபு
வந்தனை புரிந்துடன் வதிய லுற்றனள். (௨௩)

ஒருதின முன்புபோ லுவகை மல்குற
விருமுது குரவர்க்கு மிணர்த்த பூமலர்
தருவது பொருட்டிருந் தாதுத் தேமலர்
மருவுமுய் யானநீள் வனத்தைச் சாரந்தனள். ()

வேறு.

தம்பிரான் பணிவிடையிற் றவருத கணநாதன்,
வம்பில்லா னவரேத்து மணிகூட னெனும்பெய
ரா, னிம்பர்வாழ் மஞ்சுளன்ற னிருந்தவமுற் றிய
கிறத்தா, லம்பர்நீ ஞய்யானத் தவனுமடுத் தான
ன்றே. (௨௫)

பண்டைவிதி தலைக்கூட்டப் படர்ந்தடுத்த மணி
சூடன், தண்டினன்சந் திரவதியைக் கற்பகப்பூங்
கொம்பிளைய, தொண்டைநறுஞ் செந்கனிவாய்த்
தாழுறுவற் பொற்றொடியு, மண்டியெழுங் கரீதன்
மிக மணிசூடன் றனைக்கண்டீள். (௨௬)

மாடவே ஸ்துநோக்கி மலர்வாளி தொடுத்திட்டா
ன், வாரமா ரிடுவோரு மலர்வாளிக் கிலக்கமாய்ச்,
சோர்நாண் மடமாதி தொலைவெய்த வறிவாதி, தீர
மாட் ாரரிது சிந்தையினை கிறத்தினார். (௨௭)

அழிந்தவுளம் புறந்தோற்று தாற்றலினம் காரந்
துபோய்ப், பொழிந்தமதுப் பூங்கொன்றைப் புனி
தர்திரு வடிபணிந்தார், குழிந்தவிழிக் கணத்தினொ
டு கூத்தயரு மாத்தனார், மொழிந்தனார்மற் றவர்கரு
த்தின் முற்றியமை யலையோர்ந்தே. (௨௮)

நீயிர்மத வேள்களைக்கு நிறையழிந்தீ ரிக்கயிலை,
மாயிருமுத் தியையடுத்தோர் வதிகின்ற வரைப்பா
கு, மேயினவிண் கதிகளினம் மெய்யருள்ச ராத்
தனார், போயினிது பிறந்திடுக புரைதவிர்க்கும் பூ
மியின்கண். (௨௯)

றுங்கன்கருத் தினையாங்கு நூல்வழியே மல்யாண,
மங்கலத்தான் முடிக்கின்ற மணிகூடன் பழமலை
யிற், மங்கியீநம் மருட்பத்தன் சந்திரகுத் தனுக்கு
ரிய, வங்கலுழ்மே னியினினையென் பாளகட்டிற்
றேன் றுகவே. (௩௦)

விளைங்கிழைச்சந் திரவதிநீ மெய்வளர்பூ வானூரி
ற், றுளங்கலிலா மனத்தெம்மனத் தொழுதேத்து

மஞ்சளன்றன், களங்கமினாக் கற்புடைய கரந்திப
தி தன்வயிற்றில், வளங்குலவத் தோன்றுகவல் ஷ்
ரைந்திடுமி னெனவிடுத்தார். (௩௧)

ஆறொன்று சடைப்பெருமா னுணைவிலக் கூரிதெ
ன்றே, வேறொன்று மிரவாமை விருத்தகிரி யடை
யவர்ப்பாற், பேறொன்று மணிசூடன் பிறந்தனன்
சந் திரசூத்தன், தேறொன்று பெயரதுசந் திரசூட
னெனத்தரித்தான். (௩௨)

பகையுறவு தெரிவிக்கும் பழமறையா திகன்பயி
ன்று, வகைபெறுநல் லொழுக்கத்தின் வளர்ந்தன்
ன், சந் திரசூடன், முகைநகைச்சந் திரவதியு மொ
ய்யெழிற்பூ வாளுரிற், மகைபெறுமஞ் சளன்மனைவி
காந்திமதி தரவளர்ந்தாள். (௩௩)

குமுதமல ரெனக்காந்தி கொழித்தொளிநு மு்ந
நோக்கிக்கு முதநயாளு செங்கனிவாய்க் கோற்றொ
ழிக்கு மஞ்சளன்றன், குமுதையெனப் பெயரிட்
டான் குழப்பருவத் தியல்பொழியக், குமுதையுநல்
லொழுக்கத்தின் கொழுந்துபோல் வளர்கின்றான்.

, மாதவித்தான் மஞ்சளன்பெண் மகப்பயந்த வா
றுரைத்தாங், கோதகன்ற முனிவரர்காள் சீணமி
குசந் திரசூட், னீதியினால் வழிபட்ட நெதியுரைத்

துங் கேண்மினென, வாசரவாற் சூதமுனி யருந்த
வர்க்கு மொழியுமால். (௩௩)

மஞ்சளன்மகப்பெறுசருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௭௦௪.

சந்திரகுடன்வழிபடுசருக்கம்.

அமுத மென்மொழி யணிநடை மயிலிளஞ் சா
யம், குமுதை யென்பவள் குழப்பரு வத்திய லொ
ழிந்து, தமார்க ளிப்புறப் பேதைமை சார்ந்தது தண
ந்திட், டுமிழ்ம ணச்செழு முகைபொருஉம் பெ
தும்பையுற் றனளால். (௧)

மணஞ்செய் காலந்தன் மகட்குவந் தடுத்தன்ம
நோக்கிக், குணங்க ளாதியா லொத்தநற் குமரனை
யிவட்குப், பிணங்கு றுவகை யாங்ஙனம் பெறுகுது
மென்ன, வணங்கி னானுள் மருந்தவ மாற்றுமஞ்
சுள்ளான். (௨)

பரிவினோடவ னிருக்குநா ளொருதினம் பாரந்த்,
விரவி னீளணப் பள்ளியி னிருந்துயி லுறுங்கால்,
விரவு சீர்க்கன வத்திடை மேவியங் குரைப்பீர்,
தெரிய வேரடி யாரெனத் திருமுல் நாதர். (௩)

மஞ்ச ளாவெழில் வாய்ந்தநின் மகட்குநே ரான,
விஞ்சு பேரெழிற் குமரனை விரையவே தருதும்,நெ

சங்கிரஹன் வழிபடுதருக்கம். கங்க

ஞ்சண்மாழகலை நீயென வுரைத்துட னிங்கிச், செ
ஞ்ச வேவளர் வில்வமு லத்தினைச், சேர்ந்தார். (ச)

துயிலு ணர்ந்தபின் கனவினை நனவெனத் துணி
ந்தே, யயில்கொள் குலத்த ராருள்தோ ளெனவதி
சயித்துக், குயிலின் மென்மொழிக் கோற்றொடி ம
னைவிக்குக் கூறிச், செயிரி லாதவ னிருந்தனன் பணி
விடை செய்து. (ரு)

வில்வ மூலத்தி லிருந்தருள் விமலனார் விளம்பு,
நல்ல வாப்மொழி கேட்டிவர் நயந்தன் றிருப்பச்,
செல்வ நீடிய சங்கிர ஹனுஞ் செயிர்தீர், கல்வி கே
ளீவியின் முதிர்ந்தனன் காலையாய் வளர்ந்தான். ()

விருத்த மால்வரை மேவிய வேதநா யகனே,
பெருத்தீ வான்பொரு ளெனவவற் பேணுமார் வத்
தோ, டருத்த மீட்டுதன் குலத்தினே டியைந்தவா
ர் வருங்கொண், டொருத்த னேயிரு பொருளுக்கு
மிடமென வுயர்ந்தான். (எ)

மாதி ரந்தொறுஞ் சென்றுவண் பொருள்பல வி
ட்டிப், போது வாறொரு தினம்பெய்திற் கதிர்மணி
ப்பவளஞ், சீத நித்திலம் வாம்பரித் திரன்சினக்
கரிக, ளாதி விற்புதற் கடுத்தனன் கேமமா பூமே.

பொருள்கள் விற்றவ னெஞ்சிய பொருள்விலை
செயவுங், கருணை நாயகன் காமரு சேவடி தொழவு,
மருவு பல்பரி சனத்தொழும் வழிநடைக் கொண்டு,
பெருகு மோகையி னடுத்தின் பிறங்குபூ விரிநர்.

ஐங்கு பற்குனி யாற்றினை யுற்றிரும் புனலின்,
முழுதி நீர்க்கட னைகண் முறையுனி யியற்றிப், ப
ழுதி லாத்திருக் கோயிலைப் பண்பொடு மூறித்துத்,
தொழுது தாழந்துகூழ்ந் தெத்தினுன் சோதிநா
யசனை. (க0)

எண்டு ளார்வினை யறுக்குங்கல் யாணவான் சிக
ரத், தண்டர் நாதனைத் திருமூல நாதனை யால, மு
ண்ட நீலமா மிடற்றினை யுணர்விறந் துயிரிற், கொ
ண்டு நின்றகண் ணீருந் குழைந்துளங் கரைந்
தான். (க1)

நெடிது நின்றவ ணரிதுதிர்ந் தேகநீர் குழிந்து,
படியி லைந்தினு மெட்டினும் பன்முறை வணங்கிக்
கடிகொள் கொன்றையான் றிருவெழுத் தைந்தை
யுங் கணித்துப், பிழிகொண் டானெனப் பற்றிய வு
ளத்தொடும் பெயர்ந்தான். (க2)

பெரிய கோபுர வாய்தல்பின் னிடப்புறத் தேக
ச், சுரிசங் சிகாவிடும் பற்குனித் தொடுகரைப் பங்
கர், விரியு மாமலர்ச் சோலையின் மென்மெல மேவி,

சந்திரசூடன்வழிபடுசருக்கம். கள் ௧

யுரிய தாம்பொதி சோலுசூழ்ந் தரொடு முண்
டான். (கந)

வெள்ளை நுண்மண லெக்கரிற் கம்பலம் விரித்து
த, தேள்ளு பேரெழிற் பிட்டுடை செறித்தவா ரணை
யி, னள்ளி யிரம்புதுத் தேறன்மென், காலெடுத் தி
றைப்ப, வெள்ள லேதுமி லாதவ் னயர்வுயிர்த் திரு
ந்தான். (கச)

பொன்னி னன்ன நுண் டாதுதாம் புன்னையங் கா
னி, னன்னர் மென்னிழ னுய்கர்தந் திலகன்வந் தி
ருப்ப, வன்ன மென்னடைக குமுதையும் பண்ணை
யூட் டயர்வான, முன்னி முன்னின்ண் முன்பு
போன் மொய்ம்மலர்ப் பொதும்பர். (கரு)

வே'று.

பாங்கியர் மருங்கு சூழப் பன்மணி யூச லாடித்,
தேங்கிசைப் பாட லோடுஞ் செறிந்தவம் மனைக ளா
டி, வீங்குநீர் நதிபுக் காடி விரியிணர் மலர்கள் கொ
யவா, னோங்கிய பொதும்ப் ருடே யுலாத்தருந்
தொழிலின் மிககாள். (கசு)

இயலபினுன் மலர்கள் கொய்திட்டுயங்குவர் னெ
ழுடிச் செம்மல், பயிலிய நாகச் சூழல், பட்டர்ந்தன
ள் பட்டந்த லோடும், வெயிலுழிழ் மணிப்பூண் மார்

பன் மின்னினிடை மாதைக் கண்டா, னயிலுறழ் தடங்கண் மாது மாடவன் றன்னைக் கண்டாள். (௧௭)

காண்டலும் பண்டைப் பாலுங் கதுமெனப் பாலதாகத், தூண்டினன் மாசின் வாளி துணுக்கெனவுளத்தித் தீர்ப்பப், பூண்டகு மாப்பிறீறென்றல் புலவர்தம் மகளோ வனறி, டாண்டகு தரையி னேற்றகு மாதவர் மகளோ வென்றான். (௧௮)

வாழன குழலின் மாலை வண்டுங்கூட் டுண்ணாநின்ற, வேடின செலியின் முட்டி யுழிதரு வீனவாட்கண்கள், கூழன வாடை மாசு கோலமெய் நிழற்றிற் றெள்வே, ராழன வணங்கோ வல்ல ளணங்கு செய்நங்கை யென்றான். (௧௯)

புகுமுகம் புரிதல் கண்டான் பெரிதுதல் வியர்த்தல் கண்டா, னகுநய மறைத்தல் கண்டா, னன்மனச் சிதைவு கண்டான், றெகுகுழல் விரியக் கண்டான் றோடொன்று கழலக் கண்டான், ற்குவனபிறவுங் கண்டான் சரமைந்து மலைப்பக்கண்டான்.

நெட்டுயிர்ப் பேறி நாய்க னிலத்திடைச் சோர்ந்து வீழ்ந்தான், மட்டுமிழ் தாரி னாளும் வணிகர்தந் திலை மாணன், டட்டழ கலைக்கப் பட்ட காதலெஞ்சுனங்களை வரளி, பட்டலைந் தழிய விம்மிப் பாரிடை யவச மாணன். (௨௧)

சந்திரசூடன்வழிபடுசருக்கம். களந்

காரண மொன்றுந் தேரூர் கதுமெனச் சிவிகை
யேற்றித், தாரணி மார்பி னுனைச் சாராந்திடு முழை
பர் காவி, யேரணி வீருத்த வோங்கற கேகினர் குழு
தைத் தன்னைச், சீரணி பாகுகி மாருஞ் செங்கையிற்
றுங்கிச் சென்றார். (உஉ)

இல்லினை யடுத்த நங்கை யின்சுவை யமுதம் வே
ண்டாள், வில்லுமிழ் கலன்கள் வேண்டாண் மென்
மல ரணிதல் வேண்டா, எல்லிமென் மலர்கள் பெ
யாத வமளியிற் றுயிலும் வேண்டாள், பல்லவ மெரி
தோய்ந் தென்னப் புகட்டெழில் சாம்பி நின்றாள்()

தந்தைகண் டிதுவென் கெட்டேன் றையலு ககடு
'தத தென்றே, மந்திரம் வல்லார் தம்மை மருத்துவ
ர் தம்மைக் கூவிச், சுந்தரிக் கிடுக்கண் டரச் சூழுமி
னென்று னன்னோர், சிந்தையும் வருந்தி நோக்கித்
தீர்த்தில ருடைந்து போனார். (உச)

செய்யவாய் மகளைத் தந்தார் திருமூல் நாத ரந்த,
வையரே தீர்ப்ப தல்லா லாரிது தீர்ப்பா ரென்றே,
மையறு தவத்திற் சான்ற மஞ்சள னீருப்ப னீன்று
ள், வெய்யவன் பிணியை நோக்கி வேறிது துணர்ந்
துகொய்வாள்.

வேலனிங் குறுக வள்ளி மேவுக கட்டு வீச்சி, யே
லுறவுருக வென்றே யிவர்தழைக் கூவு வித்துச், சா

லமுத்திமத்தி னோர்க்குந் தரும்பொருள் பலவு மீ
ட்டிக், கோலாஸ லகத்தை யெல்லாங் கோடணை பு
ரிய லுற்றாள். (௨௬)

இந்திடத் திவர்தஞ் செய்யகை யின்னண மச்சுக்
காவி, யந்திடத் தேகச் சென்ற ருருநெறி பலவுநீந
துச, சந்திர சூடன் றன்னை சந்திர குத்தன் முன்
னிட், டெந்தைநின் புதல்வ னுற்ற தறிடுகை விய
ம்ப லுற்றார். (௨௭)

கேமமா புரத்தைச் சென்று கிளர்பொருள் விலை
செய் தெஞ்சுஞ், சேமமா பெர்ருளும் விற்பத் திரு
த்தகு பூவா னாரை, யாமெலா முடங்கு செல்ல வெ
ய்தினு னிறைவர்த் தாழ்ந்தா, னாமநீர் நதியின் பாங்
கர் நந்தனச் சோலை புக்கான். (௨௮)

திஞ்சுவை யடிசி லாரச சிறந்திருந் தயின்னு னாக
ப், பூஞ்சினை நிழலிற் றேவன் போன்மென விருந்தா
டனாகே, யாஞ்சிறி தேனு மமத மெய்துகா ரணங்க
டேற்றேங், ளாஞ்சன மனைய மேனி கருகவிழ்ந் தவ
ந்து வு. (௨௯)

சிலசுற்றதென் னுரையென் றேமுக குரைத்திலன்
சேகம் பாவித், தற்றமி லின்ப வெள்ளத் தழுந்து
மா தவரே போலப், பற்றுவே னென்றன் ழாட்டும்

சந்திராகுடன்வழிபடுசருக்கம். களநு

பணித்திலன் செய்கை யீது, தெற்றென வறிக வெ
ன்று செங்கரங் கூப்பிச் சொன்னார். (௩௦)

தாரணிந் திலங்கு மாரிபிற் சந்திர குத்தன் தேர்
வந்ந், போரணிந் திலங்குஞ் சூலப் புண்ணியன் பா
தப் போதின், சீரணிந் திலங்கு முண்மைச் சிந்தை
ய்னாயி னச்சோ, வேரணிந் திலங்கு மேனி யிருந்
தையி னிருப்ப தென்றே. (௩௧)

பித்தனிற் பெயர்த்தும் வேறும் பேசுவன் பேச்
சொன்றில்லான், பொத்திய நோயொன் றென்னிற்
பூங்கையி னாடி சொல்லு, மத்தவே தாளம் பூத மண்
ணைவல் லிடர்செய் தெய்வக், கொத்திவை யகற்று
ந் விஞ்சைக் கொள்கைய னிவற்றிற் கஞ்சான். ()

நெட்டுயிர்ப் பெறிதலானு நினைந்தது, மறைத்த
லானும், பெட்டையுங் கலையு மேய்ந்து பெயர்வன
நோக்கிப் பேய்முன், முட்டிய தென்ன மாழ்கி முக
ம்புலர்ந் திருத்த லானு, மட்டொளி யொருத்தி மெ
ய்யி னவையவந் தீட்ட லானும். (௩௩)

எழுதுசித் திரப்பொற் பாவைக் கெனமலர் தொ
டுத்த லானும், விழுமிய கலனுந் தூசு மிகுசுவை
பொருளுங் காணிற், மழுவணை யிடப்பா னே
தண்ணையு நோக்க லானுங், கழுமிய வின்நீரீய் மாத
ர் கடைக்கண்செய் நோயென் னோர்ந்தான். (௩௪)

ஆருயிர்க் குயிரா யுள்ள வமலனேன் யுள்ள வாறு,
தேருவ தன்றி யேனோர் தெரிவதொன் றன்றே யா
லுங், காரணி கையி னுக்குக் காரிகை யொருத்தி
தன்னே, யேரணி வதுவையாற்றி னியைப்பதே க
ருமமென்றான். (நூரு)

தொன்றுதொட் டிருந்த நம்மார் சூழ்ந்தனர் வ
துவை யாற்ற, லொன்றுநங் குலத்துப் பெண்மை
யொருத்தியை நாடி வல்லே, சென்றனர் வருக வெ
ன்று சிலர்தம்மை முறையி னேவி, நன்று வினை
க ளெல்லா நவையற முயலா நின்றான். (நூசு)

வானமர் வில்வ மூல வரதனை வழிபா டாற்றுக,
கானமர் மலர்கூழ் குஞ்சிக் கானாதன் செய்கை கொ
ல்லிக், கூனல்வெண் டிங்கள் வேய்ந்த கோன்மக
ட் பேசந் தூத, னானமை கூறப் புக்கா னருந்தவச்
சூத.மேலோன். (நூஎ)

சந்திரசூடன் வழிபடுசருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-எசுக.

மகட்பேசசருக்கம்.

மாலு மயனூ மிருபாலும் வடிவிற் கிளைத்த வுரு
ந்திரன்போற், சாலு மவன்கைச் சூலம்போற்ற
தழத்த விலையி னதுவில்வ, மூல மிருந்தார் தூனவக

த்து முன்னி முடிந்த முடிவதனைச், சீல மிகுந்த
மஞ்சளன்றன் தேவிக் குரைக்கு மக்காலை. (க)

பாங்குரிருந்து கேட்டறிந்த பரிசா லதனை யுறநி
னைத்துக், கோங்கின் முகையைப் பிறங்காணுங் கொ
ங்கைக் குமுதை யழியுயிரைத், தாங்கி யிருந்
வள்கருங்கட் சரங்கள் பாயப் பட்டவனு, நீங்கு மு
ணர்வு சிறிதெய்த நிமலர் பாதம் வழுத்துவான். (ஈ)

விருத்த கிரியில் வீற்றிருக்கும் விமல, சமலப்
பிணினுரக்கு, நிருத்த முதல்வா பெருங்குருணை நி
தியே யிளவெண் மதிசூடி, கருத்து எழிநீது செய
லழிந்து கவலைக் கடலி னறத்தாழ்ந்த, வருத்தந் து
டையா யெனவிரந்து வணங்கி யிணங்கப் பழிச்
சிஞன். (உ)

அடியார்க் கவரின் மிகவினிக்கு மமுத னிரங்கிக்
கல்லாடை, பொடியார் பூகி சாதனமும் பொற்ப
விருத்த ரொனத்தோன்றி, நொடிவார் வணிகக்குல
மணியே துன்னைப் பிணித்த பெரும்பிணியைக், கடி
வாங் கவலைப் பெருங்கடலிற் கவிழ்நீது கலங்கித்
தளரேலே. (ச)

முன்னு மடிமை நீயின்னு மூளு மீடிமை யூசு
ள்பேரீம், பின்னு மடிமை யெஞ்ஞான் லும் பேயரா

பூவானூர்ப்புராணம்.

வடிமை யாட்கொள்ளுந், தன்மையுடையோம் யா
மதனும் சவலைப் படுமேரர் கருத்துடையாய், முன்
னும் விழைவீ யின்னினியே, முடித்துத் தருவா
மெனக்கிளந்தா (டு)

பிறந்த காமப் பெரும்போகம், பேணு வார்க்கு
மக்காமம், துறந்த வேட தெரிசனத்தாற் சோரா
தணுகு மென்பார்போம், சிறந்த வேட வருக்கெர்
ண்ட தேவர் நாதர் கழல்வணங்கி, பிறந்து படுமா
ருயிர்தாங்கி யிருந்தான் வணிக ரேழனையான். (சு)

விருத்த கிரியில் வரங்கொடுத்த விமலர் பூவானூ
ரிழைவர், வருத்தந் தணிப்ப வொருசித்த வடிவு தா
ங்கித் தமக்கேற்பப், பெருத்த வயிற்றுக் குறட்பூத
ம் பெயராச் சீட னெனப்போத, வருத்தி மிகு
மோர் புன்னாகத் தலர்மென் னிழலில் வீற்றிருந்
தார். (எ)

வழியிக் கியங்கும் பேரினைப்பு மாறு நறுநீர் வே
ட்கைபுட, னழிவன் பசியு முடையார்போ லாற்ற
க் காட்டிச் செழும்பைந்தேன், பொழிதண் பொ
தும்பிற் புன்னாகப் பூமென் னிழலி னிருந்தாரைக்,
பொழிவெண் டாங்க நதிதோயக் குறித்துப் புழும
ஞ் சுளன்கண்டான். (ஊ)

கையிற் பிரம்பும் வளர்தடியுங் கவினப் பிறைத்து
மிகுபசியா, லுப்ப வறியர் னெனச்சீட னொருபா
லிருப்பச் சமுங்கிவிழுஞ், செய்ய சடையர் முள்கா
ந்து செறிகச் சினர்தண் பிறைவாய்க்கோல், பைய
வொருகை ஈழலத்திற் பதித்தங் கிருந்தார் கமைப்
பணிந்தான. (கூ)

வேறு.

சிறந்தொளிநுங் கல்லரத்தச் சேறாட்டும் வத்தி
ரமுந்தீயிற் சேந்து, நிறநதழையுஞ் சடைமுடியும்,
வெண்ணீறுங் கண்மணியு நீங்காப் பாதத், திறந்த
ழையும் பாதுகையுஞ் சித்தர்திரு வேடமெல்லா
மார நோக்கிப், பிறந்தபெரும் பத்தியினுன் மருங்க
டுத்து வாய்புதைத்துப் பேச லுற்றான். (க0)

பொய்ப்படுமா ணவவிருட்ருச் செங்கிரணப் பரு
தியெனப் போந்த தேவே, யெய்ப்பினொடு மலர்ப்
பொதும்பி னிருந்தருளல் வேண்டுவதே னீதோ
வென்னின், மெய்ப்படுசே வடியாங்கே யுறுவித்து
த் திருவமுது மிசைய லாகு, மிப்பொழுதே பெழு
ந்தருளல் வேண்டுமென மறுவலுந்தாழ்ந் திரந்து
நின்றான். (கக)

இருநதவிடந் தனைவிட்டிங் கெழுந்திருக்க வா
ல்லை யில்ல நாழித், திருந்தமுது செய்திழிமீ மெங்,

வாறு, திருவமுது "செய்ஷிப் பாயேற், பொருந்தமு
து கொணர்ந்தீர்ந்தி யெனச்சித்த ரெனப்போந்த
புராணர் கூற, வருந்தன்னு மதுபுரிவ லெனவுரை
த்து விரைந்தோடி யகத்தைச் சார்ந்தான் (௪௨)

வேறு.

இன்றுநாம் பெரும்பய னெய்தி னுமலர்க்
கொன்றையா ரடியவர் குறுகி னூரவர்க்
கொன்றிய திருவமு துதவக் கைக்கொடு
நன்றுவா வென்றுநா யகிக்குக் கூறினான். (௧௩)

இல்லவண் முகமலர்ந் திலங்கு காஞ்சன
வில்லுமிழ் கலன்களின் மிதப்ப வேற்றுபு
வல்லிரைந் துடன்செல மஞ்ச ளப்பெயர்
நல்லவன் சித்தர்மு னண்ணி னுனரோ. (௧௪)

இத்தனை யளவுமெய்ப் போடு வைகினீ
ரத்தரே பிழைபொறுத் தமுது செய்கெனப்
பத்தியி னய்மொழி பகர்ந்து தன்மனை
யுத்தமி தன்னையங் கூட்டென் றேவினான். (௧௫)

வாய்த்தது நமக்கென மாது கையமர்
பூத்திர மனைத்துமோர் பாங்கர் வைத்தன,
தேத்தது சித்தரைத் தொழுது தாழ்ந்தன
ளேத்தின் ளான்மயத் திடத்தை நீவினான். (௧௬)

நீற்றினுற் கீற்று கணிலவ் வித்தன்
 டோற்றுவாழையின் விரி சுருளை யிழைநன்
 வீற்றுவிற் றுகமென் கறிமிகுஞ் சொன்றியு
 மேற்றினுள் பருப்புமிட் டமுதும் வாக்கினுள். ()

வழையலுந் துவையலு மற்று நெட்டிலை
 நிறைவன நோக்கிய நிமலர் நீரினான்
 முறையுளி புரிவன முற்று வித்தனர்
 கழையறு மடிசில்கை கொடுகன் மேயினார்.

குளிர்மணி விசிறிகைக் கொண்டு கொண்கனார்
 வளியெழீஇப் பணிசெய வனப்பின் மாதர்
 ளளிவளர் பணிமொழி யறைந்து சித்தர்க்குக்
 கீரிவர லுட்டினுள் கரிசை வீட்டினுள். (கக)

தேவர்க ளமுதுணத் தீய வாலமு
 மாவதென் றருந்தியு மழிக லாப்பசி
 போவது புரிந்துபுண் ணியர்க்கப் பண்ணியர்
 பாவைதண் புனல்விடப் பாணி பூசினார். (உ௦)

பரிகல மெடுத்தொரு பாங்கர், வைத்தன
 ளரியொடு நான்முக னறிக லார்தமை
 விரிமலர்த் தவிசுடை மேவ வுய்த்தன
 னுரியுந் போதான் றனக்கு முட்டினுள்.
 சுழுவபுள தாயினுஞ் சுவையின் றுயினு
 நவையற வீடிசிலை நயந்திங் கார்தவிற்

றவமுடை யேமெனத் தைய ருழந்தன
ருவகைசெய் திருந்தன ரொருவர் நேரிலா. (உஉ)

எய்ப்பொரு காஐத்து மெய்து ருதவ
ரெய்ப்புயி ரனைத்திற்கு மீறுக்கு நாதரோ
ரெய்ப்புடை றவரென விருந்தங் கன்பர்மு
னெய்ப்பொழிந் தயர்வுயிர்த் தினிது வைகினார். ()

திருவுள மகிழ்பெறுஞ் செவ்வி நோக்கியல்
லிருளறு திருவடி யிறைஞ்சி மஞ்சளன்
பெருமதும் பதியெது பெயர்ந்து வந்திடுங்
கருமமென் னருளெனக் கனிவின் வேண்டினான். ()
விழுத்தகு மஞ்சளன் வினவி நிற்பதும்
வழுத்தபச் சித்தராய் வந்து வையிய
வெழுத்தினு ளகரமே யென்ன வெங்கணு
முழுத்துணர் சிவபிரான் மொழிதன் மேயிலார். ()

வேறு.

திருத்தகுபல் பதிகளினுஞ் சென்றுபயின் றிருந்
தருளு, மருத்தியிகுஞ் சித்துடையே மாயினுமிப்
பதியேபோல், விருத்தகிரி யெமக்கினிமை மிகவிளை
க்கும் பதியாகும், வருத்தமில்சந் திரகுத்த னப்பதி
யி வதிகின்றான். (உ-௬)

ஆக்கத்தின் மிகப்பெரிய னுநீயுங் கேட்டிருத்
தி, போக்கற்ற வவுன்செவியிற் புரையறுமந் திர

மோதித், தேக்குற்ற சுகக்கடலிற் செறிவிந்நங் கு
ருநாமே, தூக்குற்ற புகழாற்குத் தீதான்நின்னச்சந்
திரசூடன். (௨௭)

கீஸ்வியிசூ, பணிக்கோமான் கலக்கமுறுங்காளே
யவுன், செல்வமிக வீட்டுதலாற் றெருமருமில் வ
டைதிசைக்கோ, னல்வனப்பான் மதனழியு நற்கொ
டையாற், திருப்பணிக்குஞ், சொல்வரையாற் றுளக்
கமுறுந் துகளிலரிச் சந்திரனே. (௨௮)

அனையவன்பல் பொருளீட்ட வணிகினரிப் பூவா
னார், முண்டியாருநர் ளடுத்தவனிம் மொய்ம்மலர்ச்
சோ லையினிருந்தான், றனங்காநின் மகள்குமுதை
தன்னியல்பா னடுத்தவனோ, வினேவலியாற் காதலி
த்தான் விளங்கிழையுங் காதலித்தாள். (௨௯)

காமவே ளிருவோர்க்குங் கடிமலர்வா ளிகடீர்த்
தா, னேமதூ மத்தொழுக்கர் லும்பர்நாட் டினைய
ளக்குஞ், சேமமார் விருத்தகிரி சேர்ந்தனன்சந்
திரசூடன், ருமமார் குழற்குமுதை சார்ந்தனனின்
மனையன்மே. (௩௦)

அன்னமுத லின்றளவு மயலதியூக் காம,
கூன்றியுளந் தளர்ந்தழிந்து கவலைநெடுங் கடூழ்
க்தார். நன்மவர்கம் மனக்கருத்தை நாமிந்திற் றா

தலினான், மன்றல்புரி விஃபதற்கே வழிநடந்துன்
மருங்கடுத்தாம் (௩௪)

சுற்றமொடு பொருளாதி துவன்றினர்க்கு மகட்
கொடுப்பிற், பொற்றதம னியப்பணியிற் புணர்த்து
மணி, பால்விளங்கு, மற்றடுத்த ஓழானு மஞ்சள
சந் திரகுடற், குற்றவெழிற் குமுதையைந் யுதவுவ
தே கடனென்றார். (௩௨)

வள்ளலார் மணிவார்த்தை கேட்டுவந்து மஞ்ச
ளன்று, னுள்ளவா றுரைசெய்தி ருமதுதிரு வுளக்
குறிப்பைத், தள்ளுமா நெனக்கில்லை தையல்பிணி
யினளதுதீர்ந், தெள்ளறீர்ந் தேயன்றோ வெழின்
மணஞ்செய் குவதென்றான். (௩௩)

மற்றதற்கு நீவெருவேல் வம்மெனக்கொண் டிட
னேகிப், பொற்றமனை நகம்புகுந்து பூங்கொடியி
னுடன்முழுதும், பற்றலர்கள் புரம்பொடித்தார் ப
ங்கயக்கை யால்வருடி, புற்றபிணி யொழிவித்தா ரு
லகமெல்லா மதிசயிப்பீ. (௩௪)

பிணிமுழுதுங் கையகலப் பெண்ணரசி யுடல்கு
ளிரந்து, தணிவில்பெரும பிணி துரந்து தவவேடத்
தீர்ந்தார், துணிமதிவேயந் தருள் கொழிக்குஞ்
சோதியல திணையென்னு, வணிமலர்ச்சே வடித்து
ணையி னலர்மலை போம்பணிந்தாள். (௩௫)

வணங்கியமா தினை நோக்கி வருஞ்சித்தர் முறுவ
லித்து, மணங்கிளர்பூங் குழலாயுள் மனக்கருத்தை
யறிகின்றா, முணங்கலையேன் மதணியே யுன்கருத்
தை முடிப்பா'மென், றிணங்கமொழிந் தனரேகியெ,
ழின்மலர்ப்புன் னையினிருந்தார். (௩௬)

வேறு.

இருந்த சித்த வெழிலுஞ்ச் செம்மலார்
திருந்து தம்மலர்ச் சேவடி யேத்திடும்
வருந்து றுத்தவ மஞ்சளம் கோர்நலம்
பொருந்து மாறு புதுலுதன் மேயினார். (௩௭)

விருத்த வோங்கலு மேதகு பல்பொருள்
பொருத்து மித்தகு புன்னையஞ் குழலுந்
திருத்த முத்தா நதியுந் திருவெலா
மருத்தும் பற்குனி யாறுமொன் றாமறோ. (௩௮)

பற்கு வென்றல் சிறுமை பகர்வது
பிற்க னீயெனும் பேரடை விப்பது
பற்கு பாவந் தனக்கடை வித்தலிற்
பற்கு னீயெனப் பட்டதிப் பூநதி. (௩௯)

என்ன பாவ மியற்றினும் பற்குனி
கண்ணி லாடிற் றவிர்க்குமும் மாநகர்
ஒன்னு நாதன் மலரடி தாழ்கலார்க்
கன்ன லேவளர் விக்குமெந் நாளுமே. (௪௦)

கஅசு

பூவானூர்ப்புராணம்.

கோயி னுக்குக் குறித்த பொருள்களை
வாழி னுல்வழங் கேலென்று கூறினுந்
திய தேபய னுய்வுருஞ் செல்லுமித்
தோய மாடினு மப்பயன் சேராருமோ. (சு'க)

மார னைப்பொடித் தார்க்கு வழங்கிட
நேரு மொண்பொரு ணீட்டில ராயிழற்
றார முந்தகு சுற்றமுஞ் செல்வமுந்
தீர வையந் தெருத்தொறு மேற்பரே.

கழுதொ டாடிய கண்ணுத லொண்பொருள்
விழுமி தென்று மிசைந்தன ராயிடி
னெழுபி றப்பு மினத்தொடு கும்பியின்
முழுது வார்சமன் னாதர்கண் மொத்தவே. (சு'ங')

அன்பி னுலரன் சேவடி போற்றியே
பைம்பொ னீர்வளர் பற்குனி தோய்ந்தவர்க்
கின்பெ லாழுறு மெண்ணமெ லாழுறுந்
துன்பெ லாமறுந் தோமறு நாளுமே. (சு'ச')

கங்கை யாடினுங் காசி, வதியினும்
பொங்கு காவீரிப் பூம்புன லாடினு
மெங்கு மாடினு மெங்கு மிருப்பினு
கங்கு மோவரன் மாட்டிழை வஞ்சமே (சு'ரு).

வேந்த னுல்லிழை யப்படி னல்லதங்
காய்ந்தி டாதடி லோர்க்கிழை குற்றமுந்

தேய்ந்தி டாதவற் கேபிழை செய்திழற்
காய்ந்தி டாதுகண் ணோட்ட மனையுமோ. (சௌ)

அண்ண லால்விழை யப்படி எல்லது
பின்னு மாருயிர்ப் பாவமும் பாறுரு
கண்ணு மூன்றுடை யான்கழற் கேபிழை
நண்ணி னுய்தலெந் நா!—டி.னு மில்லையே. (ச௭)

ஆத லாலற மாதுகள் வேண்டியுந்
திதெ லாஞ்சிதை விப்பது வேண்டியு
நீதி யாலிந் நெடுநகர் வைகினும்
போது சேர்பற் குனிப்புன லாடினும் (சஅ)
சிறந்து வைகுந் திருமூல நாதர்பான்
மறந்து .மோர்பிழை யும்மரு வாவகை
நிறைந்த பத்தியி னொன்றிச் செல்லுவார்
பிறந்து வந்த பயன்பெறும் பெற்றியார். (சக)

வேறு.

மஞ்சளா வத்தகைய மணிகண்டர் திருவடிக்கு,
நெஞ்சமா தியிற்பிழையா நெறியுடையை யாரீங்
கே, யெஞ்சுரு திருந்தெறிநீர்ப் பற்றினிபா டியதிற
த்தால், விஞ்சவே வரும்பயன்கண் மேல்விளங்கக்
கூண்டியால்.

பாணித்த வினியமையும் பற்குனியி னீதாடி, யா
ணிப்பொன் மனையகத்தை யுடுத்தி லயிலென்றா

ர், சேணுற்ற பெருமபுகழான் றிருமுகத்தா மரை
மலர்ந்து, பூணுடற விதியாற்றாற் பொங்குபுன னத்
படிந்தான் (ருக)

சோராத கதியருளுஞ் சோமாக்கந் தரைப்பாங்
கர்த், திராது சேவித்துச் சனகர்முத லோர்செநிய
க், கூரார்ந்த படைப்பூதக் குழுநெருங்க மனத்தெ
ண்ணி, யாராத காதலின லகமிருடம் புடிந்திட்
டான். (ருஉ)

உள்ளமுறத் தியானித்த வுறுபொருளின் சொரு
பமாய்க், கள்ளொழுகு மலர்ப்புன்னைக் கடிநிலில்
வீற்றிருந்த, வள்ளலவர் தமைக்காட்ட வளர்புன
ன்மேற் றலைநிமிர்த்தா, னெள்ளலற வருஞ்சித்த
ரொருவரையே யெதுர்கண்டான். (ருங)

மீட்டுமிரும் புனன்முழுகி மிக்கதியா னத்திருந்
தான், மீட்டுமலர்ப் புன்னைநிலில் வீற்றிருந்தார் மு
ன்பேரலக், காட்டுதலு மிங்கிருந்தார் கண்ணுதலா
ரெனவவர்தந் தாட்டலங்கைத் தலம்பற்றித் தக்க
வலங் கொளசசார்வான். (ருச)

வழுவிரைந்துபுனனீங்கி வார்கரையெக் பரிசூ
ழிக், கல்வரைந்த திணிதோளான் கடிமலர்ப்புன்
னையினிருந்தார், சொல்வரைந்த மலர்ப்பாதந் து

ணைக்கையிற்பற் றிடத்தாழ்ந்தான், கொல்வரைந்த
கிரிகுலக் கூத்தர்மறைந் தருளிஞர். (ருடு)

புன்னாகத் தடியிமையார் போற்றிசைப்ப வீற்றி
ருந்த, கொன்னாகத் துரிபோத்தார் குடிமுதிவில்
வத்தடியிற், னொன்னாகத் தவர்போற்றத் துன்னினர்
மஞ்சளன்னா, னன்னாகத் தவிர்மணிகை நழுவினர்
போ லாயினான். (ருசு)

அலமருமெண் டிசையோடு மையரே வருகவே
ன, நிலமிசைப்பன் முறைவணங்குநெட்டுயிர்க்கும்
பொழின்முழுதுஞ் சலவுறும்வா னமுதுப்பத் தூ
நீரென் றேமதிதத, புலனுடையே னாயினே னென
க்கரத்தான் முகம்புடைக்கும். (ருஎ)

அடியற்ற மரம்போல வவனிவிழு மிகப்புரளங்,
கடிதற்ற மலர்ப்புண்ணைக் காமர்மரத் தினைச்சூழும்,
வடிவுற்ற வருட்சித்தர் வார்மலர்ச்சே வடிச்சுவட்
டின, பொடியொற்றித் துடன்முழுதும் பொழிவி
ழிமா ரீயினனைப்பான். (ருஅ)

இவ்வாறு மஞ்சளன்னங் கனநதழயுஞ் செயல்சே
ட்டுச், செவ்வாய்மைப் பெருஞ்சுற்றத் திரளினரெ
ல்லாமேகி, யொவ்வாத புகழாய்கிங் குற்றனை
னுரைபென்று, ரவ்வாயின் மொழிபெறு ஏவனைபு
ன் கொம்போந்தார். (ருக)

பொன்மனையி னமத்திருத்திப் புரோகிதனை வா
வழைத்து, நன்மகிழைக கூர்த்தறியு நான்மறை
யோய் மஞ்சளன்றான், நன்மதியின் வேறுகித் தன்
ர்ந்துதெரு மருகின்ற, நென்மதிநீ யென்வரைத்
தா ரெல்லாருங் கைதொழுதே. (கூ0)

அறிவுறுக்கும் புரோகிதன்மெய் யன்பன்பு.க
மலர்நோக்கி, நெறியுளியுச சியினியற்று நித்தியகன்
மமுங்காணேஞ், செறிபிணியு நின்மகட்குத் தீர்ந்த
தென வேகேட்டா, மறிவதெவ நெவற்றிற்கும் வா
ய்மையே யுரையென்றான். (கூக)

உரையென்ற புரோகிதன்மு" னூற்றிருந்து விழி
ப்புனல்கள், கரைவென்ற நதிபேரீலக் கடிமார்பத்
திடையொழுக, வரைவென்ற வெண்டோளார் வந்
தபடி யுரைத்தபடி, தரையொன்றி யிருந்தபடி மறை
ந்தபடி சாற்றினான். (கூஉ)

கேட்டுளத்தி லதிசயித்துக் கிளைஞரொலா மச்ச
முடன், கோட்டமிலா மஞ்சளனைக் கும்பிட்டுப்
பணிந்தெழுங்கார், தீட்டரிய புகழானைத் தெண்ணீ
"ரென் றமிழ்துணினும், வேட்டபய னின்றாமோ
வெஜத்தெளித்தான் விப்பிரர்கோன். (கூங)

செய்யசடை யாற்கன்பு செய்வமுது பணிமாற,
வெய்யவருப் பிணியையர் மென்னைகழிற்றை வந்

தொழிப்ப, மையறுமஞ் சுளன்காங்கி மகிடுமுதை
மூவருமுன், பொய்யிறவ் மென்புரிந்தா ரெனவெவ
ரும் புசுழ்ந்தனரால். (சுச)

கல்யாண சிகரத்திற் கலந்திருந்தார் மூகடபேசு
ங், கல்யாணம் வளாகாதை கட்டுரைத்துச் சூதமு
னி, பல்யாணர்க் கதைகேட்டும் பரிசினர்முன் மஞ்
சுளன்பி, னல்யாணர்ச் சிவபூசை நயந்தபடி விய
ந்துரைப்பான். (சுநி)

மகட்பேசு சருக்க முற்றிற்று

ஆகத்திருவிருத்தம்-அ0சு.

சிவபூசைச்சருக்கம்.

தேசிகன் நெருட்டலுந் தெளிந்து மஞ்சளன்
கூசினின் றவனெதிர் கூறன் மேயினு
னீசனென் றவத்தினுக் கிரங்கு மேயெனிற்
பேசுவ தென்னேவே றருவம் பேணுமோ. (2சு)

தன்னிய லுருவினைத் தகுந்தி யானத்தின்
மன்னிடக் காட்டிய வரதன் கைகளாற்
மொன்னடித் தாமரை பொதியப் பிக்குழி
மன்னிய மாக்கியங் ககன்று போகாமோ. (2)

தவத்துறை முற்றிடாத் தமிழ்நிங்கிருந் .

தவத்துறை முடிநுவ தன்றி யாழ்கடற்

பவத்துறை பாழ்ப்பட்டப் படிம ஞானத்தாற்

சிவத்துறை முற்றிலுஞ் சிவனு் மேகொலாம். (க)

கன்னலின் களிதெரி களிற் போலவே

முன்னுற வருடா முன்னும் வேடமே

நன்னலப் பொருளென நாடி டாதுவே

யின்னுமுண் டெனவிகந் தேனு முய்வலோ. (ச)

அடியவ ருள்ளமே யாலே யங்கனும்

வடிதரா மேனியு மற்றுங் காண்கெனத்

துடியணி காத்தவர் தோன்றுந் தொண்டர்தம்

படிவமுற் றிடுதவப் பரிசுந் தேர்கிலேன். (இ)

மன்றல்செய் கூவின மரத்து நீழலி

லொன்றியநாதரே யொருமைச் சித்தரா

யின்றெழுந் தருளியு மெண்ண முண்டெனி.

னன்றுநன் றிருத்தலி ன்சித்த னன்றென்றான். (ஈ)

குறைநிறை யுளத்தொடு குழைந்து கூறிய

நிறைதவ மஞ்சள னிலைமை நோக்குபு

மறையவர் திலகனாய் வந்த தேசிகன்

கறையறு முறுதிகட் டிரைக்கன் மேயினான் (எ)

ய வ யு

மஞ்சளவ வுடல்வாழ்க்கை மாற்றுவதே பய
ன்போல மதித்துச் சொன்னாய், நஞ்சுமிழுட் டுளை

யெயிற்று நாகமுரி பல்காலு நழுவச் செய்தும், விஞ்
சவுரி மேன்மேலு முறுவதுகண் டுலைபோலும் வி
னைநே ராக, வெஞ்சலிலாட் சிவஞானத் தேகனிலொ
ன் றுமளவு மெய்துங் காயம். (அ)

இந்தவுட லழிந்ததற்பி னிதற்குமே லாடூடல
மெய்து மேயோ, பந்தமுறும் பிணிவறுமை பாவ
மிசு மிழிவுடலம் பற்று மேயோ, முந்தவினையாதா
க முடித்திடுமோ யாரறிவார் முத்தல்வர்ப் போற்ற,
வந்வுட லேநமக்குப் பயப்படுவ திதிலியற்று மா
பொன் றுண்டால். (கூ)

அம்மரபி யாதெனிற்கே ளகண்டசச்சி தானந்த
வகள மான, செம்மலினி திருந்தருளுஞ் சிவலிங்க
த் தருச்சனையே செய்த லாகும், விம்முறுநோய் ப
ழிபாவ முதலான வாட்டமெலாம் விடை வி னீக்கு,
மெம்மையில்வேண் டியவிட்ட மெனைத்தினையும் வா
ன்கதியோ டியா நிற்கும். (கூ)

வாய்மையறி வாசார முபசாரம் வந்தித்தல் வன
ங்கல் சீலந், தூய்மையரு ளன்படக்க மொழுக்கமு
க் காறுமை துறவு நன்றி, யாய்மனத்திற் பெற்று
மைதவீர் தானமுத லறங்களைலா டூற்று வேர்நூந்,
தேய்மதிய முடிக்கணிந்த சிவபெருமான் பூசுனையே
செய்தல் வேண்டும். (கக)

அந்தரத்தி னிம்மயார்க ளரம்பையர்பூ ணணிமு
லை ளாகந் தேரயச், சிந்தைமகிழ்ந் திடும்வாழ்வுந்
தினகரன்வல் லிருளொடங்குந் திறமுஞ்சீதச், சந்
திரன்பைங் கூழ்வளர்க்குட் தருமமுமிந் திரன்மல
ரோன் சங்க மேந்தி, பந்தமுறு மதிகாரம் பலவுமி
றை பூசனைசெய் பயனேயன்றோ. (௧௨)

தீர்த்தமா ஓதல்சாந்தி விரதமுதற் றுனங்கள்
செய்த லங்கி, யார்த்துமா தவம்புரித லாச்சிரமத்
தெய்தலிவை யாற்றி னோரும், வேர்த்திடா வுடல
மா ருல்கிடைச்சென் றிமைப்பளவின் மீள்வர் நூ
லி, னோர்த்தநீள் சரியைமுத லுஞ்ற்றினர்சா லோ
காதி யுற்று மீளார். (௧௩)

ஆதலாற் குறைதீர வருள்பெறுதல் வேண்டுமெ
னி லன்பர் வில்வச், சீதநீ முலிலிருக்குந் திருமூல
நாதரொரு சித்த ராகிக், காதலா லமர்ந்துழியே
சிவலிங்க பூசனைகைக் கொள்க வென்றான், போது
வா யெனவடுத்தேர் ருடன்கொண்டு பேரந்தனரப்
புன்னை வாயில். (௧௪)

வேறு.

த்திய நான நான்கு நிகழ்த்திமென மலர்கள்
கொய்து, கொத்தலர் புன்னை நீழற் குழகனா ருருச
தா பித்துச், சுத்திசெய் யிடத்தி னெல்லாப் பொரு

ள்களுந் தொகுத்து வைத்துப், பத்திசெய், மஞ்ச
ளன்றான் பண்பொடும் பூசை செய்வான். (கரு)

பூதமா திகளோ ரைந்தும் பொற்புறச் சுத்தி செ
ய்து, ஆதன மூர்த்தி மூர்த்தி மாணைய மய்ய வெண்
ணிப், போதவிழ் மலர்கள் சாத்திப் பூம்புகையொ
ளிமுன் காட்டிச், சீதள வெண்ணெ யாதி திருவுருக்
குளிர வரட்டி. (கக)

விழைதரு மணிப்பொன் மேனி விரவிய வீர மா
ற்றித், தழையொளிப் பட்டுச் சாத்தித் தமனியந் த
கர்த்த சுண்ணங், குழைவிரைக் கலவைச் செச்சை
கொட்டிமே லட்டிச் செந்தேன், மழையெனத் து
ளிக்கு மாலை வயங்கணி பலவுஞ் சாத்தி. (கஎ)

அறுசுவை யமுத நான்கு மாடகக் கலத்தி னூட்
டி, நறுவிரைப் புகையி னோடு நகையொளி பலவு
ஞ் சுற்றி, மறுவிலகண் னாடி காட்டி மதிக்குடை
தவித்து' மற்று, முறுமுறை பூசை முற்ற வுஞ்
நன் மனையைச் சார்ந்தான். (கஅ)

சுற்றமுந் தானு மொன்றாய்த் துவனறியில் லக
த்துள், வைகிப், பற்றற வந்த சித்தர்பரிகலச் சீசுட
முன்னுண், டற்றமில் சுவையி னுண்டி யயின்றன
வளாவி யன்பன், மற்றைய நாளும் பூசை வயக்கு
வான் மகித்து நின்றான். (கக)

மாகவத் தலைமை சான்றீர் மஞ்சளன் பூசை யா
ற்று, நீதியை யெடுத்துச் சொற்றா நேரிழைக் குழு
தை மன்ற, லாதர வோடுஞ் சோறு மறிகவென்ற
றிஞர் கேட்பச், சூதநன் முனிவன் கூறத் தொடங்
கினான் மடங்க ளோட. (20)

சிவபூசைச்சுருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-அஉசு.

க ல் ய ர ண ச் ச ரு க் க ம்.

அன்னை யாயுல கனைத்திற்கு மப்பனா யிருந்தே,
யென்னை யாண்டுகொண் டருளிய விழைவனா ருரு
வம், புன்னை நீழலிற் பூசித்துப் போனக மயின்ற,
தன்னை நேர்வரு மஞ்சளன் றமரொடு மெழுந்
தான். (1)

சுத்த கூவின நீழலிற் சுரரொலாம் போற்று, மத்
த னூர்தமை யடுத்தன னிறைஞ்சின னறைவான்,
பத்தி யேதுழி லேனையும் பணித்திட விரங்கிச், சித்
த ராயெழுந் தருளினன் சிவபெரு மானே. (2)

ஆய்ந்த சந்திர குத்தனா ரருந்தவத் னாயிர்த்த,
வாய்ந்த சந்திர சூடற்கு மஞ்சள னடியேன், சுரய்
ந்த மெல்லிடைக் குழுதையைத் தழுன்முனர்க்

கொடுப்ப, நேர்ந்து ளேனென வுரைத்தன 'னின்
 றெலாங் கேட்ப. (ங)

முடங்க நீட்டினன் முன்னுக வெனப்புரோகித
 னார், தடங்கை நீட்டினன் விடுத்தனன் சந்நிந்தன
 ன் முனையின், மடங்கு ருடுவழின் மன்றன்மண்
 பமொன்று வகுத்தா, னடங்க வான்பொரு ளனைத்
 தையு மீட்டுவா னான. (ச)

மன்றல் செய்வினைக் காம்பொருண் மஞ்சள னீ
 ட்டி, நன்று வைகின னாகநற் சந்திர குத்தற், கொ
 ன்றி ருங்கன வத்திடை யுமிழ்மலர்த் தேதற், கொ
 ன்றை யந்தொடைக் குழ்குநர் குறுகின ருரைப்
 பார். (ரு)

கேழில் சந்திர சூடற்குக் கெழுமுழு வாளுநர்,
 வாழு மஞ்சளன் மகட்கொடை நேர்ந்திடுமீவண்
 னம், பாழி வைகத் தவரெலாங் காணவே படர்
 ந்து, சூழி ருங்கொயிற் றாதுரைத் தடுத்தனந் து
 னைந்தே (க)

மங்க லச்செழு முடங்கலும வைகுறு காலே, யிங்
 க ணைசிலர் நிகாண்டுவந் தீசுவர் காரணன், நங்க
 ணங்கண றருளினர் கரத்தலு மாங்கே, தங்கு சந்
 திர குத்தினுந் தடங்கண்விண் டெழுந்தான். (எ)

கண்ட தோர்கன் வத்தினை நனவெனக் கருதி, ய
ண்டர் நாயகன் கருணையை யன்பினுற் போற்றி, ம
ண்டு தீம்புனல் காலையி லூழிமா சனைத்தும், விண்
டு போதரு நாட்கடன் விதியுளி யிபற்றி. (அ)

உரிய ராகிய கிளைஞரை யழைத்துமை யொருபா
ற், பிரிவி லாதவர் பேணுவே டத்தொடு மடுத்து,
விரிய வோதிய பெரும்பொரு ளிதுவென ஹியந்து,
தெரிய வோதின னிருந்தனன் செவ்விமற் றதனில்.

வேறு.

மங்கல முடங்கல் கொண்டு மருங்கெலா முழை
யர் குழப், மொங்கிய வியாழச் சூழ்ச்சிப் புரோகித
னடித்து வைகித், தங்கிய நாய்கன் செய்ய தடங்க
ர நீட்ட வாங்கி, யங்கவன் சுருளி னீக்கி யரும்பொ
ரு ளினிது தேர்ந்தான். (க0)

உழையிருந் தவர்க்குங் கூறி யொளிர்மணிக் கல
னுந் தூசும், விழைதக முடங்க லுய்த்த வேதியன்
முதலானோர்க்கு, மழையெனச் சொரிந்து நாளை வ
ருதுமுன் செல்க வென்று, தழைதரு விருப்பிற்
போக்கிச் சந்திர குத்தன் பின்னர். (கக)

வரைவுசெய்தொழின்மைக் கேற்ற வண்பொரு
ள் பலவுந் தாங்கி, விரைசெலற் கலினப் பாய்மா
வேழமுந் தேரும் பண்ணி, யரையர்க ளாகி யான

வணவரு முடங்கு சாரத்; தரைபுகழ் மகனைக் கொண்டு தகுதியின் வெளிக்கொண்டான். (கஉ)

பல்வகை நெறியி னீங்கப் பண்ணவர் தொழுது போற்றும், வில்வநற் கானஞ் சூழ்ந்து மேற்கும் பூவா னூரி, நெல்லையை யடுத்தான் முன்ன ரெய்திய தூதர் சொல்ல, வல்வினைத் தெதிரே சென்றான் மஞ்சளன் வரிசை யோடும். (கங)

உரிமையி னளவ ளாவி யுற்றவர் தம்மையெல்லாம், பரிசனத் தோடுங் கொண்டு பதிவயிற் புகுந்து பொன்னால், விரியொளி மணியாற் செய்த விசித்திர மனைக ணல்கிப், புரிவுறு மகிழ்ச்சி தோன்றப் பொற்புடன் விருந்து செய்தான். (கச)

கிருந்திரு சுற்றத் தோகிந் திருமூல நாதர் முன்போ, யருந்துதி யெடுத்துப் போற்றி யருச்சுனையாற்று வித்து, முருந்துறழ் முறுவ லாட்கு முழவுறழ் தோளி னாற்கும், பொருந்துற முகூர்த்தம் வைத்துப் போந்தனன் மனையின் மீண்டு. (கடு)

சந்திர சூடற் காகச் சந்திர சூடர் தீரமே, வந்தொரு சித்த ராகி மகட்கொடை நேர்வித் தாரென, நற்கரன் மன்றல் காண வகிலத்தி லுள்ளோ ரியாருஞ், சிந்தையின் மகிழ்ச்சி பெரங்கச் சேர்ந்தனர் பூவா னூரின். (கஈ)

சித்திராய் வந்து நங்க டிருமூல நாதர் தாமே, கை
த்தல மலரான் மெய்யிற் கனுவிய வருத்தந் தீர்த்த,
வுத்தமி குமுதை மன்ற லுறுந்தின மடுத்த தென்
று, தத்தம் கெய்தி னாற்போற் சகலரும் வினையின்
மூண்டார். (க௭)

வீதிக டிருத்து வாரும் வீதியின் புழுதி மாய்ச்,
சீதளப் பனிநீர் வாங்கிச் சினிறியிற் றூவு வூருந், தா
தவிழ் மலருஞ் செய்ய தமனியப் பொடியுஞ் சிந்திப்,
பூதல மன்றி தென்னப் புத்தெழி லுறுத்து வாரும்.

காவணம் வீதி தோறுங் கவினுற விழைக்கின் று
ரு, மேவரு லுகிலாற் பட்டால் விதானங்நன் புரிகி
ன் றுரு, மோவியந் தீட்டு வாரு மொளிமணிப் பா
வை யோடு, பூவமர் நினைநீர்க் கும்பம் பொற்புற
விருத்து வாரும். (க௯)

அந்தரத் தகடு தூர்த்த வவிர்மணி மாட மேடை,
சுந்தரம் விளங்கித் தோன்றச் சுதையிகத் தீற்று வா
ருங், கொந்தொளி மணியிற் செய்த கோவைக கேக்
கு வாருஞ், சந்தமென் மலரிற் செய்த தார்பல நாற்
று வாரும். (20)

வாயில்க டோறு மிட்ட வான்மணிப் பந்த ரு
றுங், கடியிஷு நெடிய வாழை கழுகொடு ழாக்கின், று
ருங், கோயில்க டோறுஞ் செம்பொற் கோபுரந் தோ

றுஞ் சூழ்ந்த, ஞாயில்க டோறுஞ் சால நா கொடி
யெடுக்கின் றாரும். (௨௧)

ஒதனத் தொடுசிற் றீண்டி வறினருந் குதவு வா
ருஞ், சீதளப் புதுப்பூம் பந்தர்த் தீம்புனில் வாககு
வாரும், போதவிழ் தொடையுஞ் சுந்தும் பொலங்
கலத் திரளும் பொன்னுங், கோதறு மணியு மற்றுங்
கொண்டின் வழங்கு வாரும். (௨௨)

அடியவர் பூசையாற்றி யமுதுநன் கருத்து வாரு
ம், படியறு குரவன் பாதம் பத்தியின் வணங்கு வா
ருங், கடியவிழ் கொன்றை மாலைக் கண்ணுதல் பூசை
யாற்றி, நடலைக ளறுக்கின் றாரு மடியினர் நகரின்
மாந்தர். (௨௩)

வருபுன லாடிச் சேர்ந்தும் வார்பொழி னுகர்ந்து
ஞ் செம்பொற், றிருவியல் சினிகை யூர்ந்துந் தேரொ
டு பரிமா லூர்ந்தும், பருமவல் விலங்கை யூர்ந்தும்
பகர்சது ரங்கஞ் சூது, பொருதும்வன் றகர்கள் சே
வல் போரிடைப் பொருத்தி வென்றும். (௨௪)

மாடகத் திவவு நல்யாழ் வாரநரப் பிசைகள் கே
ட்டுஞ், சூடகத் தளிர்க்கை மாதர் சுதையுறழ் பாட
ல் கேட்டு, மாடகப் பாட கக்கா லணங்களு ரரங்கி
லீரடு, நாடகத் தினிமை பார்த்து நண்ணினார் மகி
ழ்ச்சி பூத்தார். (௨௫)

வேறு.

இன்னணந் திருநக ரெழிலு மின்பமு
மன்னிட மணஞ்செயும் ஸ்வக லும்வரத்
தன்னிகர்ச்சந்திர சூடன் றுன்மகிழ்ந்
துன்னினன் சிவபிரா னெளிர் பொற் சேவடி (௨௬)

ஆடினன் புதுப்புன லணிய ணிந்தனன்
பாடினர் மங்கலம் பாவை யன்னவர்
கூடிநின் றியம்பின கோல வின்னிய
மோடையின் னியதுத லுவாவி னேறினான். (௨௭)

மதிக்குடை நிழல்செய மருங்கு^ச சாமரை
விதுக்குறை துதலினர் வீச் விண்ணவர்
பதிக்கொரு நாயகன் படர்ந்திட டாலென
முதுக்குறை யுடையவன் வீதி முன்னினான் (௨௮)

இந்திர னரசவீம் திருக்கும் வான்சபை
வந்திருந் தனையகல் யாண மண்டப
முந்துற வடுத்தனன் முரசு மார்த்திடத்
தந்தியி னிறங்கிமண் டபத்துட் சார்ந்தனன். (௨௯)

இருந்தனன் றவிசுடை யெவரு மீண்டினார்
திருந்தெழிற் பேரணிச் செல்வக் கன்னியை
வருந்தலின் மஞ்சளன் வாச நீரொடு
பொருந்துற வளித்தனன் புலவர் போற்றவே (௩௦)

சந்திர சூடனம் றையல் கைப்பிடித்
தந்தணர் விதிப்படி வளர்த்த வங்கிமுன்
மந்திரம் புகன் றுமாங் கலிய மாதரான்
கந்தரத் தனைவருங் கரீண யாத்தனன். (நக)

வேறு.

பஞ்ச துந்துமி முழக்கெழப் பண்ணவர் சூழக்
கொஞ்சுபைங்கிலிக் குங்கும தனசவுந் தரியோ
டஞ்செழுத்துரு வாகிய வண்ணலார் விசும்பி
னெஞ்சு ருமகிழ் வாலினி தெழுந்தரு ளினரால். ()

கருணை நாயகன் மூந்துறக் கயிலையில் வளர்த்த,
பொருவி லாவெழிற் குமுதையைப் புணர்த்து ம
ன்றம், றிருவெ லாமுற நோக்கினர் திருவுள மகிழ்ந்
தா, ரருளி னாயகன் வரவினை யனைவருங் கண்டார் ()

மறையின் வல்லவர் மஞ்சளன் றானமா வழங்கு,
நிறைபொன் னாற்றுகி லாதி யான் மலர்ந்தநெஞ் சந
த்தைப், பிறையி லங்கிய முடியினர் பிறங்கெழி லு
ருவிற், குறையு ளாக்கினு நீவந்தெழுக் தாடினார் ப
ணிந்தார். (நச)

வேந்த ராதுயோ ரனைவரும் விண்ணிடைத் தோ
ன்றுந் கருங்கி வான்மதி மிலைத்தவர் கழலினை வண
ங்கிப். பூந்தண் கோதையின் வேதுவைகா னியபுகு

ந் தேமூங், கேந்த லர்திருக் காட்சிதந் தனரெனத்
துதித்தார். (௩௩)

கஞ்ச னூணன் காணுறே கருணைநா யகனு, ம
ஞ்சி லோழியுங் காட்சிதந் தந்ருளிய வ்ஹ்றூற், மஞ்
சு மாமலந் துஷடத்தன மெனப்பல துதித்து, நெ
ஞ்சி னேகையி னின்றனர் மஞ்சளன் முதலோர்.

எந்த வாவிக்கு மிருமுது குரவராயிருக்கு, மந்
த நாதனை யம்மையைக் கயிலையிற் பண்டே, தந்தை
தாயென வடுத்திடுங் குமுதைதன் னுயிராய், வந்த
நாயகன் றனனொடு வணங்கினன் மகிழ்ந்தான். ()

ஆதி நாயகர் திருமூல நாயக ரடுக்கன், மரது நா
யகர் மன்றலிற் போந்தவர்க் கெல்லாம், போத வார
ருள் புரிந்தனூர் மறைந்துப் பூவானூர்க், கோதி லாத
கூ விளரிழல் குலாவிவீற் றிருந்தார். (௩௪)

சிதந்த மன்றலிற் செய்வினை முற்றுறப் புரிந்தி
ட், டறந்த வாதசிர்ச் சந்திர குடனா ரணங்கோ,
டுறைந்து ளார்நமை வணங்கின னுவந்துமஞ் சுள
ன்ற, னிறந்த வாக்னி பாகடை நிரப்பின னெவ
ர்க்கும. (௩௫)

பிணியு விழ்ந்தபூந் தொங்கலும் பெருமுணைச் சா
ந்து, மணியு மரடையுமளவில கெரண்டிமஞ் சுள

னுந், தணிவில் சந்திர சூத்தனுஞ் சார்ந்தவ ரெவ
ர்க்கும், பணிவி னோடுற வீசினர்பரிவுதீர்ந்தனரால்.

முரசு பேரிகை தண்ணுமை மொந்தையே காள
ம், விரசு தானையின் சின்னமும் வேறுவே றியம்
பத், தரைசெய் மாதவ மனையவன், சந்திர சூடன்,
பிரசை மால்களி றிவர்ந்தனன் பூவைதன் னோடும்.

நெடிய வீதியிற் பரத்தையர் நிரந்தரித் தாடத்,
தொடிவி ராவிய கரத்தின ரரக்குநீர் சுழற்றப், படி
வி ராவிய வனைவரும் பாங்குறச் சூழக், கொடிவி
ராவிய திருநகர் குலாய்வலம் வருவான். (ச௨)

கருத்து முற்றுறச் சித்தராய்க் கடிமணம் பேசி,
வருத்த முற்றற வருளிவார் வில்வமென் னிழலி,
னிருத்தன் முற்றிய விஷைவரா லையத்தையுன் னெ
ய்தி, யருத்தி முற்றவா டைகளிழை யணீந்தடி பணி
ந்தான். (ச௩)

அமரர் நாயக னாலைய மகன்றுதன் மனைபோய்த்,
கிமில மாமறை நீதியான் முத்தினஞ் செல்லக், கு
மரி நீங்கிய குமுதையே மென்மல ராகப், பமர மா
ய்நல னுகர்ந்தனன் பருவா லொழிந்தான் (ச௪)

கேர்ற்றொடிக் கையாற் குமுணையுங் கொண்களை
த் தந்தி, யாத்தன் மார்பகத் தருப்பிள முலைக்குவ
ட்டூத்தி, பூற்று தேமலர்த் தொங்குவ மணியும்வி

ட் டெநழியத், தேர்ந்து காமவெள் ளத்திடைத் து
னைந்தமுந் தினளால். (சரு)

தேங்கு மானந்தக் கடலிடைத் தினந்தினந் தினை
த்து, நீங்கி னாலுயிர் நீங்குவீ தாகிய நிலைமை, யோ
ங்கி னாவ ருழுவலன் பென்னென வுரைக்கேன்,
பாங்கி னாற்சில பகலவ ணிருந்தனர் களித்தார். ()

ஆய்ந்த சந்திர குத்தனங் களவளா யெழில்கள்,
வாய்ந்த தன்னகர்க் கேசுவா னுரைப்பமஞ் சளனு
ஞ், சாய்ந்த மெல்லிடைக் குமுதைக்குந் தகும்பொ
ருள் பலவு, மீந்தி யாவர்க்கும் வரிசைசெய் தேகு
மா விடுத்தார். (சஎ)

தந்தை தாய்தமர் தம்மொடுந் தன்பதிக் கேகி, யந்
தில் வீற்றிருந் தருளிய நாடனை யணங்கோ, டெந்த
நாளுநன் பேத்தியின் புற்றுவாழந் திருந்தான், சிந்
தை யோகையிற் றினைத்திடுஞ் சந்திர குடன் (சஅ)
வதுவை யாற்றிய திறத்தினை வகுத்தன மறைவீர்
மதுவி ராவிய மலர்நிறை கூவிள மருங்கு
பொதுவ தாயரு டினந்தினம் பூப்பவர் சீர்த்தி
கதுவு, மான்மியங் கற்றவர் புறமதங் கல்லார். (சக)

விலவ மூலத்தில் வீற்றிருந் தருளிய விமலர், சொ
ல்வி ராவிய, மான்மியந் துகளறத் தெரிபுட்டோர், கங்
வி கேள்விகண், மிகுந்துநா வலருங்கை கூப்பார், செ

ல்வ மோடிருந் தியாவையு மியாவர்க்குந் தெரிப்
பார். (10)

வானம் வேண்டினுந் வைகுந்தம் வேண்டினுந்
சிவனார், தானம் வேண்டினுந் தத்துவங் ஸுடந்தருள்
கூடு, ஞானம் வேண்டினு நல்குநற் கூவின நிழலி,
ஓன நீங்கவீற் றிருந்தவர் புராணமோர்ந் தவர்
க்கே. (10க)

பழுது தீர்திரு மூலநாதரைப்பகர் புராண, மு
ழுது மோர்தலகூ டாதெனின் மொழிந்தவோர் சரு
க்கம், விழும் மோடுதே ருகவது மேஷரி தேனு,
மெழுது மோர்கவி யாயினுந் தெரிகவின் புது
வோர். (10உ)

பொருள்க ளாய்வதற் கறிவில ராபினும் பொரு
ள்க, னொருவு றாதசொன் மாத்திர முரைக்கம்ற் ற
துவு, மருவு றாதெனில் வரைந்தபுத் தீகந்தவி சிரு
த்திப, பெருகு மோகையி னருச்சனை புரிகபீ டுறு
வோர் (10ஈ)

படிக்க வலலரல் லார்களும் படிப்பவர் மாட்டுத்,
தொடுக்கு மன்பினும் கேட்குமந் தவர்தமக்கிரும்
பொன், கொடுக்க வியவல் லார்டிகாடுப் பிக்ககூ வி
ளத்தி, னடுக்கு நாயக ரருளினை வேண்டுகார் வ
லரே. (10ச)

நன்னா மரலுர நீழலி னண்ணினார் புரணன்
தன்ன யோதுந ரோதுவிக் குநர்தமக் கெல்லாம்

பொன்ன வீசநர் பொன்னுல கரசனாய்ப் புரிவா
ரன்னம் வீசந ரன்னமூர் பலனுல கமர்வார். (100)

பரிகள் வீசநர் புருமவான் களிறுவீ சுநர்க, ளிர
தம் வீசந ரினமணிச் சிவிகீவீ சுநர்க, ளுரிய ரா
ழக்கைநா ளுலந்துழி யுதவுமூர் திகண்மேற், பாவ
வானவ ரிவர்ந்துபோய்ப் பாகதி சேர்வார். (101)

வரிந்து வைப்பவர் வரிந்தொரு வருக்களிப் பவ
ரும், வரிந்த வன்னமொவ் வொன்றுக்கு டுளர்சிவ
புரத்தில், விரிந்த வொவ்வொரு கற்பங்கண் மேவுவ
ரென்றும், றெரிந்த விக்கதைப் பெருமையா ளுள்ள
வா தெரிப்பார். (102)

என்று குகமா தவமுனி யிருடியர் கேட்ட, வன்
று கூறிய திருமூல நாதனா ருனே, யின்று கூறின்
கேட்குநர் யாரும்வான் கதியி, னென்றி யானந்த
வெள்ளத்துண் முழுகியொன் றுவார். (103)

வாழ்க வில்வமூ லத்தினி தமர்ந்தருள் வள்ளல்,
வாழ்க குங்கும சவுந்தரி வாழ்கபூ வாளுர், வாழ்க
வநநகர் மான்மியங் காவிரி நாடு, வாழ்க வையக
மூன்றினு மறைநெறி வாழ்க. (104)

கல்யாணச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-அஅரு.

பூவாளுர்ப்புராண முற்றிற்று.

பிழைதிருத்தல்.

பக சுட்ட.	பா டல்.	சுட்ட.	பிழை.	திருத்தல்.
பு.	நு	நு	புது.	துது.
சு	கஉ	க	புது.	துது.
சுஉ	நு	க	துவது.	துவது.
சுஅ	சுஅ	க	துவது.	துவது.
சுஉ	சுஉ	க	துவது.	துவது.
உக	நு	நு	துவது.	துவது.
உஉ	நு	நு	துவது.	துவது.
உநு	சுஅ	உ	துவது.	துவது.
நுஅ	சுஅ	உ	துவது.	துவது.
நுஅ	உ	உ	துவது.	துவது.
நுஉ	கஅ	உ	துவது.	துவது.
நுநு	நு	க	துவது.	துவது.
நுஅ	கஅ	சு	துவது.	துவது.
சுசு	நு	சு	துவது.	துவது.
சுசு	சுநு	சு	துவது.	துவது.
எ	எ	க	துவது.	துவது.
எநு	அஅ	நு	துவது.	துவது.
எசு	கநு	சு	துவது.	துவது.
எஎ	கஉ	சு	துவது.	துவது.
எக	ககஉ	சு	துவது.	துவது.
அக	ககஅ	நு	துவது.	துவது.
மூர்து	விசு	உ	துவது.	துவது.
வேள்				

பிழைதிருத்தல்.

பக் கம்.	பா டல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
கக	ரு	ந	மெமித்தலு.	மெமித்தலு.
ககசு	அ	உ	நினனல.	நினனல.
ககக	கசு	சு	னனனந.	னனந.
ககஎ	உசு	க	விலலவட்.	வில்லவட்.
கஉ0	நஅ	உ	பாரபை.	யாரையு.
கநஉ	உந	உ	பிருசி.	பிரசி.
கநக	நக	க	முபபதது.	முபபதது.
கநசு	ச0	சு	லிமவரை.	லிமவரை.
கசஉ	எ0	க	பராற் து.	பராட்சு.
கநசு	எஉ	உ	னெருவ.	னெருவ.
கசசு	எஎ	ந	வெப்பறு.	வெப்புறு
கருஅ	உஉ	க	தான்.	தா.
கக0	க	க	பன்றி.	வன்றி.
ககரு	உசு	சு	தனன.	தனன.
கஎசு	உக	உ	கோலளில்.	கோலவில்.
கஎஎ	ந	க	விமலர்.	விமலர்.
கஅக	ருக	உ	முதி.	முறி.
ககஉ	அ	உ	னபோல.	னபோல.

சிறப்புப்பாயிரம் சம்பாட்டு ந-ம் வரியில் “மாற” என
பதை “மால்” எனவும், கந-ம் பாட்டு முதல் வரியில்
“யினுட்சி” என்பதை “யீனுட்சி”, எனவும் திரு, திக
கொள்க.

உ

கண்டித்திணை.

சருக்கவகராதி.

சருக்கம்.	பக்கம்
அக்கினிசாபந்திர்த்தசருக்கம் ...	127
இந்திரனருச்சனைச்சருக்கம் ...	55
இரதியருச்சனைச்சருக்கம் ...	87
கயாபற்குனிச்சருக்கம் ...	153
கல்யாணச்சருக்கம் ...	196
சந்திராகுடன் வழிபடுசருக்கம் ...	168
சிவபூசைச்சருக்கம் ...	191
ஞானவுபதேசச்சருக்கம் ...	49
தலவிசேடச்சருக்கம் ...	15
தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம் ...	21
நைமிசச்சருக்கம் ...	6
பாயிரம் ...	1
பிரமன்வரவுச்சருக்கம் ...	42
மகட்பேசுசருக்கம் ...	176
மஞ்சளன் மகப்பெறுசருக்கம் ...	160
மன்மதன் வழிபடுசருக்கம் ...	112
மூர்த்தவிசேடச்சருக்கம் ...	26
வேள்விச்சருக்கம் ...	37